

วิทยานิพนธ์

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนโดยการใช้กิจกรรม
บทบาทสมมุติกับวิธีการสอนตามคู่มือครู

**A COMPARISON OF THE ACHIEVEMENT IN ENGLISH
SPEAKING OF MATHAYOMSUKSA V STUDENTS
THROUGH ROLE PLAYING APPROACH
AND TEACHER'S MANUAL**

เปรมศรี น้อยยาน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จฯ
วัน เดือน ปี..... 14 พ.ค. 2553 ..... สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
เลขทะเบียน..... 11223819..... 2552
เลขเรียกหนังสือ 216 ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
373.241
ป179ก
2552

**A COMPARISON OF THE ACHIEVEMENT IN ENGLISH
SPEAKING OF MATHAYOM SUKSA V STUDENTS
THROUGH ROLE PLAYING APPROACH
ANDTEACHER'S MANUAL**

PREMSRI NOIYANO

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Program in Teaching English
Bansomdejchaopraya Rajabhat University
Academic Year 2009**

**การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนโดยการใช้กิจกรรม
บทบาทสมมุติกับวิธีการสอนตามคู่มือครู**

เปรมศรี น้อยยาน

**วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการสอนภาษาอังกฤษ**

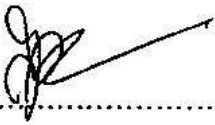
2552

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับวิธีการสอนตามคู่มือครู
โดย นางเปรมศรี น้อยยาโน
สาขา การสอนภาษาอังกฤษ
ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เข็มสะอาด
กรรมการ รองศาสตราจารย์ วัฒนา พ็ชรพานิช
กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวดี ชัยชาญกุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาดำเนินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

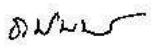

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ วัฒนา พ็ชรพานิช)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เข็มสะอาด)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวดี ชัยชาญกุล)

.....กรรมการ
(ดร.วนิดา พลอยสังวาล)

.....กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ธานีรินทร์ คงอินทร์)

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

เปรมศรี น้อยยาน. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอน โดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับวิธีการสอน ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด รองศาสตราจารย์ วัฒนา พัทธราวิช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรณวดี ชัยชาญกุล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอน โดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับวิธีการสอนตามคู่มือครู ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 60 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู 3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความสอดคล้อง และ t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบบทบาทสมมุติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนควบคุมที่ได้รับการสอน โดยวิธีสอนตามคู่มือครู

PREMSRI NOIYANO. (2009). A COMPARISON OF THE ACHIEVEMENT IN ENGLISH SPEAKING OF MATHAYOMSUKSA V STUDENTS THROUGH ROLE PLAYING APPROACH AND TEACHER'S MANUAL. MASTER OF EDUCATION. BANGKOK: GRADUATE SCHOOL OF BANSOMDEJCHAOPRAYA RAJABHAT UNIVERSITY. ADVISOR COMMITTEES: ASST. PROF. AREEWAN IAMSA-ARD, PH.D., ASSOC. PROF. WATTANA PATCHARAWANICH, ASST. PROF. DR. WANWADEE CHAICHANKUL

The objective of this research was to compare the achievement in English speaking of Mathayomsuksa v students through role playing approach and teacher's manual. The population included 60 students. Data were collected using 1) lesson plan by role playing approach 2) teacher's manual-based lesson plans 3) pre and post achievement test and statistically analyzed in percentage, mean score, standard deviation, and t-test (Independent Samples).

The findings revealed that :

1. The learning achievement of the experimental group and the controlled group were significantly different at a .05 level.
2. The students in the experimental group who were taught by the role playing method have their achievement in English speaking skills significantly higher than those who were taught by the method in the teacher's manual.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด รองศาสตราจารย์ วัฒนา พัทธราวิชญ์ ดร.วนิดา พลอยสังวาลย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวดี ชัยชาญกุล และอาจารย์ธานีรินทร์ คงอินทร์ ที่ให้ความกรุณาเมตตาสละเวลาถ่ายทอดความรู้ คำแนะนำ ข้อคิดเห็นและการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการดำเนินวิจัยครั้งนี้ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ไพลิน กาญจนภานุพันธ์ อาจารย์อักษรา ประสิทธิ์ศิลป์ และอาจารย์สวัสดิ์ จันทร์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหาร โรงเรียนกุหลาบวิทยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านผู้อำนวยการบาทหลวง คุณพ่ออนุศักดิ์ กิจบำรุง ที่ได้ให้โอกาส ความช่วยเหลือ คำแนะนำ และคณะครูในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศที่ให้คำปรึกษา กำลังใจ ความร่วมมือ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการทำงานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ Mrs. Jennifer Yongratanamongkol และ Ms. Mae Christinegacuya ที่กรุณาเสียสละเวลา ช่วยแก้ไขข้อความภาษาอังกฤษ และมีส่วนช่วยเหลือในการทดลองทดลองการวิจัยเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นกตัญญูแด่บิดา มารดา ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณ และครอบครัวที่ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จด้วยดี

เปรมศรี น้อยชาโน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
ประกาศคุณูปการ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญแผนภูมิ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษรายกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย.....	11
การสอนทักษะการพูด.....	25
การสอนโดยใช้บทบาทสมมติ.....	32
การสอนตามคู่มือครู.....	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
ประชากร.....	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	56
ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	56
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
บทที่ 5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิจัยสรุป	60
อภิปรายผลการวิจัย	60
ข้อเสนอแนะการวิจัย	65
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	75
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ	77
ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้.....	81
ภาคผนวก ง แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	128
ภาคผนวก จ เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	148
ภาคผนวก ฉ แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	150
ภาคผนวก ช คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทักษะการพูด...	167
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	170

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงกำหนดเวลาการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมเสริม	13
2	แสดงการวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	15
3	แสดงโครงร่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	48
4	แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Pretest -Posttest Control Group Design	52
5	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรมบทบาทสมมุติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลอง ฉบับที่ 1-4	57
6	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรมบทบาทสมมุติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลอง ฉบับที่ 1-4	58
7	แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ฉบับที่ 1	151
8	แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ฉบับที่ 2	153
9	แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ฉบับที่ 3	155
10	แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ฉบับที่ 4	157
11	แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยวิธีคู่มือครู ฉบับที่ 1....	159
12	แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยวิธีคู่มือครู ฉบับที่ 2....	161

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
13	แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบ ความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยวิธีคู่มือครู ฉบับที่ 3 ... 163
14	แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบ ความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยวิธีคู่มือครู ฉบับที่ 4 ... 165
15	แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทักษะการพูดของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การสอนแบบกิจกรรมบทบาทสมมุติ และวิธีสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลอง และ หลังการทดลอง..... 168

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
---	---------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงศตวรรษที่ผ่านมาวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทยได้มีเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและเห็นได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสารสนเทศที่มีบทบาทต่อการสื่อสาร ทำให้เราแสวงหาความรู้และข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันอยู่ทั่วโลกในการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นสิ่งจำเป็นทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกในยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 1) ดังที่ เมลเวีย เอ แฮสแมน (Melvia A.Hasman. 2000 : 3) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในปัจจุบันว่า ปี ค.ศ.2000 มีคนมากกว่า 1000 ล้านคนเรียนภาษาอังกฤษ ประชากรโลกประมาณ 80% มีการติดต่อสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ และ 90% ของข้อมูลทั้งหมดที่จัดเก็บในระบบอิเล็กทรอนิกส์ในคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ส่วนจัดเก็บข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารและประกอบอาชีพนอกจากนี้ คริสตัน (Crystal. 1997 : 101 - 103) ยังกล่าวว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญในด้านการศึกษาเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการสอนในสถาบันการศึกษาต่างๆ อย่างแพร่หลาย ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมาสถาบันอุดมศึกษาในประเทศต่างๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนมีจำนวนเพิ่มขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้คนไทยมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับมาตรฐานสามารถใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารตลอดจนเลือกสรรและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศที่มีอยู่มหาศาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1-ช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) ไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยนอกจากจะให้

นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาเพื่อความรู้แล้วยังมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น และใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ กระทรวงศึกษาธิการ.2544 : 8 - 20)

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้นทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 167) เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสารแต่ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ยาก ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังที่ ชูมิน (Shumin. 1997: 8) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูดว่า การพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากยิ่งสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนมักเรียนภาษาอังกฤษได้ไม่ดี ขาดความคล่องแคล่วในการใช้โครงสร้างภาษาและสำนวนต่างๆ และขาดความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร นอกจากนี้ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 53) ให้ความเห็นว่าปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ผู้สอนมักหนักใจเมื่อนำกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไปใช้ในห้องเรียน คือผู้เรียนไม่ใคร่ให้ความร่วมมือและผู้เรียนเกิดความอายไม่กล้าจะใช้ภาษาอังกฤษจากงานวิจัยของ ศศิลักษณ์ เกตุจรวง (2543 : 58 - 65) พบว่า การใช้กิจกรรมในการสอนส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกพูดในสถานการณ์จริงและการจัดกิจกรรมที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ อีกทั้งกิจกรรมยังช่วยคลายความวิตกกังวลของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนเชื่อมั่นในการพูดและกล้าแสดงออกมากขึ้น

นอกจากนี้ สุกัญญา ศิลประสาท (2544 : 66 - 67) พบว่า การใช้กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเองช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษอย่างมีความสุขและเอื้อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น ดังที่ เอลลิส มาร์คและ จอห์นสัน คริสติน (Ellis, Mark., & Johnson, Christine. 1994 : 39) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์มากกว่าการพูดตามครู กิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นการจำลองสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงและผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารให้ประสบผลสำเร็จได้ อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมที่มีขั้นตอนจะทำให้ไม่เสียเวลาในการจัดกิจกรรมและทำให้การฝึกฝนทางภาษาสามารถทำได้อย่างทั่วถึงเพียงพอ ซึ่งเออร์ (Ur, Penny. 1998) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะพูดของผู้เรียนเป็นแนวเดียวกันว่า ทักษะพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้เรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น

จากเอกสารดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยเฉพาะในช่วงชั้นที่ 4 พบว่าสภาพการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ยังไม่

บรรลุดูจดมุ่งหมายตามที่หลักสูตร ได้กำหนดจากประสบการณ์ของผู้วิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ เนื่องจากครูใช้วิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางเน้นการสอนด้วยไวยากรณ์มากเกินไป ไม่ได้เน้นการพูดสื่อสารเท่าที่ควร นักเรียนบางคนไม่กล้าตอบเพราะกลัวตอบผิด ทำให้นักเรียนขาดความเชื่อมั่น ไม่มั่นใจในตัวเองและไม่กล้าแสดงออก อีกทั้งนักเรียนบางคนยังขาดทักษะภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานและไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเบื่อหน่าย เป็นผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ และก่อให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร ฉันทานนท์ (2533 : 116) ที่กล่าวว่าครูสอนภาษาอังกฤษไม่นิยมสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะครูยังคงใช้พฤติกรรมแบบเก่าคือวิธีการสอนแบบบรรยาย โดยครูเป็นผู้พูดมากกว่านักเรียนและยังเน้นสอนในเนื้อหาโครงสร้างทางไวยากรณ์ ดังที่ปราณี ปฐมชัยวัฒน์ (2534 : 99) ได้แสดงความคิดเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนของครูในการอธิบายความหมาย หรือพูดสื่อสารกับนักเรียนให้มากที่สุดเท่าที่สถานการณ์จะอำนวยให้นั้นจะช่วยให้ นักเรียนพัฒนาทักษะการฟังได้ด้วย และการใช้กิจกรรมในการสอนภาษาจะช่วยสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนทำให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษและประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้นเมื่อนักเรียนไม่มีโอกาสฝึกการใช้ภาษาเนื่องจากครูไม่กระตุ้นให้นักเรียนฝึกพูด นักเรียนก็จะไม่พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง

นอกจากนี้การจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centred approach) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความต้องการ ความสนใจของตัวผู้เรียนเป็นสำคัญทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตราที่ 24 ที่กำหนดไว้ว่า ครูผู้สอนควรจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน ซึ่งการจัดการกิจกรรมทำให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ ทำให้คิดเป็น ทำเป็น ตลอดจนการนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและการแก้ไขปัญหา และสามารถนำมาใช้ในชีวิตจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตรา การกลาง (2546 : 27-43) พบว่าการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลของการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่มีทักษะในการสื่อสารคือนักเรียนไม่กล้าแสดงออก ขาดความเชื่อมั่นในการใช้ภาษา ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและทักษะในการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่สามารถเลือกเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมมาใช้ในการฝึกให้นักเรียนพูด นอกจากนี้ พันธณี วิหคโต (2546 : 24-29) ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่าในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ควรเน้นนักเรียนเป็นสำคัญให้

นักเรียนรู้จักสังคมและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน ครูและนักเรียนมีบทบาทร่วมกันในการเรียนการสอน มีบรรยากาศการเรียนที่เป็นกันเองและสนุกสนานควบคู่ไปกับวิชาการ ครูควรหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้มีพฤติกรรมการใช้ภาษาในการพูดและด้านอื่นๆ ให้มากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนมีการพัฒนาทักษะ และกระบวนการเพื่อสื่อความหมายสามารถสื่อสารได้ และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงและชีวิตประจำวันได้ จากสภาพดังกล่าวบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนคือ ครูภาษาอังกฤษที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุไปถึงจุดมุ่งหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วอร์ด (Ward, 1994 : 97) เสนอว่าปัจจัยในการสอนภาษาที่สำคัญคือ ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษหลายปี เพราะครูเหล่านั้นจะมีความสามารถในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายได้ดีกว่าครูที่ประสบการณ์ทางการสอนน้อยเพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นจะทำให้ นักเรียนความสามารถในการสื่อสารได้ตามศักยภาพและความเหมาะสม ดังที่ชัยวัฒน์ วรรณพงษ์ (2541 : 15) กล่าวว่าครูควรผลักดันให้ผู้เรียนได้ร่วมคิด ร่วมวางแผนการเรียน ไม่เน้นสอนเฉพาะเนื้อหาแต่ใช้วิธีการที่ให้ได้มาของเนื้อหา มุ่งสร้างประสบการณ์หรือองค์ความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านวิชาการและด้านทักษะด้วย จะเห็นว่าปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบรรลุผลสำเร็จได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันนั้นจะต้องอาศัยวิธีสอนของครู ซึ่งวิธีสอนที่จะนำมาใช้สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นมีอยู่หลายวิธี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนเพื่อจุดมุ่งหมายทางด้านทักษะการฟัง-พูดในสถานการณ์ต่างๆ ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ให้ผู้เรียนมีโอกาสดแสดงออกทางด้านการพูดได้ตอบที่เหมาะสมกับกาลเทศะ หากผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกกิจกรรม การเรียนภาษาอังกฤษโดยการพูดสนทนาได้ตอบดังกล่าวย่อมเป็นการตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายในการสอนทักษะ ฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร

เมื่อพิจารณาในสภาพความเป็นจริงในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ในการพูดสื่อสาร จะเห็นได้ว่าทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญในการพูดติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันแต่ความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวนมากยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ผ่านมาพบว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร และพยายามปรับปรุงวิธีการสอน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย จนในที่สุดพบว่ามิกิจกรรมที่น่าสนใจ กิจกรรมหนึ่ง คือ กิจกรรมบทบาทสมมุติซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เพราะกิจกรรมบทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะการพูด ที่สนุกสนานและเป็นการสอนที่เน้นการพัฒนาความคล่องในการใช้ภาษาและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ลาดีส (Ladousse, 1997 : 5) และ

เมนทส์ แวน มอรรี (Ments, Van Morry.1999 :24 - 27) กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมฝึกทักษะการพูดที่สนุกสนาน ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน และมีโอกาสฝึกพูดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ ทำให้นักเรียนกล้าแสดงความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ ให้โอกาสนักเรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น และเป็นแรงจูงใจนำไปสู่การเรียนรู้โดยอัตโนมัติ กิจกรรมบทบาทสมมุติจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ การควบคุมอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งไม่ใช่พฤติกรรมของนักเรียนเอง แต่เป็นพฤติกรรมของตัวเองจึงทำให้กิจกรรมนี้เป็นผลดีและปลอดภัยต่อทัศนคติและความรู้สึกของผู้เรียน นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมุติยังเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนแบบหนึ่งในบรรดาวิธีการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นวิธีการสำคัญที่สามารถสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะต่างๆที่สังคมต้องการ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 4) ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2543 : 135 - 153) กล่าวคือเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทั้งทางด้านร่างกายสติปัญญา สังคม และอารมณ์ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลแวดล้อม ได้ฝึกทักษะกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการทำงานที่สำคัญที่กำหนดไว้ในแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จากการศึกษาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติของ พรรณพิศ วาณิชยการ (2538 : 174 – 196) พงษ์นันท ไวทยานนท์ (2541 : 37) รวพรรณิราชสงฆ์ (2541 : 72) และวิไล พังสอาด (2542 : 45) พบว่า กิจกรรมบทบาทสมมุติช่วยให้ผู้สวมบทบาทมีความคิดสร้างสรรค์เปิดเผย เกิดความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้น สามารถแก้ปัญหาต่างๆ และปรับพฤติกรรมของตนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ในขณะที่เดียวกัน กิจกรรมบทบาทสมมุติยังทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนสนุกสนานเป็นกันเองและนักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนอีกด้วย

จากความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและพัฒนาศักยภาพในการพูดของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและมีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับวิธีการสอนตามคู่มือครู

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 และ 5/2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก อ 42102 โรงเรียนกุหลาบวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โดยการจับฉลาก นักเรียนชั้น ม.5/1 เป็นกลุ่มควบคุม และ ม.5/2 เป็นกลุ่มทดลอง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และวิธีสอนตามคู่มือครู

2.2 ตัวแปรตาม คือผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 เป็นเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมทั้งสิ้น 48 คาบ ๆ ละ 50 นาที

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสอดคล้องกับหนังสือ Global Link 5 อ 42102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สมมุติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติแตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษหลัก อ 42102 ที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาการเรียนพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย

3. เป็นแนวทางในการสอนทักษะอื่นๆ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษสนทนาได้ตามสถานการณ์และบทบาทที่กำหนดให้ด้วยความคล่องแคล่วมั่นใจ และพูดได้อย่างราบรื่นต่อเนื่อง ประสบผลสำเร็จในการสนทนาทุกเรื่อง สามารถพูดแสดงความคิดเห็นได้ เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม พูดได้ถูกต้องในเชิงไวยากรณ์และออกเสียงชัดเจน ซึ่งประเมินได้จากการทดสอบการพูดภาษาและวัดจากคะแนนผลการทดสอบก่อนเรียน และการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 (ดีมาก) สามารถสนทนาได้คล่องแคล่วและมีความมั่นใจ ประสบความสำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา สามารถพูดแสดงความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งได้ในเรื่องที่คุ้นเคย แต่ต้องใช้เวลาคิดหาคำศัพท์ในเรื่องที่ไม่คุ้นเคย ความสามารถในเชิงไวยากรณ์ พูดประโยคที่ซับซ้อนได้ถูกต้อง การออกเสียงที่ชัดเจน แม้จะเป็นสำเนียงไทย การพูดมีความราบรื่นต่อเนื่อง

ระดับ 4 (ดี) สามารถสนทนาได้ค่อนข้างคล่อง และประสบความสำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา พูดแสดงความคิดเห็นอย่างผิวเผินได้แม้จะใช้ไวยากรณ์ผิดบ้างพยายามอธิบาย คำศัพท์ที่นึกไม่ออกบางครั้ง การออกเสียงค่อนข้างชัดเจน การพูดค่อนข้างราบรื่นและต่อเนื่อง

ระดับ 3 (พอใช้) สามารถสนทนาได้แต่ไม่คล่อง ประสบความสำเร็จเกือบทุกเรื่องที่สนทนา ไม่สามารถพูดแสดงความคิดเห็นได้ การใช้ไวยากรณ์มีที่ผิดมาก มีการอธิบายคำศัพท์ที่นึกไม่ออกบ่อยครั้ง การออกเสียงบางครั้งไม่ชัดเจน การพูดไม่ต่อเนื่อง

ระดับ 2 (เกือบพอใช้) สามารถสนทนาได้ในขั้นพื้นฐาน ส่วนมากใช้คำพูดได้ตอบประเภท Yes / No หรือ คำเดียว คำศัพท์ที่ใช้อยู่ในวงจำกัดมาก การออกเสียงมักชัดเจนหยุดการสนทนาบ่อยครั้ง

ระดับ 1 (อ่อน) พูดได้ตอบเกือบไม่ได้หรือไม่เข้าใจเรื่องที่กำลังสนทนา การออกเสียงไม่ชัดเจน การสนทนาไม่ต่อเนื่อง มีการหยุดระหว่างสนทนานานและบ่อยครั้ง

วิธีสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ หมายถึง การใช้กิจกรรมการพูดที่ครูเป็นผู้กำหนดสถานการณ์ให้นักเรียน แสดงตามบทบาทและสถานการณ์ที่ได้รับเพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกทั้งคำพูด และท่าทางตามลักษณะนิสัยของบุคคลที่อยู่ในสถานการณ์สมมุตินั้น สถานการณ์ที่กำหนดขึ้นเป็นสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด และผู้แสดงบทบาทต้องมีปฏิริยาได้ตอบด้วยตนเองอย่างอิสระ เท่าที่จะทำได้ โดยใช้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และการคิดของตนเองอย่างอิสระ โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ หมายถึง ขั้นตอนที่ผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์และเขียนบทบาทสมมุติ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการแก้ปัญหา และตัดสินใจ

2. ชั้นแสดง หมายถึง ชั้นตอนที่ผู้วิจัยจัดเตรียมดังนี้

- การเตรียมผู้เรียนในด้านภาษา เช่นการใช้คำศัพท์และรูปประโยคที่จำเป็นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม
- การนำเข้าสู่บทเรียนและการเลือกผู้แสดง ผู้สอนเสนอสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยตรงด้วยการบรรยายสถานการณ์ให้ผู้เรียนเข้าใจ จากนั้นให้ผู้เรียนเลือกบทบาทที่จะแสดงภายในกลุ่มของตน
- การซ้อมก่อนการแสดง หลังจากที่นักเรียนเลือกบทบาทของตนแล้วให้นักเรียนช่วยกันคิดบทและซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมภายในกลุ่ม ก่อนการแสดง
- การเตรียมผู้สังเกตการณ์ ครูมอบหมายให้ผู้เรียนทุกกลุ่มเตรียมคำถาม หรือข้อเสนอแนะอย่างน้อยกลุ่มละ 2 ข้อ สำหรับการอภิปราย หลังจากที่นักเรียนได้แสดงและชมการแสดงของกลุ่มอื่นๆ
- การจัดฉากและการแสดง นักเรียนจัดฉากและแสดงเป็นกลุ่ม- การเตรียมผู้เรียนในด้านภาษา เช่นการใช้คำศัพท์และรูปประโยคที่จำเป็นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม
- การนำเข้าสู่บทเรียนและการเลือกผู้แสดง ผู้สอนเสนอสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยตรงด้วยการบรรยายสถานการณ์ให้ผู้เรียนเข้าใจ จากนั้นให้ผู้เรียนเลือกบทบาทที่จะแสดงภายในกลุ่มของตน
- การซ้อมก่อนการแสดง หลังจากที่นักเรียนเลือกบทบาทของตนแล้วให้นักเรียนช่วยกันคิดบทและซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมภายในกลุ่ม ก่อนการแสดง
- การเตรียมผู้สังเกตการณ์ ครูมอบหมายให้ผู้เรียนทุกกลุ่มเตรียมคำถาม หรือข้อเสนอแนะอย่างน้อยกลุ่มละ 2 ข้อ สำหรับการอภิปราย หลังจากที่นักเรียนได้แสดงและชมการแสดงของกลุ่มอื่นๆ
- การจัดฉากและการแสดง นักเรียนจัดฉากและแสดงเป็นกลุ่ม

3. ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล หมายถึง ชั้นตอนที่ผู้วิจัยและผู้เรียนสรุปเรื่องราว แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ผู้แสดงและผู้สังเกตการณ์แสดงความรู้สึก และอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์สมมุติ นั้น ผู้สอนอธิบายและแก้ไขข้อสงสัยของนักแสดง

วิธีสอนตามคู่มือครู หมายถึง วิธีการเรียนการสอนตามคำแนะนำที่ปรากฏในหนังสือคู่มือครู โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ขั้นนำ หมายถึง ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมเพื่อเป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีหรือความรู้เดิมในชั่วโมงที่ผ่านมาและตามความสนใจให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนต่อไป

2. ชั้นสอน หมายถึง ชั้นตอนที่ผู้วิจัยจัดลำดับการสอนดังนี้

2.1 อธิบายเนื้อหา

2.2 จัดกิจกรรมต่างๆ ได้แก่การยกตัวอย่าง การอภิปรายผล การสนทนา การบรรยาย การถาม – ตอบ การแสดงบทบาทสมมุติ การทำกิจกรรมตามใบงานเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ โดยครูเป็นผู้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในคู่มือครู

2.3 ใช้สื่อการสอนโดยใช้ของจริง ภาพ แลบบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ เพลง นิทาน เป็นต้น

3. ชั้นสรุป หมายถึง ชั้นตอนที่ผู้วิจัย และนักเรียนสรุปเนื้อหาสาระจนเกิดความรู้ความเข้าใจ

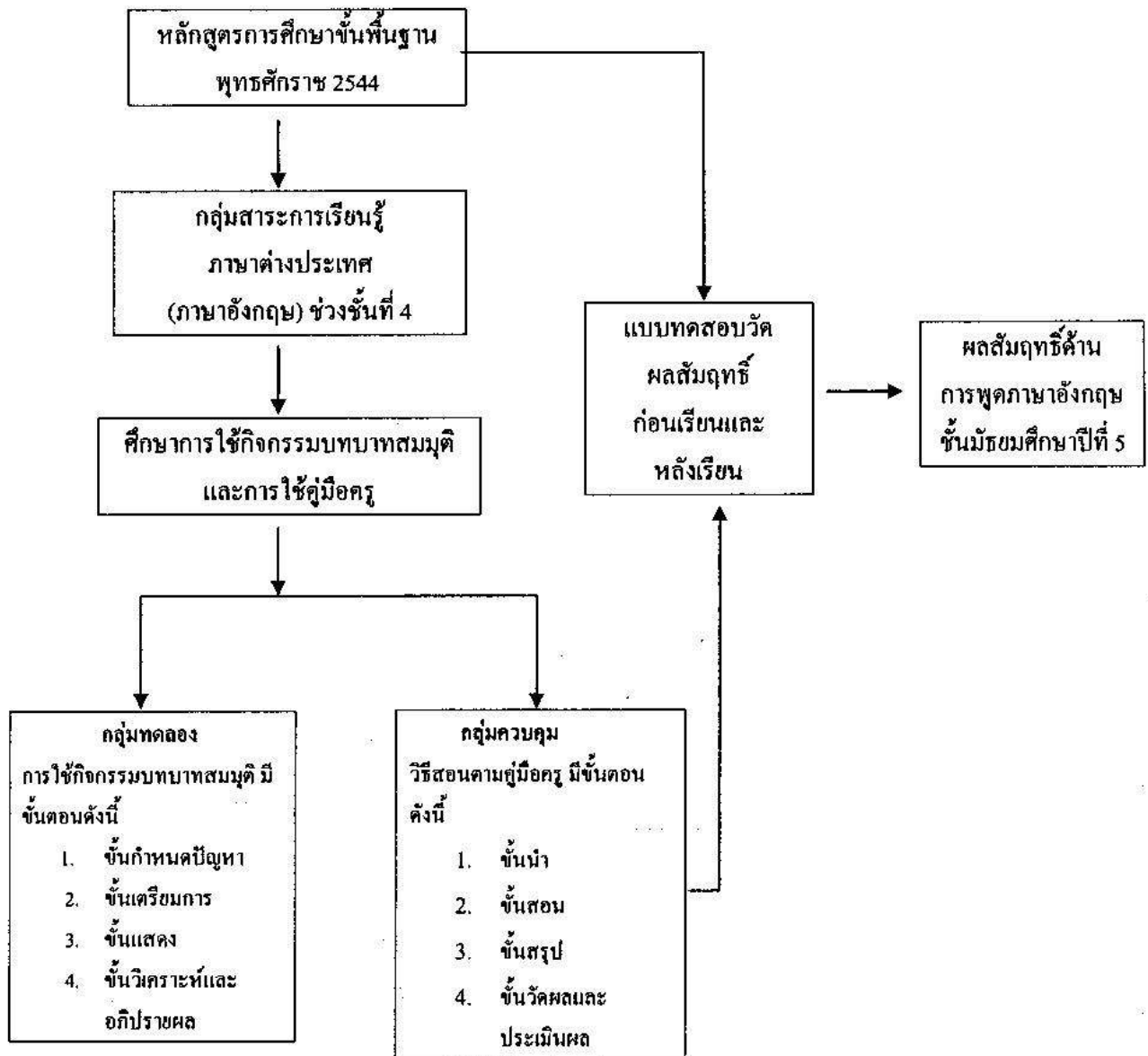
4. ชั้นวัดผลและประเมินผล หมายถึง ชั้นตอนที่ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยจากบทเรียน ถ้านักเรียนยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยให้กำลังใจ และจัดการสอนซ่อมเสริมต่อไป

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 / 1 และ 5 / 2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก อ 42102 โรงเรียนกุหลาบวิทยา เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

โรงเรียนกุหลาบวิทยา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุหลาบวิทยา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การสร้างเครื่องมือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล จึงได้กรอบแนวคิดในการวิจัยดังแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

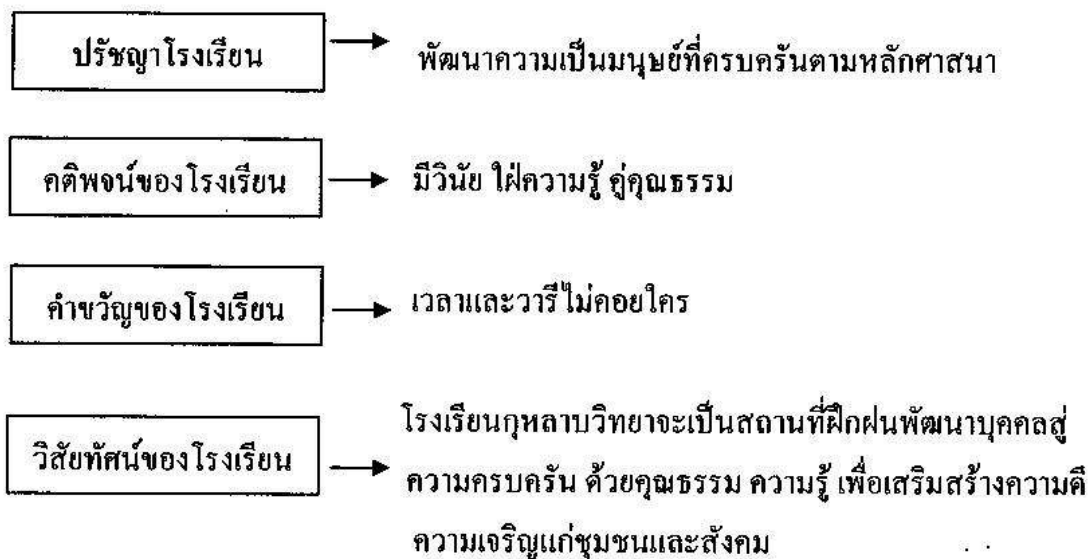
การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอน โดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับวิธีการสอนตามคู่มือครู
ผู้วิจัยได้ศึกษา รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุหลาบวิทยา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. การสอนทักษะการพูด
3. การสอน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ
4. การสอนตามคู่มือครู
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุหลาบวิทยา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ประวัติ

โรงเรียนกุหลาบวิทยา ตั้งอยู่เลข 1334 ซอยวานิช ถนนโยธา แขวงตลาดน้อย
เขตสัมพันธวงศ์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10100

เป้าหมายของโรงเรียน

1. ให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์
2. ให้ผู้เรียน ทิศวิเคราะห์ ทิศสังเคราะห์ ทิศสร้างสรรค์ ทิศไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์
3. ให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร รวมทั้งมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร
4. ให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
5. ให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต
6. ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีห่างไกลยาเสพติด
7. ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านกีฬา ศิลปะและดนตรี

ต้นไม้ประจำโรงเรียน → ต้นลีลาวดี

ฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ได้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำหรับโรงเรียนอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เพื่อมุ่งพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กให้มีความรับผิดชอบ มีคุณภาพและศักยภาพในการศึกษาที่ดี มีประสิทธิภาพในการเป็นคนดี มีภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมไทย

วิสัยทัศน์แนวทางการศึกษา

จากวิสัยทัศน์แนวทางการศึกษา ในบริบทของสถานการณ์ทางสังคมไทยเป็นช่วงเวลาสำคัญแห่งการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องปรับยุทธศาสตร์ของการพัฒนาการศึกษา มุ่งพัฒนาสังคมไทยอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับทิศทางของสังคมไทยในอนาคตเพื่อให้สถานศึกษาของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เป็นผู้นำทางความคิด และเป็นผู้ประสานความร่วมมือในชุมชนทั้งทางปัญญา และจิตใจเพื่อสร้างความคิด ความก้าวหน้าแก่สมาชิกของชุมชนได้อย่างยั่งยืน

ปรัชญาการศึกษาคาทอลิก

การศึกษาคาทอลิกเป็นกระบวนการพัฒนาคนให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ บรรลุถึงธรรมและมีการพัฒนาที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม กระบวนการนี้วางอยู่บนพื้นฐานแห่งหลักคริสตธรรมที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองและหน้าที่ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติบ้านเมือง

จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาคาทอลิก มุ่งรับใช้สังคมและพัฒนาคนไทยเพื่อการพัฒนาประเทศไปสู่สังคมที่ดี สังคมแห่งความรู้บนพื้นฐานแห่งคุณธรรมและจริยธรรม มีประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามเป็นสังคมแห่งมนุษย์ที่ใช้ความรู้ ปัญญาและวิจารณญาณในการสร้างสรรค์ ส่งเสริมคนตามหลักคำสอนแห่งศาสนาและความเคารพต่อผู้ใหญ่นักมีพระคุณและชาติบ้านเมือง

ส่วนประกอบของหลักสูตร

1. **สาระการเรียนรู้** ที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเอง โดยเน้นความสำคัญของความรู้ วิธีการเรียนรู้ รวมทั้งกระบวนการให้การศึกษาอบรม ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามมาตรฐานการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ

2. **กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน** เป็นกิจกรรมเชิงวิชาการที่พัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนบนพื้นฐานของการฝึกฝนตนเองให้มีทักษะ ความรู้และความสามารถ ทั้งเป็นพื้นฐานจะเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนาในขั้นที่ก้าวหน้ามากขึ้นสำหรับชีวิต

3. **มาตรฐานการเรียนรู้** กำหนดลำดับของมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละช่วงชั้น ที่ค้ำนึ่งถึงวัยและลำดับขั้นตอนพัฒนาการของผู้เรียนอย่างสมและทำทหาย เพื่อเป็นเป้าหมายจูงใจผู้เรียนได้พัฒนาตนเองและศักยภาพการเรียนรู้

4. **กำหนดเวลาในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน** สักส่วนของเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ภายใต้การนำของครูผู้สอน กับเวลาที่ต้องการสำหรับการพัฒนาตนเอง ด้วยการเรียนรู้ส่วนบุคคลและการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่ม ต้องสัมพันธ์สอดคล้องกันทั้งด้านโอกาสและการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงหรือประสบการณ์ทางอ้อมที่ได้รับแบ่งปันจากผู้อื่น จึงกำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้ (เชิงทฤษฎี) และกิจกรรมเสริม (เชิงปฏิบัติ) ดังนี้
ตารางที่ 1 แสดงกำหนดเวลาการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมเสริม

ระดับชั้น	กิจกรรมผู้เรียน	กิจกรรมเสริม
ชั้นอนุบาลศึกษา 1 - 3	800 ชั่วโมง	400 ชั่วโมง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3	800 - 1,000 ชั่วโมง	400 ชั่วโมง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3	800 - 1,000 ชั่วโมง	400 ชั่วโมง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3	1,000 - 1,200 ชั่วโมง	200 - 400 ชั่วโมง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6	1,200 ชั่วโมง	200 - 400 ชั่วโมง

โรงเรียนกุหลาบวิทยาเป็นโรงเรียนคาทอลิกในเครืออัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ซึ่งฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ได้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำหรับโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เพื่อมุ่งพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ให้มีความรับผิดชอบ มีคุณภาพและศักยภาพในการศึกษาที่ดี มีประสิทธิภาพในการเป็นคนดี เป็นสมาชิกที่ดี มีภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมไทยโดยเน้นพัฒนาด้วยการสร้างเสริมค่านิยมที่ดี ปลูกฝังและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในเด็กให้เป็นคนไทยที่มีศักยภาพและความสามารถสูง ทั้งในชีวิตส่วนตัวและชีวิตที่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัวและสังคมส่วนร่วม โดยยึดหลักคำสอนของพระคริสตธรรมและปรัชญาการศึกษาคาทอลิกเป็นพื้นฐานในการจัดการศึกษา และตอบสนองต่อการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคน ตามวิสัยทัศน์และความมุ่งหมายในการพัฒนาคนและสังคมไทย ดังเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในทิศทางแห่งการสร้างสรรค์เยาวชนของชาติให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่เหมาะสมกับเงื่อนไขและสภาพของสังคมไทยและสังคมโลก

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ กำหนดหลักการของหลักสูตรเพื่อการพัฒนาคนไทยตั้งแต่ระดับเด็ก เยาวชนและผู้เรียนรู้ทุกคนให้เป็นคนดี ยึดมั่นในคุณธรรมและหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ตามหลักคำสอนของพระคริสตธรรมและปรัชญาการศึกษาคาทอลิก ที่มุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เยาวชนและสังคมไทยอย่างเป็นระบบ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายแห่งการเป็นสังคมผู้นำ ทั้งในระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกและเวทีแห่งประชาคมโลก

โครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ จะใช้โครงสร้างแบบยึดหยุ่นในการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นทั้งความรู้ ทักษะความสามารถ ทักษะการเรียนรู้ ทักษะในการทำงานในความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคลและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการดำเนินชีวิตที่มีคุณธรรมจริยธรรมตามคำสอนของศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวหรือเป็นคติธรรมประจำใจ และจิตใจแห่งการยอมรับผู้อื่น เคารพในศักดิ์ศรีและสิทธิของผู้อื่นในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข และมีจิตสำนึกสาธารณะที่จะพัฒนาท้องถิ่น ชุมชนหรือสังคมให้เจริญก้าวหน้า ด้วยใจรัก กตัญญูและภาคภูมิใจต่อวัฒนธรรม แผ่นดินบ้านเกิดของตน

กระบวนการเรียนรู้จะต้องเป็นกิจกรรมที่ครูและผู้เรียนมีบทบาทร่วมกัน ทั้งในการจัดเนื้อหาสาระประสบการณ์ที่เหมาะสมกับความสนใจ ทำทลายความสามารถหรือดึงศักยภาพให้แสดงออกปรากฏเพื่อให้ผู้เรียนค้นพบและรู้จักตนเอง เป็นการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้มาฝึกฝนปฏิบัติ หรือเรียนรู้ร่วมกันด้วยการแลกเปลี่ยนหรือทำงานร่วมกันในสถานการณ์

จริง มีประสบการณ์ตรง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความเป็นไปได้ในการทำงานตามสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง หรือในสถานการณ์และเงื่อนไขที่กำหนด ผู้เรียนรู้จักตนเอง รู้จักความถนัด ความต้องการ ความสามารถของตนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลแต่สามารถประสานร่วมมือกันได้ ทั้งในวัยเดียวกันและวัยต่างกัน หรือการทำงานร่วมกันในความแตกต่างทางวัฒนธรรม

กระบวนการพัฒนาส่วนมากต้องเน้นให้ผู้เรียนเข้าถึงศักยภาพของตนเอง ในแต่ละปีการศึกษาแต่ละคนจึงต้องสร้างผลงานหรือโครงการอย่างน้อย 1 อย่าง เพื่อการรู้จักตนเองและการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความเข้าใจผู้อื่นจากความเข้าใจตนเอง และประสานยึดมั่นด้วยหลักธรรมแห่งการร่วมกันอย่างสันติกระบวนการพัฒนาและเรียนรู้ จึงเน้นการทำงานร่วมกันจนบรรลุผลตามเป้าหมายที่กลุ่มกำหนดร่วมกัน พัฒนาเป็นโครงการหรือกิจกรรมผลงาน การแสดงในลักษณะสหวิทยาการ การเรียนรู้เชิงบูรณาการ เพื่อสร้างคนให้เป็นบุคคลที่รักการเรียนรู้ มีน้ำใจ รับผิดชอบต่อหมู่คณะและชุมชนที่ตนเป็นสมาชิก และมีประสบการณ์พื้นฐานที่รักการแสวงหาสิ่งที่ดีกว่าเพื่อชีวิตและสังคม

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต. 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 – ม. 6)	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้น ม. 5	สาระการเรียนรู้ชั้น ม. 5
1. เข้าใจน้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด คำสั่ง คำขอร้อง คำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำสารสนเทศ และคู่มือต่างๆ	1. เข้าใจน้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด คำสั่ง คำขอร้อง คำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำ สารสนเทศ และคู่มือต่างๆ	- น้ำเสียง ความรู้สึก - คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำบรรยาย สารสนเทศ และ คู่มือต่างๆ
2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง และเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน	2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง และเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน	- บทอ่านต่างๆ - หลักการอ่านออกเสียง

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 – ม. 6)	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้น ม. 5	สาระการเรียนรู้ชั้น ม. 5
3. เข้าใจตีความหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียง หรือ ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่างๆ ถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง	3. เข้าใจตีความหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียง หรือ ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่างๆ ถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง	- ภาษาที่ใช้แสดงความ คิดเห็น - สื่อที่เป็นความเรียง และ ไม่ใช่ความเรียง
4. เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดีจากสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	4. เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดีจากสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	- ข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร - บทความ สารคดี บันทึกคดี

มาตรฐาน ค. 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก
และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 – ม. 6)	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้น ม. 5	สาระการเรียนรู้ชั้น ม. 5
1. ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	1. ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	- ภาษาตามมารยาททาง สังคม - ภาษาที่ใช้สร้าง ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล
2. ใช้ภาษาแสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการ เสนอบริการแก่ผู้อื่น เจรจาคำตรง และวางแผนในการเรียนโดยใช้สื่อ	2. ใช้ภาษาแสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการ เสนอบริการแก่ผู้อื่น เจรจาคำตรง และวางแผนในการเรียน โดยใช้สื่อเทคโนโลยี	- ภาษาที่ใช้แสดงความ คิดเห็น แสดงความ ต้องการ เสนอบริการ - ภาษาที่ใช้วางแผนการ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 – ม. 6)	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้น ม. 5	สาระการเรียนรู้ชั้น ม. 5
2. ใช้ภาษาแสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการ เสนอบริการ แก่ผู้อื่น เจรจาต่อรอง และ วางแผนในการเรียน โดยใช้สื่อ เทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	2. ใช้ภาษาแสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการ เสนอบริการ แก่ผู้อื่น เจรจาต่อรอง และวางแผน ในการเรียน โดยใช้สื่อเทคโนโลยี ที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งใน และนอกสถานศึกษา	- ภาษาที่ใช้แสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการ เสนอบริการ - ภาษาที่ใช้วางแผนการเรียน
3. ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย แลกเปลี่ยนความรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหา เหตุการณ์ต่างๆ ในชุมชนและ สังคม สร้างองค์ความรู้ โดยใช้ ประโยชน์จากสื่อการเรียนทาง ภาษา และผลจากการฝึกทักษะ ต่างๆ รวมทั้งการวางแผนในการ เรียนและอาชีพ	3. ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับ ประเด็นปัญหา เหตุการณ์ต่างๆ ใน ชุมชนและสังคม สร้างองค์ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียน ทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะ ต่างๆรวมทั้งการวางแผนในการ เรียนและอาชีพ	- ภาษาในการขอและให้ ข้อมูล - ภาษาที่ใช้ในการอธิบาย - ภาษาที่ใช้ในการ วางแผนการเรียน - ประเด็นปัญหา เหตุการณ์ต่างๆใน ชุมชนและสังคม
4. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกรัก ของตนเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั้งใน อดีตปัจจุบันและอนาคตพร้อมให้ เหตุผล โดยใช้ประโยชน์จากสื่อ การเรียนทางภาษา และผลจาก การฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้ง แสวงหาวิธีการเรียนทาง ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับ ตนเอง	4. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกรัก ของตนเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั้งใน อดีต ปัจจุบันและอนาคตพร้อมทั้ง ให้เหตุผล โดยใช้ประโยชน์จาก สื่อการเรียนทางภาษา และผลจาก การฝึกทักษะต่างๆรวมทั้งแสวงหา วิธีการเรียนทางภาษาอังกฤษที่ เหมาะสมกับตนเอง	- ภาษาที่ใช้แสดง ความรู้สึก เกี่ยวกับเหตุการณ์ใน อดีต ปัจจุบันและ อนาคต - ภาษาที่ใช้ให้เหตุผล

มาตรฐานที่ ค. 1.3 : เข้าใจการบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดรวบยอด และ
 ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 – ม. 6)	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้น ม. 5	สาระการเรียนรู้ชั้น ม. 5
1. นำเสนอข้อมูลเรื่องราว รายงานเกี่ยวกับประสบการณ์ และ เหตุการณ์หรือเรื่องต่างๆ ไป	1. นำเสนอข้อมูลเรื่องราว รายงาน เกี่ยวกับประสบการณ์ และเหตุการณ์ หรือเรื่องต่างๆ ไป	- ภาษาที่ใช้ในการ นำเสนอข้อมูล เรื่องราว รายงาน เหตุการณ์ต่างๆ
2. นำเสนอความคิดรวบยอด เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ กิจกรรม สินค้าในท้องถิ่นของตนด้วย วิธีการที่หลากหลาย	2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับ เหตุการณ์ต่างๆ กิจกรรม สินค้าใน ท้องถิ่นของตนด้วยวิธีการที่ หลากหลาย	- ภาษาที่ใช้ในการ นำเสนอความคิดรว ยอดเกี่ยวกับเหตุการณ์ ต่างๆ และเหตุการณ์ ในท้องถิ่น
3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อ เหตุการณ์ต่างๆ กิจกรรมสินค้า ในท้องถิ่นของตนด้วยวิธีที่ หลากหลายได้อย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ	3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อ เหตุการณ์ต่างๆ กิจกรรมสินค้าใน ท้องถิ่นของตนด้วยวิธีที่หลากหลาย ได้อย่างสร้างสรรค์ และมี ประสิทธิภาพ	- ภาษาที่ใช้ในการ นำเสนอ ความคิดรว ยอดที่มีต่อเหตุการณ์ ต่างๆ กิจกรรม และ สินค้าในท้องถิ่น
4. นำเสนอบทกวี หรือบทละคร สั้น โดยใช้เค้าโครงตามแนวคิด ของเจ้าของภาษาด้วยความ เปลือกเปล็น	4. นำเสนอบทกวี หรือบทละครสั้น โดยใช้เค้าโครงตามแนวคิดของ เจ้าของภาษาด้วยความเปลือกเปล็น	- ภาษาที่ใช้ในการ นำเสนอ บทกวี หรือ บทละครสั้น

สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ค. 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 – ม. 6)	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้น ม. 5	สาระการเรียนรู้ชั้น ม. 5
1. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับระดับบุคคลและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	1. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับระดับบุคคลและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	- ท่าทาง - ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร
2. แสดงความคิดเห็นต่อวัฒนธรรม ประเพณีและความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	2. แสดงความคิดเห็นต่อวัฒนธรรม ประเพณีและความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	- วัฒนธรรม ประเพณีและความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

มาตรฐาน ค. 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 – ม. 6)	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้น ม. 5	สาระการเรียนรู้ชั้น ม. 5
1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่อง คำวลี สำนวน ประโยคและข้อความที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นและนำไปใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ	1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่อง คำวลี สำนวน ประโยคและข้อความที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นและนำไปใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ	- คำ วลี สำนวน ประโยคและข้อความในภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ
2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มีเจ้าของภาษากับของไทยที่มี	2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มีเจ้าของภาษากับของไทยที่มี	- วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา - วัฒนธรรมไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 – ม. 6)	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้น ม. 5	สาระการเรียนรู้ชั้น ม. 5
เจ้าของภาษากับของไทยที่มี อิทธิพลต่อการใช้ภาษา และ นำไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ	เจ้าของภาษากับของไทยที่มี อิทธิพลต่อการใช้ภาษา และ นำไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ	- วัฒนธรรมไทย
3. เห็นประโยชน์ของการรู้ ภาษาอังกฤษ ในการแสวงหา ความรู้ การเข้าสู่สังคมและอาชีพ	3. เห็นประโยชน์ของการรู้ ภาษาอังกฤษ ในการแสวงหา ความรู้ การเข้าสู่สังคมและอาชีพ	- ภาษาที่ใช้ในการ แสวงหาความรู้ - ภาษาที่ใช้ในการเข้าสู่สังคม - ภาษาที่ใช้ในการเข้าสู่อาชีพ
4. เห็นคุณค่าและจัดกิจกรรม ทางภาษาและวัฒนธรรมตาม ความสนใจ	4. เห็นคุณค่าและจัดกิจกรรมทาง ภาษาและวัฒนธรรมตามความ สนใจ	- กิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรม
5. ตระหนักในคุณค่าของภาษา และวัฒนธรรมที่เรียน และนำ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา และวัฒนธรรมมาประยุกต์ใน การพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม	5. ตระหนักในคุณค่าของภาษา และวัฒนธรรมที่เรียน และนำ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา และวัฒนธรรมมาประยุกต์ในการ พัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม	- ภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต. 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็น
พื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 – ม. 6)	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้น ม. 5	สาระการเรียนรู้ชั้น ม. 5
1. วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา สาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ	1. วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา สาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ	- เนื้อหาสาระภาษาอังกฤษ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นๆ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 – ม. 6)	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้น ม. 5	สาระการเรียนรู้ชั้น ม. 5
2. ใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อขยายโลกทัศน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในรูปแบบต่างๆ	2. ใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อขยายโลกทัศน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในรูปแบบต่างๆ	- ภาษาที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
3. อภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆเป็นภาษาอังกฤษ	3. อภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆเป็นภาษาอังกฤษ	- ภาษาที่ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ค. 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 – ม. 6)	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้น ม. 5	สาระการเรียนรู้ชั้น ม. 5
1. ใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่างๆในสถานศึกษาและชุมชนด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลายและซับซ้อน	1. ใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่างๆในสถานศึกษา และชุมชนด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลายและซับซ้อน	- ภาษาที่ใช้ตามสถานการณ์ต่างๆภายในโรงเรียนและชุมชน
2. ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในรูปแบบต่างๆกับบุคคลในสถานศึกษาและชุมชน	2. ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในรูปแบบต่างๆกับบุคคลในสถานศึกษาและชุมชน	- ภาษาที่ใช้สื่อสารในรูปแบบต่างๆ

มาตรฐาน ศ. 4.2 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 – ม. 6)	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้น ม. 5	สาระการเรียนรู้ชั้น ม. 5
1. ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการทำงานสมัครงาน และการประกอบอาชีพรวมทั้งการขอ และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง	1. ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการทำงานสมัครงาน และการประกอบอาชีพรวมทั้งการขอ และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง	- ภาษาที่ใช้ในการทำงาน สมัครงานประกอบอาชีพ - ภาษาที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล
2. ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักควบคุมตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม และเจรจาโน้มน้าวต่อรองอย่างมีเหตุผล	2. ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักควบคุมตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม และเจรจาโน้มน้าวต่อรองอย่างมีเหตุผล	- ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น
3. ใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะด้านเพื่อการสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาต่อ และด้านอาชีพ	3. ใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะด้านเพื่อการสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาต่อ และด้านอาชีพ	- ภาษาที่ใช้ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ
4. ใช้ภาษาอังกฤษเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติในการสร้างความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ และการแข่งขันในสังคมโลก	4. ใช้ภาษาอังกฤษเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติในการสร้างความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ และการแข่งขันในสังคมโลก	- ภาษาที่ใช้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ - ข้อมูลข่าวสารของชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

คำอธิบายรายวิชา

เข้าใจและใช้ภาษาอังกฤษ และเปลี่ยน นำเสนอข้อมูลข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกนึกคิด แสดงความคิดเห็นรวบยอด ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษางานอาชีพ ชุมชนและสังคมโลกในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ สืบค้นข้อมูลความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆตามความสนใจตามหัวข้อเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและการอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ 3,000 - 3,250 คำ ใช้ประโยคผสม และประโยคซับซ้อน ที่สื่อความหมายในบริบทต่างๆ ในการสนทนา อ่าน เขียน ข้อความที่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่มีตัวเชื่อมข้อความ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบ มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับธรรมชาติของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาตามระดับชั้น และมีความสามารถในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมไทยกับภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เรียนและนำไปใช้ด้วยเจตคติที่ดี

ทักษะกระบวนการฟัง พูด อ่านและเขียน ทักษะการจำ การคิด กระบวนการทำงานกลุ่ม/คู่ ทักษะการปฏิบัติงาน การตั้งคำถาม กลยุทธ์ในการสื่อสาร การสังเกต การตั้งคำถาม มีนิสัยรักการฟัง พูด อ่าน เขียน ความมีวินัย ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน นิสัยรักการค้นคว้า การปฏิบัติร่วมกับผู้อื่น มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน และในโรงเรียน ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลิน และเป็นพื้นฐานในการทำงานและประกอบอาชีพ

สื่อการเรียนรู้

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษา มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาและมีศักยภาพความสามารถที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและอาศัยข้อมูลเชิงเหตุผล รวมทั้งประสบการณ์ประกอบผ่านการวิเคราะห์ การไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณ รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รู้จักใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการศึกษาและการเรียนการสอนต้องสร้างทักษะให้ผู้เรียนมีอำนาจแยกแยะ วิพากษ์และวิเคราะห์ข้อมูล ความรู้และสถานการณ์ได้จึงต้องจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นสนองความต้องการของผู้เรียนหรือความสนใจของบุคคลชุมชน สังคมและประเทศชาติผู้เรียนสามารถศึกษาเรียนรู้ทั้งในเวลากำหนด และเวลาอิสระ เรียนรู้ได้ทุกเวลา หลากหลายสถานที่ จาก

การเรียนรู้ประเภทต่างๆทั้งจากบุคคลและแหล่งความรู้ แหล่งการเรียนรู้ทุกรูปแบบรวมทั้งสามารถใช้เครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชนและที่อื่นๆ ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อประดิษฐ์ และสื่อเทคโนโลยี โดยเฉพาะสื่อเพื่อการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองทั้งสื่อผู้เรียนและผู้สอน

ผู้เรียน ผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนรู้เอง หรือใช้สื่อต่างๆที่มีอยู่รอบตัวอยู่ในระบบสารสนเทศที่สำคัญที่สุดคือ สื่อที่มีอยู่ในธรรมชาติรอบตัว สื่อที่อยู่ในท้องถิ่น ชุมชนของตนเอง ให้เกิดประโยชน์อย่างสรรค์ในการเรียนรู้ โดยมีอำนาจแยกแยะและมีวิจารณญาณในการเลือกใช้ เพื่อประโยชน์ชีวิตและสังคม การจัดบริการสื่อ เช่น สิ่งพิมพ์ต้องจัดให้มืออย่างเพียงพอ โดยเฉพาะหนังสือ แบบเรียน สื่อ เอกสาร นิตยสาร และบริการต่างๆ ของห้องสมุดของโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องจัดระบบติดตามและประเมินการใช้สื่อเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนาสื่อการศึกษาให้พอเพียงและก้าวหน้า ทันสมัย ระบบการติดตามและประเมินเพื่อการพัฒนา จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตนเอง และสนใจแสวงหาค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้นพบชีวิตและสิ่งใหม่ๆจากการศึกษาหรือการทำโครงการเกี่ยวกับการศึกษาหรือการเรียนการสอน

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษามุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่น สนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน และแหล่งอื่น ๆ เน้นสื่อที่ผู้เรียนและผู้สอนใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียน ผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเองหรือนำสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัว และในระบบสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้ โดยใช้วิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อ และแหล่งเรียนรู้ โดยเฉพาะหนังสือเรียน ควรมีเนื้อหาสาระครอบคลุมตลอดช่วงชั้น สื่อสิ่งพิมพ์ควรจัดให้มืออย่างเพียงพอ ทั้งนี้ ควรให้ผู้เรียนสามารถยืมได้จากศูนย์สื่อ หรือห้องสมุดของสถานศึกษา

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้ ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา และเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน มีจัดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินระดับชั้นเรียนคือ มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม

และค่านิยมอันพึงประสงค์ โดยประเมินจากพฤติกรรม ความประพฤติ การเรียน การร่วมกิจกรรม และผลงานจากโครงการหรือแฟ้มสะสมงาน ผู้ใช้ผลการประเมินระดับชั้นเรียน คือ ตัวผู้เรียน ผู้สอน และพ่อแม่ ผู้ปกครอง จำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการ และค้นหา ข้อมูลเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะทำให้สะท้อนเห็นภาพผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สถานศึกษาเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินโดยความเห็นชอบของของคณะกรรมการ - สถานศึกษา

การประเมินผลระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้า ด้านการเรียนรู้เป็นขั้นรายปีและช่วงชั้น สถานศึกษานำข้อมูลที่ได้นี้ไปใช้เป็นแนวทางการ ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนและคุณภาพการของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งนำผลการประเมินรายช่วงชั้น ไปพิจารณาตัดสินการเลื่อนช่วงชั้น

การประเมินคุณภาพระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้าย ของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ และ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ข้อมูลที่ได้จากการประเมินจะ นำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่ง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้ กิจกรรมบทบาทสมมุติกับวิธีการสอนตามคู่มือครู เพื่อให้สอดคล้องกับสาระ/ มาตรฐานการศึกษา/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น/ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/ สาระการเรียนรู้ การจัดเนื้อหา สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

การสอนทักษะการพูด

ความหมายของการพูด

ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อสื่อสารนั้น การพูดหมายถึง การสื่อความหมายให้ผู้อื่น เข้าใจว่าคนมีจุดประสงค์ที่พูดอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร ผู้สอนต้องส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้แสดงทางภาษาโดยสถานการณ์ต่างๆเข้าช่วย ครูต้องคำนึงถึงความสามารถในการสื่อสาร ความหมายให้เข้าใจ ความถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม มิใช่ยึดตามหลัก ไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว

ซิทโซปูลู เอลลี (Tsitsopoulou, Elly. 1992 :56) อธิบายว่าการพูดไม่ใช่เพียงแต่ออกเสียงจากการฝึกตาม โครงสร้างประโยชนได้เท่านั้น แต่ต้อง ได้ความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งสามารถแสดงความรู้สึกอย่างเหมาะสมด้วย

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 :167) อธิบายว่าการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่สุด อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อน และต้องเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากความเข้าใจหรือจดจำ

ชัยยา เปรมภักดิ์ (2543 :18) อธิบาย การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด ข่าวสาร โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงหรือกิริยาอาการ โดยต้องความรู้เกี่ยวกับเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และวัฒนธรรม ผู้พูดจะต้องใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เบญจลักษณ์ อึ้งสืบเชื้อ (2540 : 20) อธิบายว่า การพูดหมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่างๆ ซึ่งแต่ละครั้งจะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดจะมีประสิทธิภาพ หรือประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้สำเนียงและถ้อยคำที่มีความหมายถูกต้องและสามารถใช้พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดให้สอดคล้องเหมาะสมด้วย

สรุปได้ว่าความหมายของการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกนึกคิดให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจความหมายมุ่งหมายของผู้พูดเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และผู้พูดจะต้องใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบการพูด

องค์ประกอบการพูดมีหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาได้ระบุไว้ต่างกััน

ดังต่อไปนี้

ระวิวรงค์ ศรีทองรุ่ง (2540 :10-11) กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face To Face Communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยการใช้ภาษา เสียง อากัปกิริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์ และรวบรวมการเตรียมความคิดต่างๆ เหล่านี้ให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังเข้าใจได้ง่าย แจ่มแจ้ง และรวดเร็ว

2. สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด (Speech) ผู้พูดควรพูดเรื่องที่ตนถนัด และมีความรู้

ในด้านนั้น มีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดี และถูกต้อง

3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นขบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง

4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้ผู้ฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกิริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึงโสตทัศนูปกรณ์อื่นๆ

5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของการพูดประกอบด้วยคำพูดที่ต้องมีจุดประสงค์ การใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับเหตุการณ์และความตั้งใจของผู้พูดในการใช้ถ้อยคำ

การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสอนทักษะการสอนภาษาอังกฤษมีขั้นตอน และกิจกรรมต่าง ๆ กัน ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้เสนอไว้ดังนี้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2537 :173) ได้เสนอกิจกรรมการอภิปรายในชั้นเรียน เช่น การพูดในกลุ่มย่อย (Buzz Group) ซึ่งเป็นเทคนิคการอภิปรายกลุ่มที่มีจุดหมาย คือหาข้อตกลงที่เป็นที่ยอมรับของทุกคนในกลุ่มในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยสมาชิกในกลุ่มมีจำนวนไม่เกิน 6 คน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่กำหนดให้ หลังจากนั้นกลุ่มจะตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาจากวิธีต่างๆ

ไบเกต มาร์ติน (Bygate, Martin. 1996 :5) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะพูดว่า เป็นการสอนทักษะในการใช้กลไกทางภาษา (Motor-perceptive skills) โดยหมายถึงการพูดในสถานการณ์ที่กำหนดให้ ตลอดจนการออกเสียง การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ เพื่อการสื่อสารที่ถูกต้องและการสอนทักษะทางภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ (Interaction skill) ซึ่งหมายถึงทักษะในการถ่ายโอนและใช้กลไกทางภาษาในสถานการณ์ได้ ซึ่งเป็นทักษะในการนำความรู้และทักษะในการใช้กลไกทางภาษามาใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร

สรุปได้ว่าการสอนทักษะการพูดเป็นกิจกรรมในชั้นเรียนที่ใช้ทักษะการพูดในสถานการณ์ที่ใช้ความคิดและการแก้ปัญหา

ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ระดับความสามารถของผู้พูด มีหลายระดับ และนักการศึกษาแต่ละท่านได้แบ่งระดับความสามารถในการพูดไว้ดังต่อไปนี้

เทเลอร์ (Taylor, 1996 :132) แบ่งความสามารถในการพูดเป็น 4 ด้าน กำหนดให้แต่ละด้าน มีคะแนนสูงสุดเป็น 8 คะแนน จากนั้นรวมคะแนน เพื่อให้คะแนนภาพรวมแก่ผู้สอบในหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) จังหวะและความเร็ว (Rhythm and Sped) เป็นธรรมชาติ ความสัมพันธ์ของข้อความ และการหยุดระหว่างพูด
2. ความถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ (Structure) และคำศัพท์ (Vocabulary)
3. ขอบเขต (Limit) มีวงศัพท์และไวยากรณ์พอเพียงสำหรับการดำเนินการสื่อสารจนจบ
4. การออกเสียง (Pronunciation) มีการควบคุม การลงเสียงหนัก-เบา จังหวะในการพูด เสียง สูง-ต่ำ และระดับเสียงในภาษาแม่ ของผู้พูดนั้นอาจจะเกิดขึ้นได้ แต่ต้องไม่มีผลต่อการสื่อสารนอกจากนี้ เทเลอร์ยังกล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ของการพูดว่ามาจากลักษณะของพฤติกรรมต่อไปนี้คือ

1. การมีส่วนร่วมโดยสมบูรณ์
2. ความเหมาะสมของการมีส่วนร่วมในการพูด
3. ความเป็นอิสระในการพูด ไม่มีการให้สัญญาณ หรือให้คำชี้แจงซ้ำ
4. รูปแบบของการมีส่วนร่วม การสื่อสารที่มีปฏิสัมพันธ์
5. ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ สนทนาได้ตอบกันอย่างมีชีวิตชีวา
6. มีความยืดหยุ่นในการพูด

ริชาร์ด (Richards, 1998 : 6) กล่าวว่า การแบ่งระดับความสามารถในการพูดประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. บุคลิกภาพ (Personality) การนำเสนอ (Presentation) สีสันทาทางทั่วไป (General style)
2. เสียงฟังได้ยิน (Audibility) ความสามารถในการเปล่งเสียงเสียงสูง - ต่ำ (Project)
3. ความเร็ว (Speed) และความชัดเจน (Clarity) ของเสียง การใช้คำศัพท์ (Diction)
4. ความสามารถในการสร้าง หรือ คำรงความเหมาะสมกลมกลืนในการสื่อสาร (Rapport)

ออลเลอร์ (อัจฉรา วงษ์โสธร, 2538 : 209 - 212) อ้างอิงจาก (Oller, 1979 : 312 -313) ได้กำหนดเกณฑ์การให้ระดับคะแนนความสามารถในการพูดไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับ 1 สามารถใช้ภาษาได้ในวงจำกัด สามารถถามและตอบคำถามในเรื่องที่รู้จักคุ้นเคยดีจากประสบการณ์ทางการใช้ภาษาที่จำกัด และเข้าใจคำถามและข้อความที่ง่าย ๆ ได้

ระดับ 2 สามารถใช้ภาษาตามความจำเป็นทางสังคม และการทำงานได้อย่างจำกัด สามารถสนทนาในสถานการณ์ทางสังคมทั่วไปได้อย่างมั่นใจ แต่ไม่คล่องนัก

ระดับ 3 สามารถใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเพียงพอที่จะเข้าร่วมสนทนาได้อย่างเป็นทางการในเกือบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคม และอาชีพการงาน สามารถพูดคุยในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษ หรือเรื่องที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะได้อย่างคล่องพอประมาณ มีความเข้าใจในเรื่องที่ฟังก่อนข้างสมบูรณ์ มีวงศัพท์ที่ใช้กว้างพอจนแทบไม่ต้องพูดซ้ำ สำเนียงแปร่งมาก แต่การใช้ไวยากรณ์ดี ผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษา แทบจะไม่มีปัญหาในการฟังที่เกิดจากการใช้ภาษาผิด

ระดับ 4 สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้องในการพูดทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับความจำเป็นด้านอาชีพการงาน มีความเข้าใจและความสามารถเข้าร่วมในการสนทนาเรื่อง ที่ผู้พูดมีประสบการณ์อย่างคล่องแคล่วมาก และมีการใช้คำศัพท์แม่นยำ ถูกต้อง สามารถโต้ตอบได้อย่างเหมาะสมในทุกสถานการณ์ แทบไม่มีการออกเสียงและการใช้ไวยากรณ์ผิด สามารถแปลความหรือตีความจากข้อความทั่วไปที่ไม่เป็นทางการจากภาษาหนึ่ง ไปยังอีกภาษาหนึ่งได้

ระดับ 5 สามารถพูดได้ดีเหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี พูดได้อย่างชัดและคล่องในทุกเรื่องทุกระดับ เช่นเดียวกับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี เข้าใจอย่างเต็มที่ทุกด้านของการพูดรวมถึงวงศัพท์และสำนวนที่ใช้ สามารถใช้ภาษาพูดพาดพิงถึงประเด็นทางวัฒนธรรมได้

สรุปได้ว่าระดับความสามารถในการพูดมีหลายระดับ ตั้งแต่พูดได้ดีมากจนถึงไม่สามารถพูดได้เลย ทั้งนี้มีเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด รวมทั้งความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์และการออกเสียง

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ สามารถดำเนินการอ่านการเรียน ในระหว่างเรียนและหลังเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้และความสามารถของผู้เรียน การวัดและประเมินผลการพูดนั้นมีหลายวิธี นักวิชาการหลายท่านได้เสนอไว้ ดังต่อไปนี้

อัจฉรา วงษ์โสธร (2543 : 81 - 83) ได้กำหนดกิจกรรมและตัวกระตุ้นสำหรับการสอนการพูดไว้ดังนี้

กิจกรรม

1. ให้บรรยายสิ่งของหรือภาพ
2. บอกให้คู่สอบวาดภาพ หรือเขียนแผนภูมิ

3. บอกให้ผู้สอบประกอบชิ้นส่วนเครื่องมือ กลไก อย่างใดอย่างหนึ่ง
4. อธิบายให้ผู้สอบจัดเรียงลำดับภาพ
5. บอกทาง ไปที่ใดที่หนึ่ง
6. เล่าเรื่อง
7. รายงาน
8. แสดงความคิดเห็น
9. บรรยายเหตุการณ์ บุคคล สถานที่

ตัวกระตุ้น

1. ตัวกระตุ้นที่เป็นข้อความ
2. ตัวกระตุ้นที่เป็นภาพ
3. ตัวกระตุ้นที่เป็นสถานการณ์ กิจกรรม ที่ผู้สอบมีส่วนร่วม
4. ตัวกระตุ้นที่เป็น โสตทัศน เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ภาพนิ่ง วิทยุ วิกิทัศน์

นอกจากนี้ อัจฉรา วงษ์โสธร (2543 : 146 - 148) ยังได้แบ่งรูปแบบการทดสอบ

ความสามารถในการพูดเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. การพูดเดี่ยว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำในการทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็น หรือการกล่าววิพากษ์วิจารณ์ เทคนิควิธีการวัดความสามารถทางการพูดประเภทนี้ มักเป็นวิธีทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะพูดจริงตามเนื้อหาที่ได้เตรียมมา

2. การสัมภาษณ์ หรือการสนทนา ซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคลสองคน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการสอบ เป็นผู้ป้อนคำถามให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะพูดของตน การสนทนามักเริ่มต้นด้วยการทักทายเพื่อให้ผู้เรียนคลายเครียด หรือความวิตกกังวลที่เกิดขึ้น และช่วยให้คุ้นกับสถานการณ์ของการสอบได้ดีขึ้น ต่อจากนั้นจะเป็นการเข้าสู่เรื่องที่มุ่งทดสอบซึ่งอาจเป็นเรื่องทั่วไปตามบทบาทสมมติที่กำหนดให้ผู้เรียน เช่น การถามทิศทาง การจองบัตรชมการแสดงดนตรี การสั่งอาหารในภัตตาคาร ฯลฯ หรือเป็นการพูดแสดงความคิดเห็นเรื่องการเมือง การศึกษา เหตุการณ์ปัจจุบัน การพูดเกี่ยวกับแผนการณ์ในอนาคตของตนเอง เช่น การศึกษาต่อ และอื่นๆ

3. การอภิปรายหรือวาทีซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการให้คะแนนเป็นผู้ให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน

อัจฉรา วงษ์โสธร (2543 :148; อ้างอิงจาก Rice. 1992) ได้เสนอรูปแบบการทดสอบการพูด โดยการใช้วิกิทัศน์เป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนได้บรรยาย อธิบาย ทาเดาเกี่ยวกับอุปนิสัยใจคอ

ทำนายเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลและเหตุการณ์ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น หรือเสนอแนวทางยุทธวิธีความขัดแย้ง สร้างจินตนาการซึ่งผู้เข้าสอบต้องเดาเหตุการณ์ให้ได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น บุคคลที่เป็น เป็นใคร มีความสัมพันธ์เช่นใด

แม็กนามารา (McNamara. 1996 : 33 - 34; Citing Savignon. 1972) แบ่งการวัดและประเมินความสามารถการพูดออกเป็น 4 วิธี คือ

1. การอภิปรายกับเจ้าของภาษาที่พูดภาษาอังกฤษ
2. การค้นหาข้อมูลจากเจ้าของภาษาที่พูดภาษาอังกฤษ
3. การพูดสนทนาในหัวข้อใดๆ
4. การบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดๆ

ฮาเซมิ และ โทมัส (Hashemi and Thomas. 1996 : 36) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการพูดว่า ควรใช้เวลาประมาณ 10-12 นาที และมีผู้ดำเนินการสอบ 2 คน คนหนึ่งอาจจะเป็นผู้พูดกับนักเรียน ในการประเมินผลแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผู้ดำเนินการสอบจะทักทายนักเรียน และนักเรียนจะให้ข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ เลขสัญชาติ จากนั้นนักเรียนจะถามตอบข้อมูลส่วนตัวกับเพื่อน

ตอนที่ 2 นักเรียนจะได้ดูภาพ หรือ โฆษณา แล้วสนทนากับเพื่อนเกี่ยวกับภาษา หรือ โฆษณานั้น

ตอนที่ 3 นักเรียนแต่ละคนจะได้รับภาพถ่าย แล้วสนทนากับเพื่อนเกี่ยวกับภาพของตน

ตอนที่ 4 ผู้ดำเนินการสอบจะให้นักเรียนพูดเพิ่มเติม เกี่ยวกับสิ่งที่เห็นในภาพ ซึ่งนักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นของตนได้

นอกจากนี้ ฮาเซมิ และ โทมัส เสนอว่า การประเมินผลการพูดดังกล่าวสามารถทำได้กับนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยให้นักเรียนสนทนากับผู้ดำเนินการสอบแทนการสนทนา

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการสอนทักษะการพูดมาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยจัดกิจกรรมการอภิปรายในชั้นเรียน เพื่อให้กลุ่มคัดสนใจเลือกวิธีแก้ปัญหาจากวิธีต่างๆ จัดการพูดในสถานการณ์ที่กำหนดให้ กำหนดกิจกรรมและตัวกระตุ้นสำหรับการสอนการพูด นอกจากนี้ยังคำนึงถึง รูปแบบการทดสอบความสามารถในการพูด การให้ระดับคะแนนความสามารถในการพูด การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งก่อนเรียนระหว่างเรียนและหลังเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้และความสามารถของผู้เรียน

การสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

ความหมายของบทบาทสมมติ

บทบาทสมมติเป็นเทคนิคหรือกิจกรรมการสอนวิธีหนึ่งซึ่งมีผู้ให้ความหมายดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 143) กล่าวถึงบทบาทสมมติว่า เป็นกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง มาเป็นเครื่องมือในการสอน โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้นและแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้สึกอารมณ์ และเจตคติของผู้แสดงที่มีบทบาท การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษา เพราะการสร้างสถานการณ์สมมติและให้ผู้เรียนสวมบทบาทต่างๆ ในสถานการณ์ที่กำหนดไว้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ และแรงบันดาลใจ ที่จะนำทักษะทางภาษาที่ได้เรียนรู้มาใช้เพื่อการสื่อสาร

สนั่น มีชันมาก (2538 : 280) ให้ความหมายบทบาทสมมติว่า เป็นการแสดงออกของผู้เรียนตามเนื้อหาของสถานการณ์โดยไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า เพื่อให้ผู้เรียนสัมผัสสิ่งที่เรียนรู้ ใกล้เคียงกับความเป็นจริงขณะแสดงออก มีการแก้ไขปรับปรุงให้สมจริงมากที่สุดและมีความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ประสานงานกับกลุ่มแสดงของตนได้เป็นอย่างดี

ญาดาพนิต พิณกุล (2539 : 265) กล่าวว่าบทบาทสมมติเป็นการฝึกให้ผู้แสดงได้ประสบกับสถานการณ์จริงในสภาพการสมมติขึ้นมา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้ได้เรียนรู้และเข้าใจที่จะปรับพฤติกรรมของตนในสภาวะต่างๆ ซึ่งผู้เรียนได้รู้จักตัดสินใจในสถานการณ์ของสถานการณ์การสมมตินั้น

สรุปได้ว่าความหมายของบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมการสอนที่ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์จริงในสภาพของการสมมติโดยครูเป็นผู้กำหนดสถานการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึกอารมณ์ ท่าทางตามลักษณะนิสัยของบุคคลที่อยู่ในสถานการณ์นั้น

ประวัติและความเป็นมาของบทบาทสมมติ

บทบาทสมมติเป็นวิธีการหนึ่งของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ (Group process) ซึ่งไม่ใช่ของใหม่ พบว่ามีการใช้กันมาแล้วตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990 ในรูปของการแสดงละคร ต่อมาผู้นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกมนุษย์สัมพันธ์ ในด้านการศึกษาและในวงการแพทย์ หรือการบำบัดผู้ป่วยทางจิตในวงการจิตวิทยา ผู้นำบทบาทสมมติมาใช้เป็นคนแรกคือ ดร.จาคอบ แอล โมเรโน (Dr. Jacob L. Moreno) จิตแพทย์ชาวออสเตรีย เขาได้ประยุกต์การแสดงละครมาใช้ในกระบวนการบำบัดทางจิต (therapy) หลังจากนั้นมีการค้นพบว่าบทบาทสมมติสามารถใช้ในการวิเคราะห์ทางสังคมวิทยาได้ด้วยโดยเรียกว่าไซโครดราม่า (psychodrama) และ โซซิโอดราม (sociodram) ซึ่งเป็นการแสดงบทบาทที่มุ่งแก้ปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับความร่วมมือของเอกกัตตบุคคลในกลุ่ม

นักจิตวิทยาสมัยต่อมาได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับจากสถานการณ์ และนำมาใช้ในการบำบัดรักษาคนไข้ทางจิต ทำให้มีการนำวิธีการนี้มาใช้กันอย่างแพร่หลาย จากหลักการดังกล่าวนี้เองทำให้นักการศึกษาสนใจและได้นำบทบาทสมมุติเข้ามาใช้ในวงการศึกษา

รูปแบบการใช้บทบาทสมมุติ

รูปแบบในการใช้บทบาทสมมุติที่นักวิชาการกล่าวไว้ดังต่อไปนี้

ทิสนา แจมมณี (วาริ ธีระจิตร. 2534 : 186 - 187; อ้างอิงจาก Tisana Tiansamae. 1972 :

122-123) กล่าวถึงการใช้บทบาทสมมุติในการเรียนการสอนว่ามี 2 แบบใหญ่ๆคือ

1. การใช้บทบาทสมมุติแบบมีบทเตรียมไว้ หมายถึง การใช้บทบาทสมมุติมาช่วยในการสอนโดยที่ผู้สอนได้เตรียมบทล่วงหน้าหวังจะให้ผู้เรียนได้เรียนไปตามแผนและขั้นตอนที่เตรียมไว้ เช่น ครูจะเตรียมสถานการณ์สมมุติล่วงหน้า และเตรียมบทสนทนาอย่างเรียบร้อย เมื่อเข้าสอนครูจะสอนและใช้บทบาทสมมุติตามขั้นตอนที่เตรียมมา

2. การใช้บทบาทสมมุติแบบไม่มีบทเตรียมไว้ หมายถึงการใช้บทบาทสมมุติเป็นเครื่องมือช่วยในการสอนตามวาระและโอกาสที่อำนวย ครูไม่ได้เตรียมบทบทมาให้ผู้เรียนล่วงหน้า

สมศิริ ปัสมิจิตต์ (2534 : 32) กล่าวว่า การใช้บทบาทสมมุติอยู่ 2 แบบคือ

1. การใช้บทบาทสมมุติที่เตรียมไว้ล่วงหน้า (Preplanned or Structure role playing) การใช้บทบาทสมมุติแบบนี้มีรากฐานมาจากความคิดที่ว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนมากที่สุด ผู้เรียนเรียนรู้โดยการทดลองฝึกหัดและลองผิดลองถูก ผู้เรียนสามารถสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่นแล้วเลียนแบบหรือเรียนรู้โดยการมีปฏิริยาโต้ตอบ พฤติกรรมของผู้เสนอบทบาท ผู้เรียนจะทำหน้าที่ตีความและตัดสินใจอย่างพินิจพิเคราะห์ สมาชิกในกลุ่มจะเกิดความคิดรวบยอดในหลักการเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ เป็น โอกาสที่สมาชิกจะเพิ่ม ความรู้สึกเกี่ยวกับการรับรู้ การมองเห็น และการแก้ปัญหา

2. การใช้บทบาทสมมุติแบบอัตโนมัติ (Spontaneous role playing) รูปแบบการใช้บทบาทสมมุติชนิดเดียวกับแบบแรก คือ สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้ด้วยการสังเกตเลียนแบบและการวิจารณ์หรือติชม แต่ข้อมูลระหว่างทฤษฎีนี้ต่างกับทฤษฎีแรก คือ กระบวนการวิเคราะห์ในสถานการณ์การเรียนรู้ ในแบบนี้ผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมให้คิดหารูปแบบพฤติกรรมของตนเอง มาทดลอง และค้นคว้าหาแบบของพฤติกรรมใหม่ๆ การใช้บทบาทสมมุติแบบนี้มักใช้ปนกับแบบแรก ซึ่งขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของกลุ่ม

สรุปได้ว่ารูปแบบการใช้บทบาทสมมุติมี 2 แบบคือ บทบาทสมมุติที่เตรียมไว้ล่วงหน้า กับ บทบาทสมมุติที่ไม่ได้เตรียมไว้ล่วงหน้า ข้อแตกต่างของทั้ง 2 ประเภทคือกิจกรรมบทบาทสมมุติที่

เตรียมไว้ล่วงหน้าเน้นความพร้อมของผู้แสดง ส่วนกิจกรรมบทบาทสมมุติที่ไม่ได้เตรียมไว้ล่วงหน้าเน้นหาวิปถุญา และความคิดสร้างสรรค์ของผู้แสดง

ประโยชน์ของการใช้บทบาทสมมุติ

บทบาทสมมุติเป็นเครื่องมือและวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่เป็นประโยชน์ในการสอนมาก ครูสามารถใช้บทบาทสมมุติช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในด้านต่างๆ การแสดงบทบาทสมมุติจะพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่จะปฏิบัติตนกับบุคคลอื่นๆ บทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมที่สนุกและสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษให้เกิดแก่นักเรียน ตามที่บุคคลต่างๆ กล่าวถึงประโยชน์ของบทบาทสมมุติไว้ ดังต่อไปนี้

เกรดเลอร์ (Gredler. 1992 : 160 - 163) อธิบายว่าบทบาทสมมุติใช้เพื่อฝึกทักษะเฉพาะอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น

อัล ซาดัส และ อะฟีฟี (Al-Saadat and Afifi. 1997 : 43) มีความเห็นว่าบทบาทสมมุติช่วยให้นักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศได้สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และกับผู้สอน ในขณะเดียวกันให้อิสระแก่ผู้เรียนในการใช้ภาษาสื่อสาร นักเรียนมีประสบการณ์กับบทบาทใหม่ๆ ในสถานการณ์ที่เป็นจริง และผลในระยะยาวบทบาทสมมุติช่วยให้นักเรียนรู้และเข้าใจสังคม

วอซซ์ (Wachs.1997) กล่าวว่าบทบาทสมมุติช่วยให้นักเรียนปลอดภัยขณะที่ใช้ภาษาอังกฤษในสิ่งแวดล้อมที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ นักเรียนมีโอกาสพัฒนาความแคล่วคล่อง และความมั่นใจในการพูด นักเรียนจะสนุกสนานกับการใช้ภาษาและค้นพบข้อผิดพลาดในการพูดของตน ยิ่งกว่านั้นบทบาทสมมุติเป็นเครื่องมือทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักในการใช้ภาษา เนื่องจากนักเรียนต้องคิดภาษาที่จะพูดเอง และนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นที่มีเหตุผลและเป็นที่ยอมรับจากเสียงส่วนใหญ่ และสามารถนำหลักการนี้ไปใช้ในชีวิตจริงในอนาคตได้

คูมิตรา อังวัฒนกุล (2537 :143) ให้ความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของบทบาทสมมุติว่า การแสดงบทบาทสมมุติในการเรียนการสอนภาษาเน้นความสัมพันธ์ระหว่างผู้เกี่ยวข้องในสถานการณ์หนึ่งๆ และชี้ให้เห็นความสำคัญของการใช้คำพูดที่ถูกต้องและเหมาะสม

ญาคาพนิต พิณกุล (2539 : 266-267) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมุติ ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนได้เรียนรู้การพูดกิจกรรม และปฏิบัติตนในสังคมได้เหมาะสม
2. ผู้เรียนได้รู้จักพัฒนาการฝึกปฏิบัติ คือ รู้สึก คิด และกระทำอย่างมีระบบ
3. ผู้เรียนได้ผ่อนคลายความตึงเครียดผู้เรียนได้ฝึกการแก้ปัญหาและรู้จักตัดสินใจ

4. ผู้เรียนได้ฝึกความกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการปรับตัว และมีความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด

5. ผู้เรียนได้ร่วมกันพัฒนาความสามัคคีโดยการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้อื่น

6. ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการรับรู้ความรู้สึก ความคิดที่เป็นของตัวเองและผู้อื่น ทำให้มองโลกกว้างขึ้น ผู้เรียนได้มีโอกาสดูแลเรียนรู้ความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่นว่ามีความแตกต่างจากตัวเอง และสามารถยอมรับ ความคิดเห็นของผู้อื่น

7. ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการได้แสดงออกหลายบทบาท

8. ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการด้วยตนเอง และผู้อื่นซึ่งสามารถทำให้รู้จักตัดสินใจเลือกดำเนินกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น

9. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อกันเองและผู้อื่น

สรุปได้ว่าประโยชน์ของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศได้สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพได้พัฒนาความคล่องแคล่ว ความมั่นใจ ความสนุกสนาน ค้นพบความคิดพลาดของตนเอง แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

หลักการและขั้นตอนการนำบทบาทสมมติไปใช้ในการเรียนการสอน

หลักการนำบทบาทสมมติไปใช้ สุมิตรา อังวัณนกุล (2537 : 144-145) กล่าวถึงขั้นตอนในการนำการแสดงบทบาทสมมติมาใช้ว่ามี 8 ขั้นตอน กล่าวคือ

1. การนำเข้าสู่การแสดงบทบาทสมมติ ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และความกระตือรือร้นในการแสดงบทบาทสมมติโดยชี้แจงเหตุผลของการแสดงบทบาทสมมติ และประโยชน์ที่จะได้รับ ผู้สอนอาจใช้วิธีการต่อไปนี้

1.1 เสนอสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยตรงโดยการบรรยายหรืออธิบายสถานการณ์คล้ายคลึงกัน

1.2 ใช้กิจกรรมเพื่อนำไปสู่สถานการณ์ ได้แก่ ให้ผู้เรียนดูภาพยนตร์ อ่านเอกสาร ตอบคำถามในแบบสอบถาม หรืออภิปรายกลุ่มย่อย

1.3 ใช้เกมหุ่นเครื่องเพื่อสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เกมที่ใช้ควรเป็นเกมที่สนุกตื่นเต้น และทำให้ผู้เรียนตระหนักว่าเป็นการหุ่นเครื่องที่จะนำไปสู่กิจกรรมอื่นต่อไป

2. การเตรียมตัวผู้เรียนในด้านภาษา ข้อเท็จจริง ลักษณะสังคม และวัฒนธรรมของสถานการณ์ เช่น การให้คำศัพท์และรูปประโยคที่จำเป็นให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ โดยฝึกเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

3. การเลือกผู้แสดงบทบาทสมมุติ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนอาสาสมัคร หรือ ผู้สอนเลือก โดยการสุ่มหรือเลือกเฉพาะเจาะจง

4. การเตรียมความพร้อมของผู้แสดงบทบาท ผู้สอนให้เวลาผู้แสดงบทบาท ผู้สอนให้เวลาผู้แสดงบทบาทได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทที่จะต้องแสดง โดยให้อ่านเอกสารบรรยายบทบาท (Role Cards) หรือผู้สอนพูดถึงบทบาทนั้นให้ฟัง

5. การจัดฉากการแสดง ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันจัดฉากแบบสมมุติขึ้นเพื่อให้การแสดงนั้นใกล้เคียงกับความเป็นจริง อาจเป็นการจัดฉากแบบง่ายๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้

6. การแสดงบทบาทสมมุติ ผู้แสดงบทบาทจะต้องแสดงบทบาทอย่างมีชีวิตชีวา ควรใช้เวลาสั้นและดำเนินไปจนกระทั่งพฤติกรรมที่ผู้แสดงเลือกแสดงปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน

7. การอภิปรายผลการแสดง ผู้แสดงบทบาทและผู้ชมแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดง มีการประเมินประสิทธิภาพในการสื่อสารของผู้แสดง ผู้สอนอาจอธิบายหรือแก้ไขถ้อยคำสำนวนของผู้แสดง

8. การดำเนินกิจกรรมติดตามผล ผู้สอนอาจมอบหมายกิจกรรมต่อไปให้ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น อ่านเพิ่มเติม เขียนรายงานสรุปผลการแสดง หรือเขียนรายงานการประชุมที่มีขึ้นในการแสดงบทบาทสมมุติ

ญาดาพนิต พิณกุล (2539 : 267-269) สรุปขั้นตอนการใช้บทบาทสมมุติดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดปัญหาเหตุการณ์ปัญหานั้นควรเป็นปัญหาที่ไม่ซับซ้อนมากนัก ครูจะต้องเลือกวิเคราะห์แยกแยะสถานการณ์ออกมาให้ได้ว่าจะ ไรคือปัญหาเมื่อได้ปัญหาที่ชัดเจนแล้ว ครูก็นำปัญหานั้นมาเสนอแก่ผู้เรียน ครูและนักเรียนช่วยกันตีความในเรื่องราวนั้นๆ แล้วช่วยกันเขียนบทบาทสมมุติที่จะให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติที่เขียนขึ้นนี้ควรพยายามให้ผู้เรียนได้ประสบปัญหา และขัดแย้งเพื่อฝึกฝนการแก้ปัญหาและตัดสินใจ

ขั้นตอนที่ 2 เลือกผู้แสดงครูและนักเรียนอาจร่วมมือกันเลือกผู้แสดงว่าใครควรเล่นบทบาทใดอาจให้นักเรียนผู้อาสาสมัครเองก็ได้ หรือบางครั้งครูอาจมีเจตนาในการเลือกผู้แสดงเช่น เลือกผู้แสดงที่มีลักษณะใกล้เคียงกับลักษณะตรงกันข้ามของบทบาทที่มอบหมายให้ ในกรณีแรกการแสดงจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจปัญหาได้ดี เพราะการแสดงเป็นไปโดยไม่เคอะเขินในกรณีหลังการแสดงจะช่วยให้ผู้แสดงและผู้ชมเข้าใจถึงบทบาทของผู้ที่มีลักษณะแตกต่างออกไป ดังนั้นการเลือกตัวผู้แสดงจึงขึ้นอยู่กับจุดหมายของการแสดงและการสอน

ขั้นตอนที่ 3 จัดฉากและกำหนดขอบเขตของบทบาท การจัดฉากของการแสดงบทบาทสมมุติเป็นไปในลักษณะง่ายๆ โดยการเลื่อนโต๊ะเพียงตัวเดียวไปจนถึงการจัดให้ใกล้ความเป็นจริงแบบหรรษา ส่วนบทบาทสมมุตินั้นถือเป็นความอิสระของผู้แสดงตามที่เขาคิดว่าบุคคลใน

เหตุการณ์นั้นควรแสดง

ขั้นตอนที่ 4 เตรียมผู้สังเกตการณ์การแสดงบทบาทสมมุติที่นักเรียนจะถูกแบ่งเป็นสองฝ่าย คือฝ่ายหนึ่งเป็นผู้แสดง และฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์ ครูจะต้องมอบหมายกิจกรรมระหว่างการเล่นบทบาทสมมุติให้ผู้สังเกตการณ์ เพื่อให้การเล่นบทบาทสมมุติเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มิได้ชมเพื่อความสนุกเพียงอย่างเดียว

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นแสดง เมื่อผู้ชมและผู้แสดงพร้อมแล้ว ผู้แสดงทุกคนก็เริ่มแสดงตามที่ได้รับมอบหมายโดยการแสดงอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองออกมาอย่างเต็มที่ เหมือนตนเองอยู่ในเหตุการณ์นั้นจริงๆ หรือสวมวิญญาณของบุคคลนั้นอยู่ การแสดงอารมณ์เจตคติ การตัดสินใจ และอื่นๆอย่างจริงจังของผู้แสดง จะทำให้นักเรียนเข้าใจเหตุการณ์และการแสดงออกของบุคคลนั้นมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 6 อภิปราย และการประเมินผล โดยปกติการอภิปรายจะเป็นไปในรูปของการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้แสดง ผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์ การอภิปรายจะเป็นไปในรูปใดนั้น ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการเรียน บางครั้งอาจจะมีการให้ผู้แสดงได้เปิดเผยความรู้สึก และเสนอความเห็นก่อน แล้วจึงให้ผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์แสดงความคิดเห็นการอภิปรายจะไม่ยุ่งถึงว่าใครแสดงดี ไม่ดี อย่างไร แต่จะอภิปรายเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น และแสดงความคิดเห็นต่อบทบาทที่แสดงจบไปแล้ว

ขั้นตอนที่ 7 แสดงเพิ่มเติม ควรจะมีการแสดงเพิ่มเติมเพื่อให้เหตุการณ์นั้นมีทางออกนอกเหนือจากที่แสดงไปแล้ว เช่น บางครั้งเมื่ออภิปรายจบลง กลุ่มอภิปรายจะเห็นทางออกของเหตุการณ์นั้น หรือมีวิธีการแก้ปัญหาในแนวใหม่ อาจแสดงเพิ่มเติมเพื่อดูว่าจะเกิดอะไรขึ้น

ขั้นตอนที่ 8 อภิปรายและประเมินผลอีกครั้ง เมื่อการแสดงเพิ่มเติมจบลง กลุ่มอภิปรายและประเมินผลอีกครั้งเกี่ยวกับการแสดงนั้นอาจมีการเปรียบเทียบผลที่ได้รับจากการแสดงครั้งแรก และครั้งหลังว่าต่างกันอย่างไรพร้อมกันนั้นก็หาข้อสรุปที่ทุกฝ่ายยอมรับ

ขั้นตอนที่ 9 แลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุปเป็นหลักการในขั้นนี้จะเป็นการสรุปเรื่องราวที่ได้ศึกษาไปโดยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์อาจให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาสรุปการอภิปรายของกลุ่มคนว่าเป็นอย่างไร ทั้งนี้จะทำให้ผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ มีความคิดกว้างขึ้น จากนั้นจะนำความคิดและข้อสรุปไปสัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่เป็นจริงในสังคม อาจได้เป็นหลักการออกมาซึ่งเป็นหลักการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคลในสังคมนั่นเอง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำหลักการและขั้นตอนการนำบทบาทสมมุติไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน มีขั้นตอนดังนี้ ขั้นเตรียมการ ขั้นแสดง ขั้นวิเคราะห์ห่อภิปรายผล และขั้นสรุป

การสอนตามแนวคู่มือครู

มีผู้ให้ความหมายของการสอนตามคู่มือครู ดังนี้

กรมวิชาการ (2534 ข : 1) ให้ความหมายของคำว่าคู่มือครู หมายถึงเอกสารสำหรับช่วยครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนอย่างลึกซึ้ง และชัดเจนตลอดจนให้ทราบถึงแนววิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพด้วย

การสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ หมายถึงการจัดการเรียนการสอนที่ดำเนินไปตามกิจกรรมเสนอแนะในคู่มือการสอนของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งการสอนนี้ใช้วิธีบรรยาย อธิบาย ซักถาม ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด หรือกิจกรรมอื่นๆ ตามความเหมาะสม การดำเนินการสอนในแต่ละคาบใช้วิธีการหลาย ๆ อย่างควบคู่กันไป โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์ และเนื้อหา

การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนที่ครูดำ เนินการสอนตามแผนการสอนของศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2534 : 7-15) ซึ่งประกอบไปด้วยแผนการสอน 9 ชั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจโดยการพูดสนทนาซักถามหรือใช้รูปภาพหรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน

ขั้นที่ 2 แจงจุดประสงค์เป็นการแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเมื่อนักเรียนเรียนจบขั้นสอนในเนื้อหาแล้วนักเรียนสามารถอ่านเรื่องเข้าใจความหมายของเรื่องได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิม โดยการใช้คำถามหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อทบทวนในเรื่องคำ ศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ครูเสนอบทเรียนใหม่ โดยการอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครูอธิบายความหมายของศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ต่างๆ โดยการใช้ อุปกรณ์ประกอบ เช่น บัตรคำ รูปภาพ ของจริง ฯลฯ

ขั้นที่ 5 ให้นำแนวการเรียนรู้ โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตัวเองครูคอยแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามที่ครูกำหนดให้ โดยคำถามที่ใช้จะเป็นประเภท Yes/No Question หรือ Wh- Question

ขั้นที่ 6 ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำ แบบฝึกหัด

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติโดยให้คำ ชมเชย เมื่อนักเรียนทำงาน ได้ถูกต้องและแก้ไข เมื่อนักเรียนทำ ผิด อธิบายเพิ่มเติมเมื่อไม่เข้าใจ หรือมีปัญหา

ขั้นที่ 8 ประมวลผลการเรียนรู้ โดยสังเกตจากการอ่านและแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน โดยการให้นักเรียนทำ แบบฝึกหัด

เพิ่มเติม

สรุปได้ว่าการสอนตามแนวคู่มือครูเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนโดยยึด แนวการสอนตามคู่มือครูที่เน้นการถ่ายทอดความรู้แบบบรรยายและการใช้สื่อประกอบการสอน เป็นส่วนใหญ่

ลักษณะของคู่มือครู

นพคุณ คุณาชีวะ (2524 : 87, อ้างถึงใน เสนีย์ แสงสี 2543 :38) สรุปลักษณะของคู่มือ ครูวิชาภาษา ของกรมวิชาการว่าประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

1. คำแนะนำในการใช้หลักสูตรและหนังสือแบบเรียน
2. คำแนะนำในการใช้คู่มือการสอนเฉพาะบท ซึ่งแบ่งออกเป็นจุดประสงค์หรือ

จุดมุ่งหมายในการสอน ข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่สอน ข้อเสนอแนะในการสอน ความรู้ประกอบและ หนังสืออ่านประกอบ

ส่วนประกอบของคู่มือครู

สุจริต เพ็ชรชอบ (2525 :58- 63) ได้อธิบายรายละเอียดของส่วนประกอบในคู่มือครูไว้ดังนี้

1. คำแนะนำในการใช้หลักสูตรและหนังสือแบบเรียน
2. จุดประสงค์ในการใช้คู่มือครู เรียบเรียงขึ้นเพื่อให้ครูใช้หนังสือในการเรียนการสอนได้

โดยสะดวก โดยชี้แจงและคลี่คลายความหมายทุกตอนที่เนื้อหาซับซ้อนเกินไปให้เข้าใจแจ่มแจ้ง

3. เนื้อหาสาระของคู่มือครู ประกอบด้วยคำนำ คำชี้แจงในการใช้เครื่องมือในแต่ละบทซึ่ง จะมีโครงสร้างเหมือนกัน คือ ประกอบด้วยจุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา สาระโดยสรุป เนื้อหาประกอบการสอน ข้อเสนอแนะวิธีสอนและการจัดกิจกรรม สื่อการสอน การวัดและประเมินผล หนังสืออ่านประกอบ

4. วิธีใช้คู่มือครู มีไว้สำหรับครูใช้ประกอบการสอน ถ้าครูทำตามคำแนะนำโดยตลอด จะ ทำให้การสอนดำเนินไปโดยสะดวกยิ่งขึ้น

วิธีสอนตามแนวคู่มือครู

วิธีสอนตามแนวคู่มือครูของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ มีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ช้่นนำ ครูใช้คำถามหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของ นักเรียนและดึงดูดความสนใจของนักเรียน ให้มาอยู่ที่การสอนและพร้อมที่จะเริ่มเรียน

2. **ขั้นสอน** ครูดำเนินการสอนเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ในเนื้อหาโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ในการสอนนั้นอาจใช้กิจกรรมต่างๆ เช่นการอภิปราย บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง การแสดงละคร เพื่อให้การสอนน่าสนใจและเร้าความสนใจของนักเรียนมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นตลอดเวลาและให้นักเรียนมีบทบาทในการเรียนการสอน รวมทั้งทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ

3. **ขั้นสรุป** นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหา เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมามากขึ้นและเห็นความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่างๆ ของเนื้อหาที่ได้เรียนมาแล้ว และยังเป็นการย้ำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน โดยการอภิปราย การใช้สื่อ เป็นต้น

4. **ขั้นวัดและประเมินผล** ขั้นตอนที่ทำให้ครูทราบว่านักเรียนได้เรียนไปมากน้อยเพียงใด โดยการทดสอบและการทำแบบฝึกหัดซึ่งสอดคล้องกับกองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ (2536 : 23) สรุปการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามคู่มือครู ของกรมวิชาการ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน** โดยทบทวนความรู้เดิมเป็นการเชื่อมโยงความเดิมที่ผู้เรียนที่ หรือความรู้เดิมในคาบที่ผ่านมา และเร้าความสนใจให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนต่อไป

2. **ขั้นดำเนินการสอน** โดยมีการจัดลำดับการสอน คือ 1) ครูอธิบายเนื้อหา 2) ครูจัดกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การยกตัวอย่าง การสนทนา การตอบคำถาม การทำกิจกรรมตามใบงาน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ โดยครูเป็นผู้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในคู่มือครู 3) ครูใช้สิ่งการสอน โดยใช้ของจริง ภาพ แถบบันทึกเสียง บัตรคำ เป็นต้น

3. **ขั้นสรุป** ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระจนเกิดความรู้ความเข้าใจ

4. **ขั้นวัดและประเมินผล** เป็นการตรวจสอบว่านักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรม การทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบ ถ้านักเรียนยังไม่บรรลุ วัตถุประสงค์ครูให้กำลังใจและจัดสอนซ่อมเสริมต่อไป สอดคล้องกับ อารยา กล้าหาญ (2545 : 92) ซึ่งกล่าวถึงขั้นตอนวิธีสอนตามแนวคู่มือครูไว้ดังนี้

1. **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน** มีการทบทวนความรู้เดิม แ่งจุดประสงค์การเรียนรู้ถึงผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหาใหม่ โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น เกม บทบาทสมมุติ นิทาน เป็นต้น

2. **ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน** ประกอบด้วยการเสนอเนื้อหาการเรียนให้กับผู้เรียนโดยให้นักเรียนใช้วิธีการต่างๆ เช่นการอธิบาย การสนทนาซักถาม ตอบปากเปล่า อภิปราย การทำแบบฝึกหัด การทำกิจกรรมในใบงานหรือทำงานกลุ่ม ประกอบการใช้สื่อการสอน รูปภาพ ใบงาน หรือสัญลักษณ์ประกอบการเรียนการสอน

3. **ขั้นสรุปบทเรียน** ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการและสาระร่วมกัน

4. ชั้นวัดและประเมินผลเป็นการตรวจสอบและวินิจฉัยว่านักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดได้หรือไม่ ถ้านักเรียนยังไม่บรรลุตามจุดประสงค์จะได้รับการสอนซ่อมเสริมก่อนเรียนเนื้อหาใหม่ต่อไป โดยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด และการตรวจแบบทดสอบ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนดังนี้
1. ชั้นนำ 2. ชั้นสอน 3. ชั้นสรุป 4. ชั้นวัดและประเมินผล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เอื้องฟ้า สารสิทธิ์ (2543: 30 - 31) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมุติที่เน้นรูปแบบทางภาษาในการสอนไวยากรณ์แบบสื่อสารที่มีต่อพฤติกรรมการใช้ภาษาในการสื่อสาร และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ มีผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการพูดในด้านความคล่องแคล่ว การออกเสียง และความพยายามในการพูดเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจมากกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ ฟัง-พูด หรือ วิธีสอนตามคู่มือครู

กาญจนา เกตุบรรเทิง (2541 : ง - จ) มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ศึกษาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการฟัง-พูดของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีบทบาทสมมุติ พบว่านักเรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

ธนจันทร์ สรรค์วงศ์ (2543 : 96 - 97) มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวกับบุคลิกภาพแสดงตัวที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมุติและวิธีสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมุติ มีผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

สมศิริ ปลื้มจิตต์ (2534 : 7-8, 82-83) มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเหตุผลเชิงจริยธรรมในการสอนจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติกับการสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมุติ มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยทั้งสองกลุ่ม มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ศศิลักษณ์ เกตุจรุง (2543 : 58 - 65) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ่อทองจันทร์

วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีการใช้กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลเป็นกิจกรรมหนึ่งในกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุกัญญา ศิลประสาท (2544 : 66) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมณีเสวตรอุปถัมภ์ อำเภอนาคี จังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2544 จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือแผนการสอนและแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินตนเอง และแบบสังเกตพฤติกรรม โดยได้ทำการทดลองเป็นระยะเวลา 16 คาบๆละ 50 นาที ผลการทดลองพบว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

สนอง อินละคร (2544 : 99) ได้กล่าวว่าสถานการณ์สมมุติเป็นการแสดงบทบาทในสถานการณ์ที่สมมุติขึ้นเทียบเคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริงตามที่ผู้แสดงบทบาทเข้าใจ เพื่อให้เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น โดยมีเหตุการณ์แวดล้อมอย่างไร จุดสำคัญอยู่ที่ต้องการให้สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นปรากฏแก่ผู้ดูราวกับได้ผ่านพบเหตุการณ์นั้นด้วยตนเองเพื่อให้ดูเข้าใจกระจ่างและนำมาอภิปรายกันอย่างถูกต้องสรุปความหมายของบทบาทสมมุติหมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้แสดงออกทั้งคำพูดและท่าทางโดยเปิด โอกาสให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติในสถานการณ์และได้แสดงพฤติกรรมตามที่คิดว่าควรจะเป็นไปตาม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540 : 119-120) ได้กล่าวว่าวิธีสอนโดยใช้แบบบทบาทสมมุติผู้สอนต้องวางแผนและเตรียมการให้รัดกุม ฝึกระเบียบวินัยให้ผู้เรียนตั้งแต่ระยะแรก ๆ และบทบาทสมมุติที่ผู้เรียนแสดงออกแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การแสดงบทบาทสมมุติแบบละครเป็นการแสดงบทบาทตามเรื่องราวที่มีอยู่แล้วผู้แสดงจะได้รับทราบเรื่องราวทั้งหมด แต่จะไม่ได้รับบทที่กำหนดให้แสดงอย่างละเอียด ผู้แสดงจะต้องแสดงออกเองตามความคิดของตน และดำเนินเรื่องไปตามท้องเรื่องที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งมีลักษณะเหมือนละคร

2. การแสดงบทบาทสมมุติแบบแก้ปัญหาเป็นการแสดงบทบาทสมมุติที่ผู้เรียนได้รับทราบสถานการณ์หรือเรื่องราวเพียงเล็กน้อยเท่าที่จำเป็น ซึ่งมักเป็นสถานการณ์ที่เป็นปัญหาหรือมีความขัดแย้งแฝงอยู่ ผู้แสดงบทบาทจะใช้ความคิดของตนในการแสดงออกและแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างเสรี

งานวิจัยต่างประเทศ

อัล ซาดัส และอะฟีฟ (Al-Saadat and Afifi, 1999 : 43) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับนักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียที่กลัวการสื่อสารกับบิดา เนื่องจากในประเทศซาอุดีอาระเบียบิดาจะเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในบ้าน ภรรยาและลูกต้องปฏิบัติตามคำสั่งของบิดา และผู้ที่มีอายุมากกว่าจะมีอำนาจเหนือผู้ที่มีอายุน้อยกว่า ซึ่งนักเรียนจะถูกจำกัดการแสดงความคิดเห็น ทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เก็บกด ทำให้การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่เป็นผลที่น่าพอใจ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนก็ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น อัล ซาดัส พยายามใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับนักเรียนกลุ่มดังกล่าว โดยเน้นให้ครูผู้สอนช่วยนักเรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ผลจากการศึกษาพบว่า กิจกรรมบทบาทสมมุติช่วยให้นักเรียนเกิดความต้องการในการสื่อสาร กระตุ้นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในเหตุการณ์ที่ไม่มีเตรียมตัวล่วงหน้า และกิจกรรมบทบาทสมมุติช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองในการเรียนวิชาอื่นๆ เพิ่มขึ้นเนื่องจากนักเรียนรู้ว่าตัวนักเรียนเองเข้าใจและได้รับการเข้าใจจากบุคคลอื่น นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมุติช่วยสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนในสถานการณ์จริงในอนาคต เมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษเนื่องจากนักเรียนคุ้นเคยกับการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองด้วยกิจกรรมบทบาทสมมุติมาแล้ว

ซงเลอร์ (Zuengler, 1993 : 403 - 432) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมกิจกรรมการสนทนาภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน-เมดิสัน ประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักศึกษาชายวิชาเอกเดียวกัน ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 22 คน และไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 23 คน รวม 45 คน โดยให้ทั้ง 45 คน ฟังบทสนทนาซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิชาเอกของตนเอง โดยใช้หูฟังในห้องปฏิบัติการพร้อมกัน 1 บท แล้วให้คนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่จับคู่กับคนที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 15 คู่ ส่วนอีก 15 คน ที่เหลือเป็นผู้สังเกตการณ์ จากนั้นให้นักเรียน 15 คู่เดิม ฟังบทสนทนาบทที่ 2 ด้วยกัน ในขณะที่สนทนาให้ทุกคนมีโอกาสดูคฤขกันให้มากที่สุด มีการหยุดเพื่อทำความเข้าใจเป็นระยะและเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงปฏิกิริยาตอบสนองว่าเข้าใจหรือไม่เข้าใจด้วยท่าทาง หรือน้ำเสียงจนผู้พูดและผู้ฟังสามารถสื่อสารได้เข้าใจตรงกัน ผู้สอนจะใช้คำถามเพื่อให้ผู้สนทนาได้มีโอกาสดูคฤขถึงสิ่งอื่นๆที่นอกเหนือจากบทสนทนา หลังจากการเรียนปรากฏว่า นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว และผู้สังเกตการณ์ก็สามารถเรียนรู้ไปพร้อมๆกัน เมื่อผู้ทดลองกลับไปศึกษากับนักศึกษาหญิง และกลุ่มสหศึกษาก็ได้ผลดีเช่นเดียวกัน

วิลลาด แวน เดอ โบการ์ด (Willard Van De Bogart, 2006) ได้ศึกษาวิธีการพัฒนาการสนทนาภาษาอังกฤษ เป็นเค้าโครงพื้นฐานการออกเสียง การสร้างคำศัพท์ และรูปแบบสถานการณ์

บทบาทสมมุติ เทคนิคที่จะพัฒนาขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้กับกระทำที่ซ้ำซากกับแต่ละบทเรียน มีโครงสร้างซึ่งแทรกอยู่ในแบบฝึกหัดการสนทนา นอกจากนี้หน้าที่ทางภาษายังปรากฏอยู่ในบทสนทนาซึ่งถูกใช้กับแต่ละบทเรียนที่ถูกจัดให้เป็นสถานการณ์ทางภาษา โดยเฉพาะการแปลคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นไทยซึ่งใช้อ้างอิงทำให้เกิดความเข้าใจ กับแผนการสอนแต่ละแผนได้ รูปแบบสถานการณ์บทบาทสมมุติเป็นโครงสร้างซึ่งจัดไว้เหมาะกับแต่ละระดับของผู้เรียนสถานการณ์ แต่ละสถานการณ์ซึ่งถูกจัดทำกิจกรรมไว้ในชั้นเรียน เป็นการพัฒนาการแสดงบทบาทสมมุติ ซึ่งแท้ที่จริงแล้วนักเรียนต้องใช้ภาษาสำหรับสถานการณ์แต่ละสถานการณ์

ซาคคาเรียสัน ปีเตอร์ (Zackariasson, Peter, 2007) ได้ศึกษาการพัฒนาการใช้สื่อ วิกิโอเกม ซึ่งเรียกว่า เกมออนไลน์ เกมนี้ถูกพัฒนาโดยบริษัทฟันคอม ระหว่างปี ค.ศ. 1995 ถึง 2001 และยังคงเรียกว่า MMORPG (Massively Multiplayer Online Role-Playing Game) รูปแบบของวิกิโอเกมนี้แตกต่างจากเกมอื่นๆ ซึ่งมันได้เสนอโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งผู้เล่นเกมสามารถทำภาพ 3 มิติซึ่งเล่นกับคนอื่นๆ ได้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกมออนไลน์ซึ่งมันถูกผลิตคำสั่งเพื่อการสมมุติซึ่งใช้กฎในการควบคุมปฏิภพใน โลกของความเป็นจริงซึ่งถูกเลือกและจัดให้เป็นระบบ โดยผู้วิจัยได้ใช้วัตถุจาก 2 แหล่งคือ ผู้พัฒนาและเกม วัตถุนี้ถูกรวม ไปถึงการสัมภาษณ์ เอกสาร และการสังเกตที่แท้จริง

จากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศดังกล่าว สรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ซึ่งมีการใช้กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลเป็นกิจกรรมหนึ่งในกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากร คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 และ 5/2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก อ 42102 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โดยการจับฉลาก นักเรียนชั้น ม.5/1 เป็นกลุ่มควบคุม และ ม.5/2 เป็นกลุ่มทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ซึ่งมี 3 ขั้นตอน คือ
  - 1.1 ขั้นเตรียมการ
  - 1.2 ขั้นแสดง
  - 1.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

ซึ่งมีทั้งหมด 8 แผน ทำการสอนสัปดาห์ละ 4 คาบๆละ 50 นาที เป็นเวลา 12 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 40 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู ซึ่งมี 4 ขั้นตอน คือ
  - 2.1 ขั้นนำ
  - 2.2 ขั้นสอน

2.3 ขั้นสรุป

2.4 ขั้นวัดผลและประเมินผล

ซึ่งมีทั้งหมด 8 แผน ทำการสอนสัปดาห์ละ 4 คาบๆละ 50 นาที เป็นเวลา 12 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 40 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1.2 กำหนดเนื้อหาโดยใช้เนื้อหา คำศัพท์และ โครงสร้างในหนังสือ Global Link 5 อ 42102 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่พบในชีวิตประจำวัน เช่น การถามทิศทาง การบรรยายบุคคล จำนวน 8 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง ดังนี้

1. What am I like?	- Describing people& Asking about appearance.
2. Map and Directions	- Offering help & Asking for directions.
3. The Weather	- Talking about the weather.
4. Job	- Describing occupations.
5. Shopping	- Asking about prices & Offering help.
6. Are you hungry?	- Ordering food and drink & How to cook
7. Entertainment	- Talking about favorite entertainment.
8. Keeping Fit and Healthy	- Discussing people's conditions & Giving advice.

1.3 ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมบทบาทสมมุติดังนี้

1.3.1 ขั้นเตรียมการ ผู้สอนกำหนดสถานการณ์และเขียนบทบาทสมมติ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการแก้ปัญหา และตัดสินใจ

1.3.2 ขั้นแสดง ประกอบด้วย

- การเตรียมผู้เรียนในด้านภาษา เช่นการใช้คำศัพท์และรูปประโยคที่จำเป็นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม

- การนำเข้าสู่บทเรียนและการเลือกผู้แสดง ผู้สอนเสนอสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยตรงด้วยการบรรยายสถานการณ์ให้ผู้เรียนเข้าใจ จากนั้นให้ผู้เรียนเลือกบทบาทที่จะ

แสดงภายในกลุ่มของตน

- การซ้อมก่อนการแสดง หลังจากที่นักเรียนเลือกบทบาทของตนแล้ว
ให้นักเรียนช่วยกันคิดบทและซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมภายในกลุ่ม ก่อนการแสดง

- การเตรียมผู้สังเกตการณ์ครุมอบหมายให้ผู้เรียนทุกกลุ่มเตรียม
คำถาม หรือข้อเสนอแนะอย่างน้อยกลุ่มละ 2 ข้อ สำหรับการอภิปรายหลังจากที่นักเรียนได้แสดง
และชมการแสดงของกลุ่มอื่นๆ

- การจัดฉากและการแสดง นักเรียนจัดฉากและแสดงเป็นกลุ่ม

1.3.3 ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล ผู้เรียนและผู้สอนสรุปเรื่องราว
แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ผู้แสดงและผู้สังเกตการณ์แสดงความรู้สึก และอภิปรายเกี่ยวกับ
พฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์สมมุติ นั้น ผู้สอนอธิบายและแก้ไขข้อผิดพลาดของนักแสดง

1.4 ศึกษาวัตถุประสงค์และคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (๑42102)
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเป็นแนวทางในการคัดเลือกเนื้อหาและ โครงสร้างสำหรับการสอน
ด้วยกิจกรรมบทบาทสมมุติ

1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.5.1 จัดทำโครงร่างแผนการจัดการเรียนรู้หน้าหน้าที่ของภาษา(Function)
กิจกรรมบทบาทสมมุติ (Role-Playing) มาทำโครงร่างแผนการจัดการเรียนรู้ 8 แผน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงโครงร่างแผนการจัดการเรียนรู้

Lesson Plan No.	Periods	Themes	Functions	Structures
1-2	1-2	What am I like?	-Describing people & Asking about appearance.	- Questions & answers with do, does, what - adjectives -What does/do _____ look like?
3	5-6	The Weather	-Talking about the weather.	- Future Simple Tense -What's the weather like? -How's the weather?
4	7-8	Job	-Describing occupations.	-like+ _____ing -get to+ v. -What do you do?
5	9-10	Shopping	-Asking about prices. -Offering help.	-Quantifiers -Can I help you? -How much.....?
6	11-12	Are you hungry?	-Ordering Food and drink. -How to cook	-would like -will have
7	13-14	Entertainment	-Talking about favorite entertainment.	-Frequency -"Wh" Questions
8	15-16	Keeping Fit and Healthy	-Discussing people's conditions. -Giving advice.	-What's the matter? -How are you feeling now?

1.5.2 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ

1.5.3 นำแผนเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คนตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องทางภาษา โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็น พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 117)

+1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้จริง

0 = ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

-1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

โดยแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่า 0.6 - 1.0 ซึ่งแต่ละข้อได้ค่าดัชนี IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงถือว่าเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยได้

1.5.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปฏิบัติการสอน

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2.2 กำหนดเนื้อหา / โครงร่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

โดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

2.3 ศึกษาการใช้วิธีสอนตามคู่มือครู และจัดกิจกรรมดังนี้

2.3.1 ขั้่นนำ

2.3.2 ขั้่นสอน

2.3.3 ขั้่นสรุป

2.3.4 ขั้่นวัดผลและประเมินผล

2.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

2.5 นำแผนเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คนตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องทางภาษา โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็น พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 117)

+1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้จริง

0 = ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

-1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

โดยแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่า 0.6 ซึ่งแต่ละข้อได้ค่าดัชนี IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงถือว่าเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยได้

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปฏิบัติการสอน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษ

3.1 ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยแบบทดสอบ 4 ชุด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 เป็นบทสนทนาที่กำหนดให้นักเรียนสนทนา เป็นคู่ตามบทบาท และสถานการณ์ที่กำหนดให้ จำนวน 4 สถานการณ์ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนการพูดโดยปรับจากเกณฑ์การวัดความสามารถการพูดของ ฮีตัน (Heaton, 1990 : 68 - 71) ฮิลสดอน (Hilsdon, 1991 : 190 - 191) และหน่วย ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (ม.ป.ป) เพื่อให้เหมาะกับระดับของกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดเกณฑ์ความสามารถออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 (ดีมาก) สามารถสนทนาได้คล่องแคล่วและมีความมั่นใจ ประสบความสำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา สามารถพูดแสดงความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งได้ในเรื่องที่คุ้นเคย แต่ต้องใช้เวลาคิดหาคำศัพท์ในเรื่องที่ไม่คุ้นเคย ความสามารถในเชิงไวยากรณ์ พูดประโยคที่ซับซ้อนได้ถูกต้อง การออกเสียงที่ชัดเจน แม้จะเป็นสำเนียงไทย การพูดมีความราบรื่นต่อเนื่อง

ระดับ 4 (ดี) สามารถสนทนาได้ค่อนข้างคล่อง และประสบความสำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา พูดแสดงความคิดเห็นอย่างผิวเผินได้แม้จะใช้ไวยากรณ์ผิดบ้างพยายามอธิบายคำศัพท์ที่นึกไม่ออกบางครั้ง การออกเสียงค่อนข้างชัดเจน การพูดค่อนข้างราบรื่นและต่อเนื่อง

ระดับ 3 (พอใช้) สามารถสนทนาได้แต่ไม่คล่อง ประสบความสำเร็จเกือบทุกเรื่องที่สนทนา ไม่สามารถพูดแสดงความคิดเห็นได้ การใช้ไวยากรณ์มีที่ผิดมาก มีการอธิบายคำศัพท์ที่นึกไม่ออกบ่อยครั้ง การออกเสียงบางครั้งไม่ชัดเจน การพูดไม่ต่อเนื่อง

ระดับ 2 (เกือบพอใช้) สามารถสนทนาได้ในขั้นพื้นฐาน ส่วนมากใช้คำพูดได้ตอบประเภท Yes / No หรือ คำเดียว คำศัพท์ที่ใช้อยู่ในวงจำกัดมาก การออกเสียงมักชัดเจน หลุดการสนทนาบ่อยครั้ง

ระดับ 1 (อ่อน) พูดได้ตอบเกือบไม่ได้หรือไม่เข้าใจเรื่องที่กำลังสนทนา การออกเสียงไม่ชัดเจน การสนทนาไม่ต่อเนื่อง มีการหยุดระหว่างสนทนาบ่อยครั้ง

3.2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษ

3.2.1 ศึกษาเนื้อหาจากหนังสือแบบเรียน ซึ่งเป็นหนังสือแบบเรียนที่ใช้ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก อ 42102 ที่ใช้ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

3.2.2 ศึกษากิจกรรมการวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ

3.2.3 สร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา และหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในบทเรียน แบ่งเป็นตอน คือ

3.2.3.1 ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว และเรื่อง
ต่างๆไปเป็นรายระบุม จำนวน 5 ข้อ

3.2.3.2 ตอนที่ 2 เป็นบทสนทนาที่กำหนดให้นักเรียนสนทนา
เป็นคู่ตามบทบาท และสถานการณ์ที่กำหนดให้

3.2.4 สร้างเกณฑ์การประเมิน โดยปรับจากเกณฑ์การวัดความสามารถ
ด้านการพูดของ ฮีตัน (Heaton, 1990 : 68 - 71) ฮิลสดอน (Hilsdon, 1991 : 190 - 191) และหน่วย
ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (ม.ป.ป) เพื่อให้เหมาะกับระดับของกลุ่มตัวอย่าง

3.2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

3.2.6 ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนตรวจสอบความตรงของเนื้อหา
(Content Validity) และความถูกต้องทางภาษา โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้
ดังนี้ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 117)

- 1 = แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรม
- 0 = ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรม
- 1 = แน่ใจแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรม

โดยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดอังกฤษ มีค่า 0.6 - 1.0 ซึ่งแบบทดสอบแต่ละข้อได้ค่า
ดัชนี IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงถือว่าเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยได้

3.2.7 กำหนดวิธีการให้คะแนน กำหนดผู้ให้คะแนน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัย
และ ครูสอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ ซึ่งมีความเข้าใจแบบทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนน
และวิธีการให้คะแนนตรงกัน ในการทดสอบมีการใช้เทปบันทึกเสียงบันทึกคำตอบของนักเรียน
แต่ละคนไว้เพื่อ

นำมาประกอบการพิจารณาให้คะแนน ในกรณีผู้ประเมินให้คะแนนต่างกันมาก จากนั้นนำคะแนน
ที่ได้จากผู้ประเมินทั้ง 2 คนมารวมกันหาค่าเฉลี่ย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental design) แบบมี
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Two Group Design) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4

๒๖
๗๓.๒๔๑
๗๓๗
๒๕๕๒

ตารางที่ 4 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Pretest -Posttest Control Group Design

กลุ่มตัวอย่าง	การทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	การทดสอบหลังเรียน
R(E)	TE ₁	X	TE ₂
R(C)	TC ₁	~X	TC ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

X	แทน	การสอนแบบบทบาทสมมุติ
~X	แทน	การสอนแบบปกติ
RE	แทน	กลุ่มทดลอง
RC	แทน	กลุ่มควบคุม
TE ₁	แทน	การทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง
TE ₂	แทน	การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง
TC ₁	แทน	การทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มควบคุม
TC ₂	แทน	การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ทำการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการทดลอง การสอนการพูดทั้งนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

2. ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาเท่ากัน แต่ต่างกิจกรรมโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 4 คาบๆละ 50 นาที รวม 12 สัปดาห์ รวมเวลาที่ใช้สอนทั้งหมด 48 คาบ

3. ทำการทดสอบความสามารถด้านการพูดของนักเรียนหลังทดลองทั้งนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ภายหลังเสร็จสิ้นการทดลอง การทดสอบนักเรียนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแล้ว ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมผลของการทำแบบทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนทั้ง 2 กลุ่มเพื่อมาเปรียบเทียบกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยการนำคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ทบาทสมมติและคู่มือครูโดยใช้สถิติ t – test for independent sample

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) โดยคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2540 : 73)

$$\mu = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	μ	แทน	ค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยคำนวณจากสูตร (กาญจนา วัฒนา. 2540 : 79)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N} - \mu^2}$$

เมื่อ	σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	μ^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

1.3 การหาค่าความแปรปรวน(Variance)โดยคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2540. : 62-63)

$$\sigma^2 = \frac{\sum x^2}{N} - \mu^2$$

เมื่อ σ^2	แทน	ความแปรปรวนคะแนนของนักเรียน
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนนักเรียน
μ^2	แทน	ค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนยกกำลังสอง

1.4 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ ใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2540:117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะของพฤติกรรม

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจแผนการจัดการเรียนรู้/แบบทดสอบ มีความเหมาะสม
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม
- 1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความเหมาะสม

เกณฑ์ค่า IOC แต่ละรายข้อต้องมากกว่าหรือเท่ากับ .50

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากคะแนนผลต่างก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t - test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน (t - test for independent samples) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 248) ซึ่งใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$df = n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t-test
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มควบคุม
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มทดลอง
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของประชากร
X	แทน	ข้อมูล
μ	แทน	คะแนนเฉลี่ยของประชากร
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบ
σ^2	แทน	ความแปรปรวนของนักเรียน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
df	แทน	ระดับความเป็นอิสระ
σ	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูด โดยใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มทดลอง หมายถึง กลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูด โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรมบทบาทสมมุติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลอง ผลการศึกษาดังตารางที่ 5

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรมบทบาทสมมุติ

และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลอง ผลการศึกษาดังตารางที่ 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรมบทบาทสมมุติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลอง ฉบับที่ 1-4

แบบทดสอบ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t
	μ	σ	μ	σ	
Pre - test					
ฉบับที่ 1	4.32	0.92	4.12	0.64	*24.19
ฉบับที่ 2	5.18	0.96	4.55	0.43	*22.12
ฉบับที่ 3	6.32	0.82	5.25	0.44	*19.18
ฉบับที่ 4	7.28	0.67	6.30	0.62	*15.63
รวม	23.10	3.37	20.22	2.13	*81.12

จากตารางที่ 5 สรุปได้ว่าก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลอง (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2) ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมุติมีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1) ที่เรียนตามคู่มือครู คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรมบทบาทสมมติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลอง ฉบับที่ 1-4

แบบทดสอบ Post - test	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t
	μ	σ	μ	σ	
ฉบับที่ 1	7.17	0.89	6.03	0.53	*29.01
ฉบับที่ 2	7.63	0.50	6.73	0.60	*27.91
ฉบับที่ 3	8.57	0.41	7.07	0.20	*16.16
ฉบับที่ 4	9.38	0.22	7.82	0.30	*14.54
รวม	32.75	2.02	27.65	1.63	*87.62

จากตารางที่ 6 สรุปได้ว่าหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลอง (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2) ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1) ที่เรียนตามคู่มือครู ฉบับที่ 1, 2, 3, และ 4 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับวิธีการสอนตามคู่มือครู มีขั้นตอนในการวิจัยและผลการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การสอนแบบกิจกรรมบทบาทสมมุติ และวิธีสอนตามคู่มือครู

สมมุติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมุติ และวิธีสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ จำนวน 8 แผน
2. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 8 แผน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอน จำนวน 4 ฉบับ

ฉบับ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ใช้เวลาสอน 48 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้วิธีสอนแตกต่างกันคือ

- 2.1 กลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ

2.2 กลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

3. ภายหลังจากการทดลองทำการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรมบทบาทสมมติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษรวม 4 ฉบับ โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบการพูด ก่อนและหลังการทดลองแล้วทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบบทบาทสมมติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้สามารถอภิปรายผลตามลำดับสมมุติฐานของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การสอนแบบกิจกรรมบทบาทสมมติ และวิธีสอนตามคู่มือครูโดยนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบบทบาทสมมติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบบทบาทสมมติเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกและเตรียมการใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย ทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ

ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในการปฏิบัติคนในสังคม ฝึกการแก้ปัญหา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการตัดสินใจ กล้าแสดงออกและเข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่น เกิดความสามัคคี และสามารถปฏิบัติตนต่อผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม สามารถอภิปรายผลถึงสาเหตุได้ดังต่อไปนี้

1.1 การสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติมีขั้นตอนการดำเนินการ ที่เอื้อให้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น ดังต่อไปนี้

1.1.1 ในขั้นเตรียมการผู้สอนได้กำหนดสถานการณ์ และเขียนบทบาทสมมุติอย่างชัดเจนให้แก่ผู้เรียน สถานการณ์ที่กำหนดให้เป็นสถานการณ์ที่เป็นจริง เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียน ดังนี้คือ การบรรยายเกี่ยวกับบุคคล การบรรยายเกี่ยวกับทิศทาง การบอกสภาพอากาศ การบอกข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า การให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหาร การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งบันเทิง และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ นอกจากนี้บทบาทและสถานการณ์ดังกล่าว ยังกระตุ้นให้นักเรียนอยากแสดงบทบาทสมมุติ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น สามารถกล่าวได้ว่าพัฒนาการดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ การเตรียมสถานการณ์และบทบาทสมมุติที่เหมาะสมกับนักเรียน

1.1.2 ในขั้นแสดง ผู้วิจัยได้เตรียมนักเรียนในด้านภาษา เช่นการใช้คำศัพท์และ โครงสร้างที่นักเรียนต้องใช้ในการแสดง โดยกำหนดบทบาทสมมุติและสถานการณ์ให้นักเรียน ผู้วิจัยได้สอนคำศัพท์โดยใช้เทคนิคการสอนต่างๆ จากนั้นฝึกให้นักเรียนใช้คำศัพท์ โครงสร้าง และสำนวนต่างๆ โดยการฝึกเดี่ยว เป็นคู่ และเป็นกลุ่ม จากนั้นอธิบายให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์โดยการแนะนำให้นักเรียนเข้าใจบทบาทเพื่อสะท้อนภาพตัวละครเพื่อให้นักเรียนได้เห็นจริงมากที่สุด นักเรียนสามารถเตรียมและฝึกท่าทางของตัวละคร (Character) และเขียนบทพูด (Dialogue) ซึ่งนักเรียนสามารถเลือกใช้ สำนวนต่างๆ นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในการสนทนาได้ดี เนื่องจากในขั้นแสดงผู้วิจัยได้เตรียมในด้านภาษาอย่างเพียงพอสำหรับนักเรียน นอกจากนี้ก่อนการแสดงนักเรียนยังได้มีการฝึกซ้อมการแสดง ทำให้เกิดความคล่องแคล่วและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

1.1.3 ในขั้นอภิปรายผลผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และผู้วิจัยได้อธิบายและแก้ไขถ้อยคำ สำนวน ข้อผิดพลาดต่างๆแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจข้อผิดพลาดของตน และพยายามแก้ไขข้อผิดพลาดในการแสดงบทบาทสมมุติในครั้งต่อไป นักเรียนมีความพยายามในการแก้ไขข้อบกพร่องในด้านการใช้ภาษาของตนเพิ่มขึ้น ส่วนการอภิปรายผลหลังการแสดง ช่วยให้นักเรียนและผู้วิจัยได้สะท้อนการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน และข้อควรแก้ไขใน

การพูดภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนมีการพัฒนาในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกและแก้ไขภาษา และข้อผิดพลาดต่างๆที่เกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติกิจกรรม

1.2. กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถของนักเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

1.2.1 กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่สนุก ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข และให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยเฉพาะความสามารถด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอันได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเองในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กล้าแสดงท่าทางประกอบการพูด ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม พบว่านักเรียนมีพัฒนาการมากในด้านความรับผิดชอบ ช่วยเหลืองานกลุ่มจนประสบความสำเร็จ ความกล้าแสดงท่าทางประกอบการพูด ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างรวดเร็ว ความกระตือรือร้นในการทำงาน และมีความเชื่อมั่นในตนเองในการสนทนา

1.2.2 นักเรียนกล้าพูดมากขึ้นเนื่องจากในขณะปฏิบัติกิจกรรม นักเรียนได้ฝึก ถาม-ตอบ เป็นคู่ หรือ เป็นกลุ่มและมีการใช้เกมอุปกรณ์ เพื่อสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เกิดความสบายใจ ทำให้นักเรียนสามารถแสดงออกทางการพูดได้อย่างเต็มที่ และรู้สึกสนุกสนานในการเรียน นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน ชอบการแสดงบทบาทสมมติ และมีความสุขในขณะปฏิบัติกิจกรรม ทำให้นักเรียนเกิดความสบายใจ และกล้าพูดมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าในชั้นอภิปรายผลหลังการแสดง นักเรียนชมเชยการแสดงของกลุ่มตน และกลุ่มอื่นๆและกล้าถามคำถามมากขึ้น

1.2.3 นักเรียนกล้าแสดงออกเนื่องจากในการปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาได้หลายรูปแบบโดยอิสระ นักเรียนต้องสื่อความหมาย และถ่ายทอดความรู้สึกให้ผู้ชมรับรู้แม้ในกลุ่มนักเรียนที่เงียบ พูดเสียงเบาไม่กล้าแสดงออกก็ต้องแสดงท่าทาง และพูดให้เสียงดังชัดเจนขึ้น เมื่อนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงและภาษาที่นักเรียนใช้ นักเรียนให้การยอมรับต่อคำชมเชย ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ นักเรียนกล้าแสดงสีหน้าท่าทางอย่างเหมาะสม มีการสบสายตากับคู่สนทนา มีการเคลื่อนไหวแสดงท่าทางประกอบการพูดด้วยความมั่นใจมากขึ้น ความกล้าแสดงออกในการพูด การแสดงสีหน้าท่าทางของนักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด นักเรียนกล้าแสดงท่าทาง มีการเคลื่อนไหวประกอบคำพูดเพิ่มขึ้นมาก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เมนส์ (Ments. 1983 : 25) และลาดูส์ (Ladouse. 1987 : 5) ว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นการให้โอกาสแก่นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนที่ขี้อายมีโอกาสได้พูดอย่างชัดถ้อยชัดคำ เนื่องจากนักเรียนจะให้ความสำคัญต่อการสนองตอบทางอารมณ์ในการแสดง และทางภาษาท่าทาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ

ไวไล พังสะอาด (2542 : 45) ซึ่งได้เปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้น หลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ และการใช้บทบาทสมมุติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.4 นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองในการตัดสินใจ และการแสดงความคิดเห็น เนื่องจากขั้นตอนในการเรียนนั้นนักเรียนต้องวางแผนการทำงานกันเองโดยตลอดทำให้นักเรียนต้องตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นขณะทำกิจกรรมแม้ในระยะแรกนักเรียนขาดความมั่นใจในการตัดสินใจต่างๆเพราะนักเรียนเกิดความประหม่าขาดทักษะในการเสนอความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ ดังที่ โกวเวอร์ และ วอลเตอร์ (Gower, and Walter. 1985 : 137) กล่าวว่านักเรียนบางคนไม่ยอมออกความคิดเห็น เพราะไม่เคยได้รับการเตรียมการอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษ แต่ในระยะต่อมานักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับกิจกรรม และการใช้ภาษาอังกฤษในการแสดงความคิดเห็น ทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ และการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพิ่มขึ้นมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา เนตรล้อมวงษ์ (2531 : 67) ที่ได้ศึกษาผลการใช้บทบาทสมมุติ ที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนนทบุรวิทยา พบว่าการใช้บทบาทสมมุติในช่วงแรก ๆ ผู้วิจัยเป็นผู้เริ่มการอภิปราย โดยการใช้คำถามทำให้นักเรียนตอบระยะต่อมานักเรียนเริ่มมีการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุมาลี ใจดี (2538 : 42) ที่ศึกษาผลการใช้บทบาทสมมุติ เป็นการสอนที่วิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น

1.2.5 กิจกรรมบทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง และนักเรียนยังได้แสดงออกทางภาษาอย่างเต็มที่ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย เกิดความสนใจ และกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมเพิ่มขึ้นมาก นักเรียนไม่รู้สึกรังเกี้ยวหรือเบื่อขณะปฏิบัติกิจกรรมส่งผลให้นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลชาติ โยสีดา (2529) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ และวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้รับการสอน โดยวิธีสอนแบบบทบาทสมมุติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความสนใจในวิธีภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยวิธีสอนตามคู่มือครู

1.3 กิจกรรมบทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ และ ความสามัคคีในกลุ่ม กล่าวคือกิจกรรมบทบาทสมมุติช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้พฤติกรรมทางสังคม ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในสังคม ดังที่ วารี ธิระจิตร (2534 : 189-190) และฉวีดาพนิต พิณกุล (2539 : 266-267) กล่าวว่าบทบาทสมมุติ ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนได้อย่างดี ช่วยปรับปรุงและพัฒนาการประพฤติปฏิบัติตนในสังคม ตลอดจนพัฒนาเจตคติให้นักเรียนปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม ในการวิจัยครั้งนี้พบว่าพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่ความรับผิดชอบ และการช่วยเหลือกลุ่มทำกิจกรรมของนักเรียนมีการพัฒนามากที่สุด

1.3.1 การปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมุติช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงาน กระตือรือร้นในการทำกิจกรรม และปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็วขึ้นผลจากการ สังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ ในระยะแรกของการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ นักเรียนมีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงาน กระตือรือร้นในการทำกิจกรรม แต่ยังมีนักเรียน บางคนที่ยังไม่คุ้นเคยกับการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (Team work) บางคนหลีกเลี่ยงงานที่ตนได้รับ มอบหมาย ขาดความตั้งใจที่จะทำงานให้สำเร็จเรียบร้อย ทำให้งานกลุ่มไม่สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ไม่มีความรับผิดชอบ ดังที่ แคทเทล (Cattell, 1963 : 145) กล่าวว่า บุคคลที่ไม่มีความรับผิดชอบมัก ถือเอาความสะดวกเป็นเกณฑ์ มักหลีกเลี่ยงข้อบังคับ นักเรียนเหล่านี้ทำให้กลุ่มไม่สามารถดำเนิน กิจกรรมต่อไปได้ งาน ไม่เสร็จสิ้นในระยะเวลาที่กำหนดให้ ส่วนคนมีความรับผิดชอบ ต้องมีความ บากบั่นขยันมั่นในกฎเกณฑ์ ในระยะต่อมานักเรียนได้เรียนรู้ผลกระทบดังกล่าว และมีการปรับตัว พยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มให้สำเร็จ ไม่หลีกเลี่ยงหรือทอดทิ้งงาน ให้ความ ช่วยเหลือกลุ่มในการทำกิจกรรม รับผิดชอบในบทบาทหรือหน้าที่ของตนมากขึ้นทำให้การปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่มรวดเร็วขึ้น นักเรียนมีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานดี

1.3.2 นักเรียนมีความสามัคคีสูง การสอน โดยการใช้กิจกรรมบทบาท สมมุติช่วยพัฒนาความสามัคคีของนักเรียนสูงขึ้น เพราะการที่นักเรียนจะปฏิบัติกิจกรรมแต่ละ กิจกรรมให้สำเร็จ ทุกคนในกลุ่มจะต้องร่วมมือกันตั้งแต่การกำหนดตัวผู้แสดง การเตรียมคำพูด และการฝึกซ้อม ผู้มีความรู้ทางภาษาดีจะต้องช่วยเขียนคำพูด เตรียมการอภิปราย แก้ไขข้อผิดพลาด ด้านภาษา ทำให้ทุกกลุ่มประสบความสำเร็จในการสื่อสารตามบทบาททุกกิจกรรม

ส่วนวิธีการสอนโดยใช้คู่มือครู นักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ จากครู และได้มีการฝึกหัดใช้ภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง ตามที่ครูผู้สอน จัดเตรียมไว้ หรือจากการทำแบบฝึกหัดตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้อย่าง คล่องแคล่ว การใช้ภาษาของนักเรียนเกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้รูปแบบของภาษา ทำให้การใช้ ภาษาในการปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย เป็นไปในลักษณะการฝึกความคล่องแคล่วทางภาษา

หลังจากการเรียน โดยที่นักเรียนไม่มีโอกาสในการวิเคราะห์ หรือได้รับรู้ข้อบกพร่องของตนเอง จากการปฏิบัติกิจกรรม จึงทำให้ความมั่นใจในการใช้ภาษาน้อยกว่ากลุ่มทดลองซึ่งส่งผลให้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม แม้ว่าจะเพิ่มขึ้นก็ตาม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มทดลอง พบว่ากลุ่มทดลองมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่า

กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้โดยใช้คู่มือครู เป็นกิจกรรมที่นักเรียนไม่ได้รับการกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติกิจกรรม นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าเป็นการเรียนรู้อตามปกติจากครู ฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และนำไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว ทำให้การเรียนรู้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียน นักเรียนไม่เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น และแรงจูงใจในการปฏิบัติกิจกรรม และไม่มี ความมั่นใจในการใช้ภาษา หรือกล้าแสดงออก เช่น ในขณะที่นักเรียนทำแบบฝึกหัด บางครั้งนักเรียนไม่เข้าใจ แต่ไม่กล้าซักถาม แต่จะคอยคัดลอกจากเพื่อน และในชั้นการนำภาษาไปใช้เพื่อฝึกให้เกิดความคล่องแคล่ว จากการสังเกต พบว่า นักเรียนประสบปัญหาในการใช้ภาษา นักเรียนไม่คิดหาวิธีการ ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น แต่นักเรียนจะหยุดพูด หรือหยุดกิจกรรมนั้นทันที ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่นักเรียนไม่เคยได้รับการฝึกแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และไม่มีโอกาสรับรู้ หรือเห็นข้อบกพร่องของตนในการใช้ภาษา ทำให้นักเรียนไม่ทราบปัญหาของตนเอง ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านการสื่อความหมาย ความคล่องแคล่วในการพูด และด้านการใช้คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ แม้จะสูงกว่าก่อนการเรียน แต่อย่างน้อยก็นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นแนวทางซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ได้ผล และมีประสิทธิภาพนั้นควรดำเนินการดังนี้

1. การจัดกิจกรรมควรคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ของนักเรียน เพื่อพิจารณาในการให้คะแนน และควรปรับเนื้อหาและระดับภาษาที่ใช้ในกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม โดยจัดกลุ่มคละนักเรียนคือ เด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อนให้อยู่ในกลุ่มเดียวกันเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคน ได้มีโอกาสเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ได้ฝึกพูด กล้าแสดงออก มีการวางแผน และฝึกกิจกรรมร่วมกัน จนกลุ่มประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม
3. ในขณะที่นักเรียนแสดงกิจกรรมบทบาทสมมุติครูไม่ควรอธิบายหรือบอกข้อผิดพลาดต่างๆของนักเรียนทันที ในขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรมเพราะจะทำให้การ

แสดงหุคชะงัก และไม่ต่อเนื่องจึงเป็นสาเหตุให้นักเรียนเกิดความไม่มั่นใจ และไม่กล้าแสดงออกอย่างเต็มที่

4. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติครูควรใช้ห้องเรียนที่เป็นห้องปฏิบัติการกิจกรรมทางภาษาโดยเฉพาะเพื่อสะดวกในการจัดฉาก การฝึกซ้อม และการเคลื่อนไหว

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับนวัตกรรมอื่นๆ เช่น การใช้นิทาน เกมการศึกษา และเพลงเพื่อพัฒนาศักยภาพทางการเรียนภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับสูงขึ้น และนำไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2534). เอกสารเพื่อการพัฒนาหนังสือ อันดับ1 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน.
กรุงเทพฯ: การศาสนา กรมการศาสนา.
- กรมวิชาการ. กองวิจัยการศึกษา. (2536). นวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยระดับ
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดทำสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.
- กาญจนา วัฒนา. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน. กองวิจัยการศึกษา. กรมวิชาการ. (2542). การ
สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ : องค์การค้ำชูสภา.
- กาญจนา เกตุบรรเทิง. (2541). ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารพฤติกรรมกล้า
แสดงออก และเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนทักษะการฟัง-พูด
โดยวิธีใช้บทบาทสมมุติ และวิธีสอนตามคู่มือครู. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กุลชาติ โยสีดา. (2529). การศึกษาเปรียบเทียบความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน
โดยวิธีสอนแบบบทบาทสมมุติและวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การ
มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราภรณ์ ศิริทวี. (2541). “เทคนิคการจัดกิจกรรมให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้.” วารสารวิชาการ 1,
เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2541). “ครูรุ่นใหม่ประติมากรรมพ่อพิมพ์ แม่พิมพ์แห่งชาติ.” ปฏิรูป
การศึกษา 1,5 ชัยวัฒน์ วรรณพงษ์. (2541). ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครู และผู้บริหารเป็น
หลัก นักเรียนเป็นประจักษ์.”ปฏิรูปการศึกษา 1,5.
- ชัยวัฒน์ วรรณพงษ์. (2541). ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครู และผู้บริหารเป็นหลัก นักเรียนเป็น
ประจักษ์.” ปฏิรูปการศึกษา 1,5.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชัยยา เปรมภักดิ์. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอน
แบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ญาติาพนิศ พิณกุล. (2539). หลักการสอน. กรุงเทพฯ : วีระวิทยานิพนธ์.
- ทิตินา แจมมณี. (2519). "การใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอน." คุรุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ธนจันทร์ สรรค์วงศ์. (2543). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษจากการใช้บทบาท
สมมุติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัว. ปรินญา
ณีพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ.
- นพคุณ คุณาชีวะ. (2519). การจัดหมวดหมู่ปริศนาของไทย. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู.
- เบญจลักษณ์ อึ้งสืบเชื้อ. (2540). ภาษาอังกฤษปฏิบัติงาน : การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-
พูดของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยผ่านกระบวนการฝึกงานแผนก
ส่วนหน้าในโรงแรม. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บงกช สุปพันธ์. (2529). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการ
ทำกิจกรรมตามคู่มือครู. ปรินญาณีพนธ์. กศ.ม. (การศึกษามัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ บัณฑิต
วิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี ปฐมชัยวัฒน์. (2534). การศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินญาณีพนธ์. กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ บัณฑิต
วิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงษ์นันทน์ ไวทยานนท์. (2541). ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุวรรณารัษฎานุภาวส จังหวัดชลบุรี. ปรินญา
ณีพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พรรณพิศ วาณิชย์การ. (2538). คู่มือแนะแนวการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม. กรุงเทพฯ : อรุณสภา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพฯ : เจริญผลการพิมพ์.
- พันธณีย์ วิทโคโด. (2546). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
วารสารวิชาการ.
- ระวิวงศ์ ศรีทองรุ่ง. (2540). การพูดเพื่อการประชาสัมพันธ์ นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริ
ยาสาส์น.
- รวรรณณี ราชสงฆ์. (2541). การเปรียบเทียบผลการใช้เทคนิคแม่แบบและการใช้บทบาทสมมุติที่มี
ต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จังหวัดพัทลุง. ปรินฤญาติพันธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วารี ภิระจิตร. (2534). การพัฒนาการสอนสังคมศึกษาระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ :
แอล.ที.เพรส.
- วิจิตรา การกลาง. (2546). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะ
การสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารวิชาการ.
- วิราพร พงศ์อาจารย์. (2542). การประเมินผลการเรียน. พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วิไล พังสะอาด. (2542). การเปรียบเทียบผลของการใช้บทบาทสมมติและการใช้แม่แบบที่มีผลต่อ
พฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวังตะเคียนวิทยาคม
อำเภอภินทรบุรี จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินฤญาติพันธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศศิลักษณ์ เกตุจรุง. (2543). การใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารพัฒนาความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศิริพร ฉันทานนท์. (2533). “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูและเวลาที่ใช้ในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศึกษาริการ, กระทรวง. (2544). สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- ศึกษาริการ, กระทรวง. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- ศึกษานิเทศก์, หน่วยกรมสามัญศึกษา. (2534). คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสตูดิโอ.
- ศึกษานิเทศก์, หน่วยกรมการฝึกหัดครู. (2524). ผลการใช้หนังสือโน้ตบุ๊กของนักศึกษาฝึกหัดครูปีที่ 1 ระดับปริญญา. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- สนอง อินละคร (2544) เทคนิควิธีการและนวัตกรรมที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (อุบลราชธานี : โรงพิมพ์ หงก. อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์).
- สมยศ แม่นเข้ม. (2543). ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: เติ๊ดไทย.
- สมศิริ ปลื้มจิตต์. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเหตุผลเชิงจริยธรรมในการสอนจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติกับการสอนตามคู่มือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สนั่น มีขันหมาก. (2538). ระเบียบวิธีแห่งวิทยาการการสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สัมฤทธิ์ คลังภูเขียว. (2540). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสารกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุจริต เพียรชอบ. (2525). การจัดการศึกษาภาษาไทย. ในเอกสารการสอนภาษาไทย หน่วยที่ 1-8 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- ศุภัญญา ศิลประสาธ. (2544). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2537). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2537). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2539). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ ดั่งทิมะรักษ์ และคณะ. (2543) ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : เพ็ญฟ้าพรินต์ติ้ง จำกัด.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2543). เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : ทีพี พรินท์.สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). คู่มือดำเนินการฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษ.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). หลักการสอน . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮ้าส์.
- อารยา กล้าหาญ. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตหน่วยการเรียนรู้การปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อึ้งฉราว วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2543). การพัฒนาข้อทดสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน (Development and standardization of English language tests). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอื้องฟ้า สารสิทธิ์. (2543). การใช้บทบาทสมมติที่เน้นรูปแบบทางภาษาเพื่อพัฒนาการสนทนา ไวยากรณ์แบบสื่อสาร. มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Al – Saadat, Abdullah, and Afifi, Elhami. (1997). “Role-Playing for Inhibited Students in Paternal Communities,” Forum.
- Bygate, Martin. (1995). “Speaking” in Language Teaching. Oxford” : Oxford University Press.
- Crystal, Daviol. (1997). English as Global Language. Cambridge: Cambridge University Press. Dictionary of Language.
- Ellis, Mark., & Johnson, Christine. (1994). Teaching Business English. Oxford: Oxford University Press.
- Gredler, Margaret. (1992). Designing and Evaluating Games and Simulation. London: Kogan Page.
- Hashemi, Louise. And Thomas, Barbara. (1996). Tests for PET,. Cambridge University Press.
- Hasman, M.A. (2000). The role of English in the 21st century. Forum.
- Heaton, J.B. (1993). Classroom Testing. New York: Longman.
- Hybel, Sandra (1995). Communicating Effectively. 4th ed. New York: McGraw-Hill Inc.
- Janet, Hilsdon. (1991). “The Group oral Exam. Advantages and Limitations,” Review of ELT: Language Testing in the 1990 s : The Communicative Legacy.
- Ladousse, Gillian. (1987). Role Play. Oxford University Press.
- Lewis, Glen and Christina Slade. (1994). Critical Communication. Sunday: Prentice Hall.
- McNamara, Tim. (1996). Measuring Second Language Performance. London: Longman.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Ments, Van Morry. (1999). **The Effective Use of Role Play: practical techniques for improving learning.** London: Kogan Page.
- Richards, Jack C. (1998). **Beyond Training: Perspectives on Language Teacher Education.** Cambridge : Cambridge University Press.
- Shumin, Kang. (1997). "Developing Adult EFL Students Speaking Abilities," Forum.
- Taylor, Roy E. (1996). "Assessing Oral Communication Skills Reflections an Oral Examiner," world English.
- Tsitsopoulou, Elly. (1992). **Conversation Classes. In English Teaching Forum.** New York : Oxford University Press.
- Ur, Penny. (1998). **A Course in Language Teaching.** Cambridge : Cambridge University Press.
- Wachs, Stewart. (1997). "Bones of Contention: Listed Role Plays for Students of Oral English," in The internet TESL Journal. (online) 3(9) : Available: /<http://www.aitech.ac.jp/~iteslj/>.
- Walton, Sue and Nayne, Jeffery. (1995). **Communication Principles: A Modular Approach.** Sydney : Prentice Hall.
- Ward, Leonara Frohlich. (1994). **Young Children Learning Languages.** England: Cambridge University Press. .
- Weir, Cyril. (1993). **Understanding and Developing Language Tests.** Herefordshire : Prentice.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์กลุ่ม
 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 4 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1. ดร.ไพลิน กาญจนภานุพันธ์ โรงเรียนจักรคำคณาทร อ. เมือง จ. ลำพูน
2. อาจารย์อักษรา ประสิทธิ์ศิลป์ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพ เขต 1
3. นายสวัสดิ์ จันทร์ รองคณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ราชภัฏกำแพงเพชร

ภาคผนวก ข

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ที่ 1546 / 2552

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ราย คือ

ชื่อ-สกุล	ชื่อเรื่อง	วัน/เวลา/สถานที่สอบ	กรรมการ	ตำแหน่ง
นางปรมศรี น้อยยาโน	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ให้การสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กับวิธีการสอนตามคู่มือครู	24 มิถุนายน 2552 ห้อง 693 ตึกอาคาร 100 ปีศรีสุริยวงศ์	1. รศ. วิไลนา พัทธราวิช 2. ผศ.ดร. อธิ์วรรณ เด็ฒสะอาด 3. ดร. วนิดา พลอยสังวาลย์ 4. ผศ. วรณวดี ชัยชาญกุล 5. นายธานินทร์ คงอินทร์	ประธานสอบ กรรมการ กรรมการ กรรมการ กรรมการและ เลขานุการ

ให้คณะกรรมการดังกล่าวสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์โดยยึดถือความมีมาตรฐานทางวิชาการเป็นสำคัญ และสามารถเบิกค่าตอบแทนการปฏิบัติงานได้ตามระเบียบสภาสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วยการเงินของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2543

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

สั่ง ณ วันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2552

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภารัตน์ ชาญเลขา)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ที่ 1956 / 2552

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการสอบประมวลความรู้

เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับของหลักสูตร ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แผน ก. อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดสอบประมวลความรู้ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการอำนวยการ

1.1 รศ.ดร.สุพล วุฒิสาน	ประธานกรรมการ
1.2 ผศ.ดร.สุदारัตน์ ชาญเลขา	กรรมการ
1.3 รศ.ดร.วิโพทธิ์ วัฒนานิมิตกุล	กรรมการ
1.4 ผศ.ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร	กรรมการและเลขานุการ

หน้าที่ อำนวยการและควบคุมเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2. กรรมการออกข้อสอบและตรวจข้อสอบ

2.1 รศ.วัฒนา พิชราวณิช	ประธานกรรมการ
2.2 ผศ.ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	กรรมการ
2.3 นายธานินทร์ คงอินทร์	กรรมการและเลขานุการ

หน้าที่ ดำเนินการออกข้อสอบ-ตรวจข้อสอบ ประเมินผลการสอบ เสนอต่อมหาวิทยาลัย ตามวัน เวลาที่กำหนด

3. กรรมการคุมสอบ

3.1 รศ.วัฒนา พิชราวณิช	ประธานกรรมการ
3.2 ผศ.ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	กรรมการ
3.3 นายธานินทร์ คงอินทร์	กรรมการและเลขานุการ

4. เจ้าหน้าที่

4.1 นายจักรพงษ์ เกตุจำปา

หน้าที่ คูมสอบนักศึกษาตามวัน เวลาที่กำหนด

ให้บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งนี้ดำเนินการ ในวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2552 เวลา 8.30 - 16.30 น. และมีสิทธิเบิกค่าตอบแทนได้ตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เรื่องการใช้จ่ายเงินของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2547

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

ตั้ง ณ วันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2552

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภารัตน์ ชาญเลขา)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ภาคผนวก ค

Lesson Plan

Period : 1-2

Mathayomsuksa 5

Time : 100 minutes

Purpose : Students can talk about people's characters and appearances.

Objectives : By the end of this lesson, the students will be able to :

1. Pronounce and tell the meaning about vocabularies.
2. Ask and answer about people's characters and appearances from the pictures.
3. Write a dialogue from the given topics.

Content : What am I like?

Vocabularies : glasses, earrings, middle aged, cute smile, blond hair, curly hair, blue-eyed, straight-haired, dark-haired, fair-skinned, good looking, shy, serious,.....

Structures : - Question & answer with do, does, what
 - Adjectives
 - What does / do _____ look like?

Functions : Describing people & Asking about characters and appearances.

Instructional Procedures:

Preparation for the Role-Play

Teacher writes up a situation and sets up the roles that the students will use to practice talking about describing people.

Situation : Students have to make situation Each group has to make situation in role-playing about finding someone and inform the police and try to explain his/her appearances.

Performing the role-play

1. Divide students into groups of five. Play game "Blind artists" and draw three circles on the board, then close students' eyes. Students in each group tell the description of the face they will draw in the circle.
2. Students have to study from the factsheets " How to describe people"
3. Teacher writes adjectives on the board. Students pronounce after teacher until they can speak correctly.
4. Play game: " Who is she? " The teacher describes about teacher's physical appearance and character in school such as-She is a beautiful, slim, round-faced, large-eyed,.....and do the worksheet.
5. Each group has to make a situation to find someone or get lost the way and explain his/her appearance.

Lead & Allocate Roles

Directly, teacher leads in the role-play by explaining the situations, then asks them to take the roles.

Rehearse the role-play

After the students are assigned their roles, teacher get them to create the role-play scripts and rehearse in groups.

Give tasks to observers

Teacher tells the students that while one pair is performing the role-play, the others observe and are expected to complete the tasks.

1. Students perform their role-play one group at a time.
2. To promote the students' talking and expressing themselves, the teacher tells the students to ask and answer the questions about the roles they have played and also about the situations.

The students should voice their own opinion.

3. Conclude all together about adjectives and let them do the exercises.

Teaching Aids:

1. Worksheet
2. Factsheet

Evaluation

1. Observe the students' doing activities.
2. Check their work.

Comment

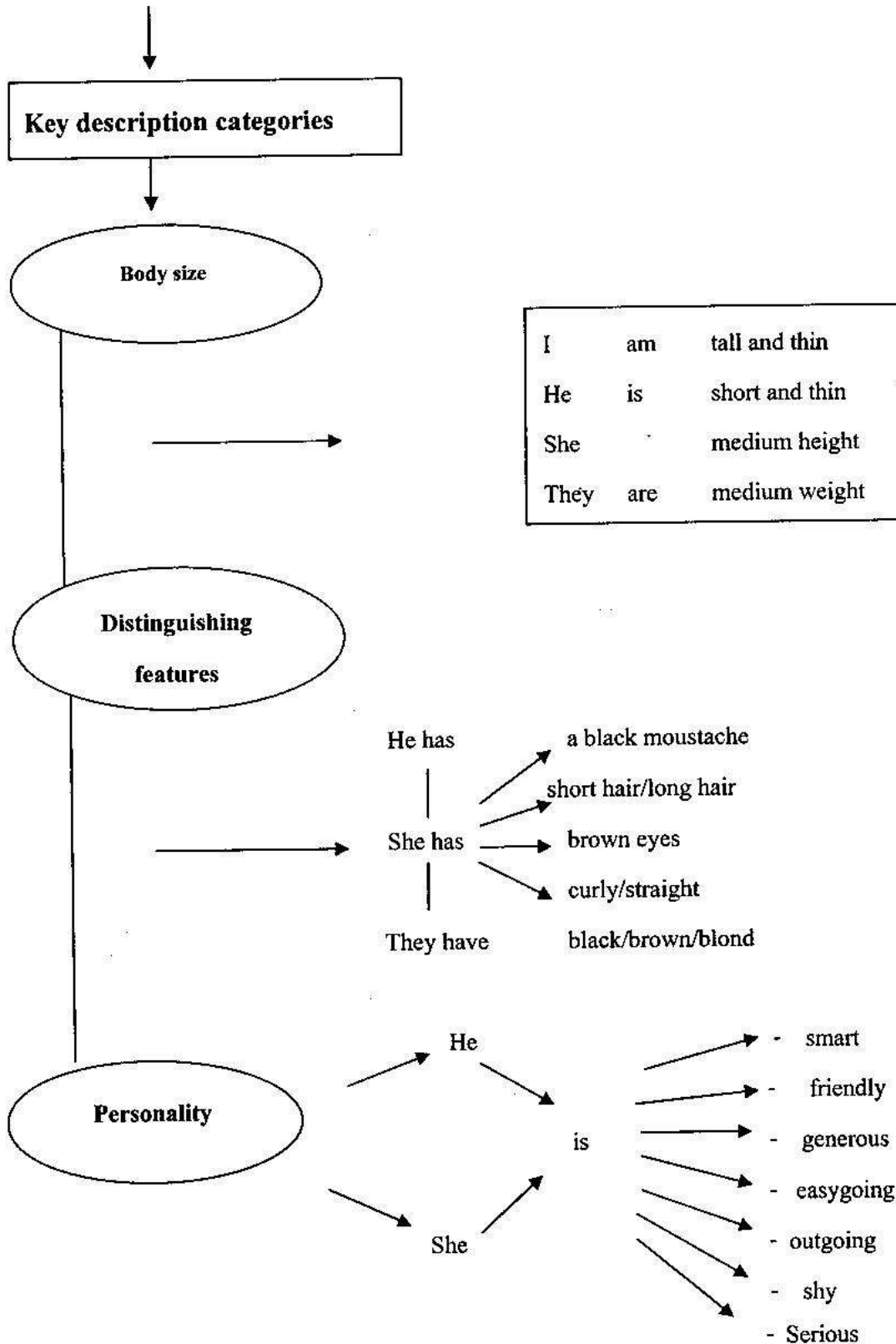

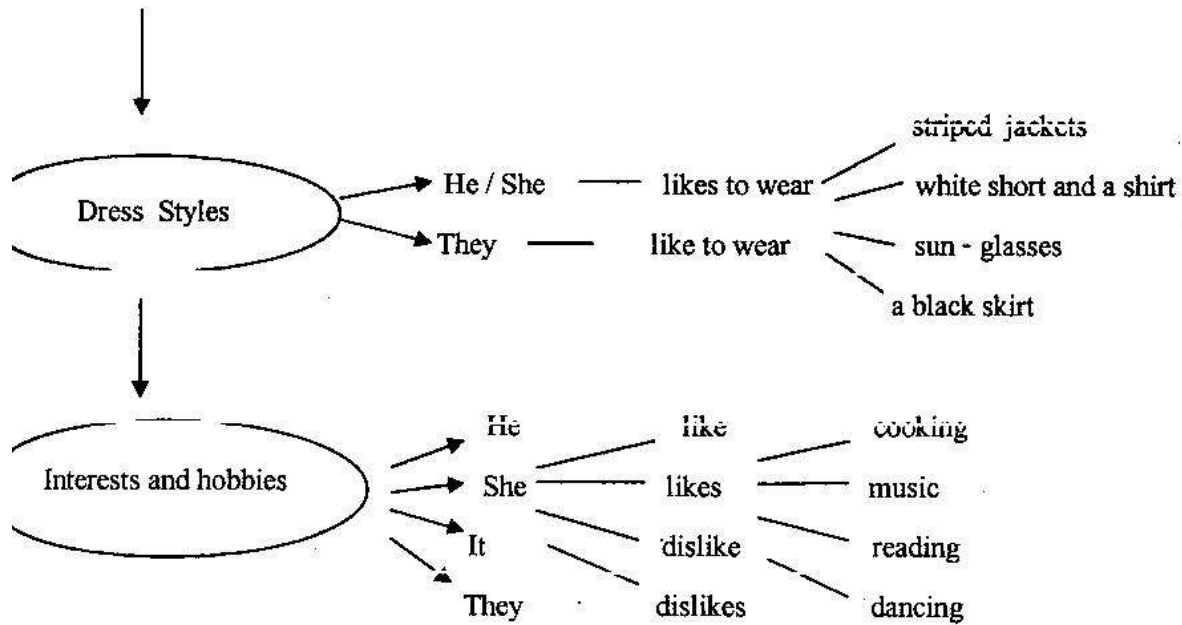

Factsheet

How to describe people

Key description categories

Suggestion

When we describe someone, we think of his/her.....

Hair : fair, light, dark, brown, dark brown, red

Age: : .....years old

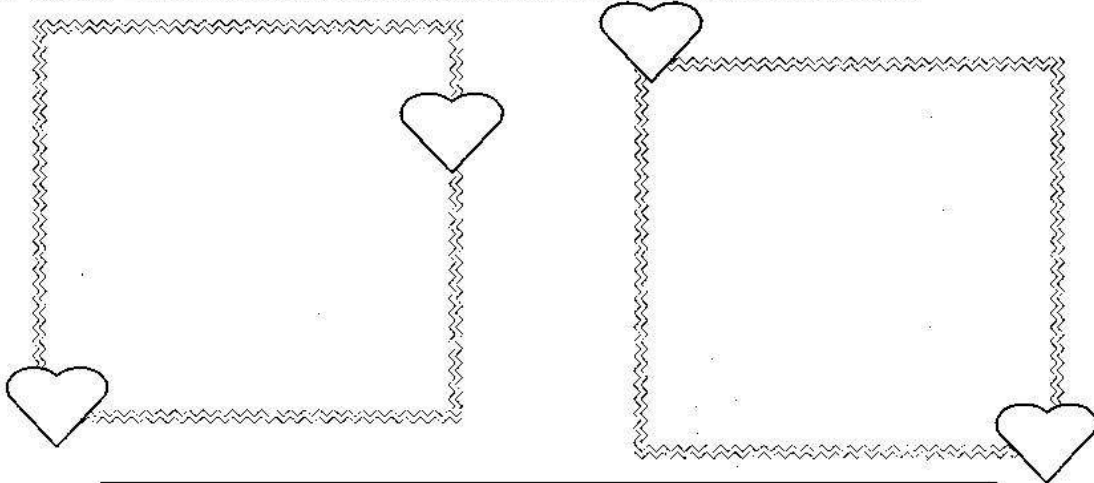
Clothes : trousers, blouse, shirt, skirt, shoes, blazer. Pullover,
T - shirt

Height : tall, short

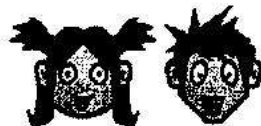
Interest : .....

Worksheet

In groups of four to five, write about your three favourite actors or actresses and read it to other group. Then let them guess who he/she is and write their names below.

Lesson Plan**Period : 1-2****Mathayomsuksa 5****Time : 100 minutes**

Purpose : Conversation about directions by asking and answering and how to travel correctly.

Objectives : By the end of this lesson, the students will be able to :

1. Pronounce vocabularies and tell the meanings.
2. Ask and answer about directions.
3. Write conversation from the given situation.

Content : Map and Directions

Vocabularies : Go straight, turn left, turn right, on the right

Structures : - Present Simple Tense
- Future Simple Tense
- Imperative
- Prepositions
- How can I get to.....?
- Where is.....?

Functions : - Offering help
- Asking for directions

Instructional Procedures:

Preparation for the Role-Play

Teacher writes up a situation and sets up the roles that the students will use to practice talking about direction.

Situation : Students have to make situation in role-playing about telling the way.

Performing the role-play

1. Ask the students :

- Where is your home?
- Could you tell me how to get to your home?

2. Students practice pronouncing vocabularies after teacher. Guess the meanings : turn left at the / next corner / follow the signposts / keep going straight on / .....

3. Teacher asks students: "How can I go to student A?" All students join to tell the answer on the board and ask them like this many times.

4. In group of four or five, students have to study the map carefully from the factsheet and practice

speaking the direction with the partner. Teacher chooses the volunteers to present.

5. Pair work : Students receives the tasks in worksheet 1 and write this conversation between you and your partner, and practice speaking.

6. Each group has to make a situation about asking the direction and supposes that students go to the foreign countries and don't know the way.

Lead & Allocate Roles

Directly, teacher leads in the role-play by explaining the situations, then asks them to take the roles.

Rehearse the role-play

After the students are assigned their roles, teacher gets them to create the role-play scripts and rehearse in groups.

Give tasks to observers

Teacher tells the students that while one pair is performing the role-play, the others observe and are expected to complete the tasks.

1. Students perform their role-play one group at a time.

2. To promote the students' talking and expressing themselves, the teacher tells the students to ask and answer the questions about the roles they have played and also about the situations. The students should voice their own opinion.
3. Conclude all together about adjectives and let them do the exercises.
4. Let them conclude vocabularies and structures about directions and do the exercises in worksheet 2.

Teaching Aids:

1. Vocabulary cards
2. Worksheet
3. Map

Evaluation

1. Observe the students' doing activities.
2. Check their work.

Comment

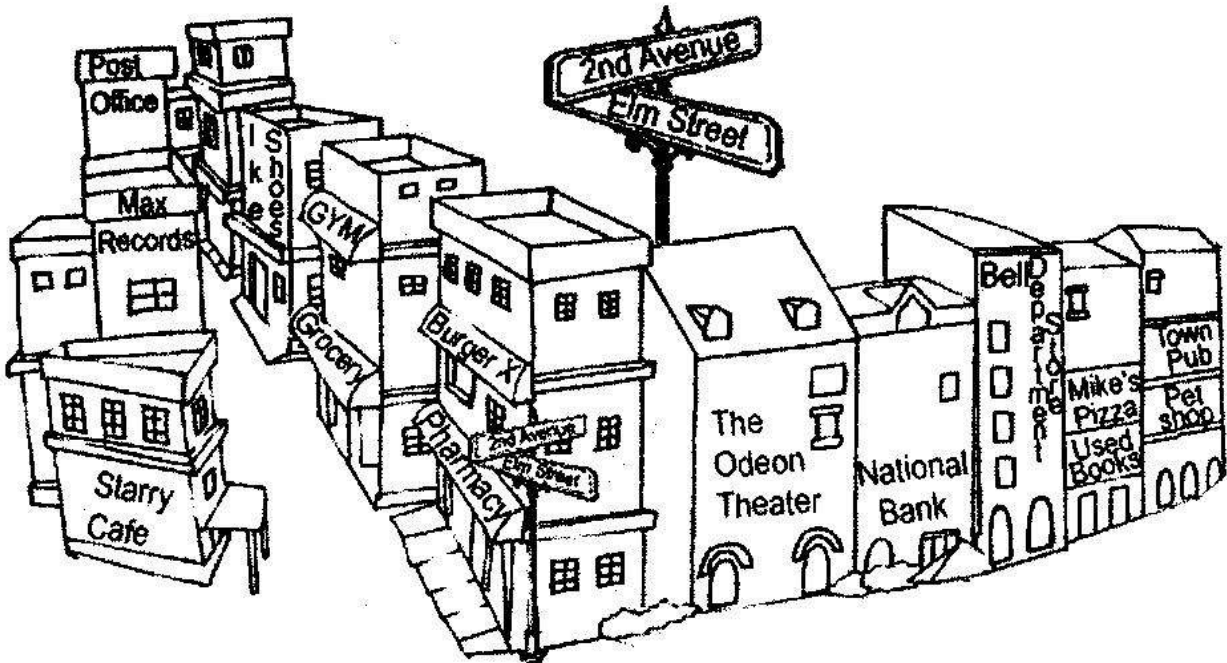

Factsheet

There are many ways to give directions. One common way to give directions is to give the name of the street and then some building nearby. Below are some examples. Fill in the name of the building that they are talking about:

Street Information	Nearby Buildings	Floor Information (Option)	Possible Buildings?
It's on 2 nd Avenue	next to the bank	X	
It's on Elm Street	between the pharmacy and the shoe store	on the second floor	
It's on the corner of 2nd and Elm	across from the cafe	X	

Practice the following conversation with a partner using the substitutions in the box:

A: Do you know where I can *get a cup of coffee*?

B: Sure. You could try the Starry Café.

A: Where's that?

B: It's on 2nd Avenue across from the pharmacy.

A: Thanks.

B: No problem

get some hiking boots	get some aspirin
get some cat food	see a movie
buy some milk	buy a book
work out	mail a letter
buy some pants	buy some CDs
grab a hamburger	get a bite to eat

Worksheet 1

You are in a strange town. Write this conversation between you and your partner.

You

Your partner

Say "Excuse me" to start the conversation.

Ask your partner if he/she knows where the swimming pool is.

Ask how to get there.

Ask your partner if he/she knows when it is open.

Thank your partner for her-his help.

Say goodbye.

Reply.

Say it is in Brook Street.

Explain how to get there.

Apologize. Say you don't know.

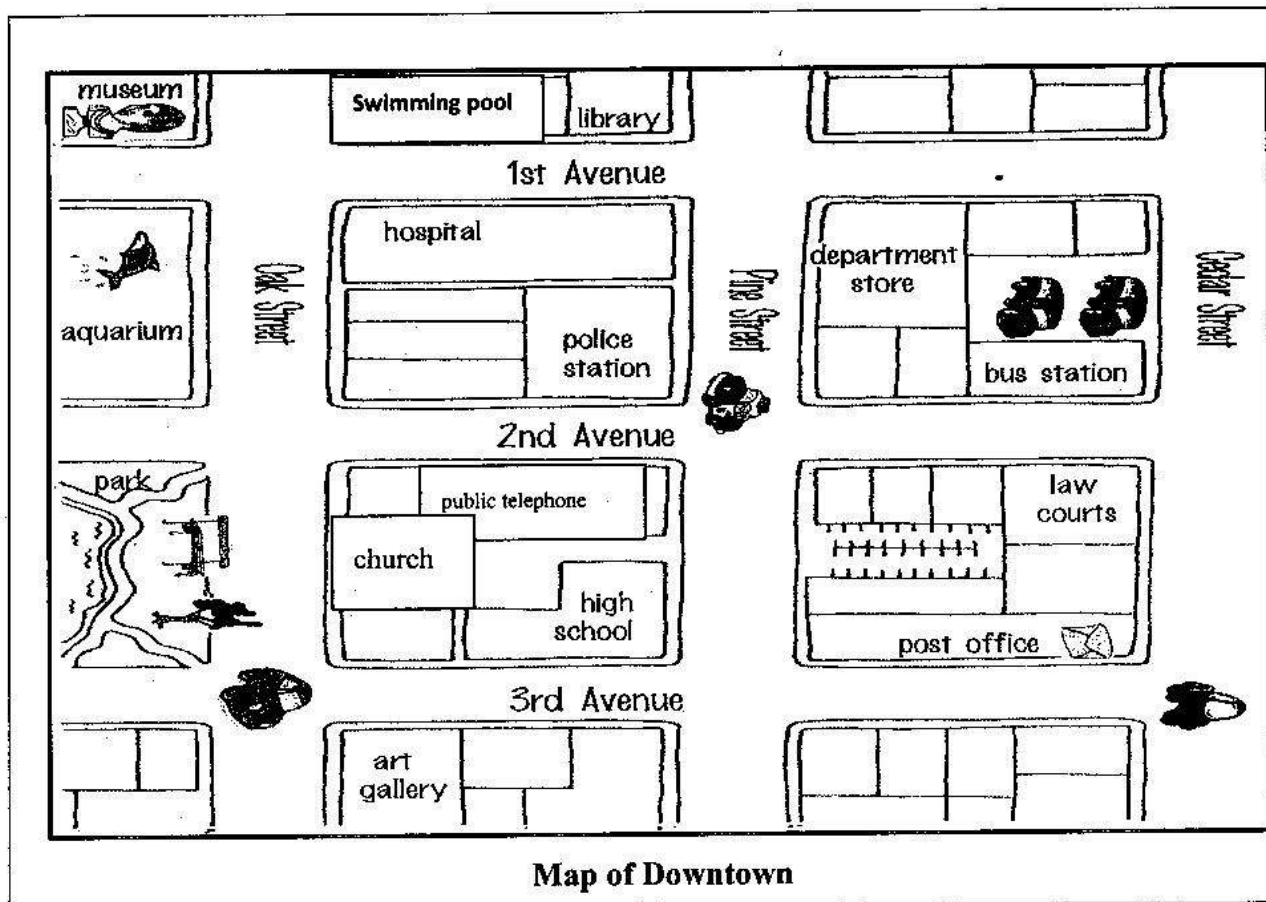

Worksheet 2

Complete the sentences about location according to the picture.

1. The _____ is _____ the art gallery
and the post office.
2. The aquarium is _____ the park.
3. The _____ is next to the swimming pool.
4. The _____ is behind the post office.
5. The public telephone is _____ the _____.
6. The park _____ the church.
7. The police station is between the _____ avenue and
the _____ avenue.

Lesson Plan**Period : 1-2****Mathayomsuksa 5****Time : 100 minutes**

Purpose : Listening, speaking, reading and writing about the weather by using the correct information.

Objectives : By the end of this lesson, the students will be able to:

1. Pronounce vocabularies about the weather.
2. Talk about the weather in each day.
3. Write about asking and answering by given topics.

Content : The Weather

Vocabularies : hot, cold, sunny, cloudy, rainy, snowy, freezing, warm, nice, thundery ,.....

Structures : Future Simple Tense

- What is the weather like.....?
- How's the weather?
- It's.....

Functions : Talk about the weather.

Instructional Procedures:

Preparation for the Role-Play

Teacher writes up a situation and sets up the roles that the students will use to practice talking about the weather.

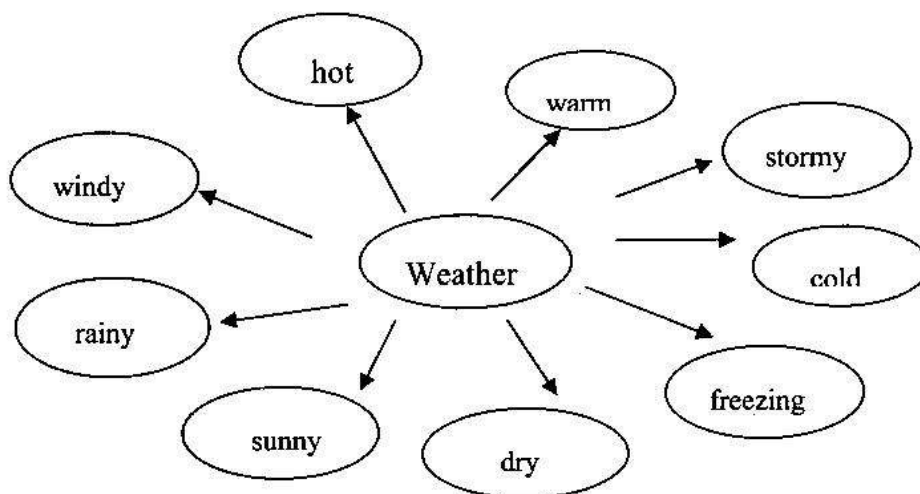
Situation : Students have to make situation in role-playing about asking the weather.

Performing the role-play

1. Teacher talks to students:

- Is it cold today?
- Is it warm?
- What season is it now?
- How many seasons are there in Thailand?

2. Teacher writes Mind Mapping and chooses some volunteers to the vocabularies about the weather.

3. The teacher checks the mistakes completely. Students pronounce after the teacher and choose them to play "Spelling Bee" in front of the class and do this until they can speak fluently then do the worksheets 1.
4. Swap the worksheets to each other. Teacher chooses the volunteer students to tell the answer.
5. Pair work: Questionnaire: Weather survey in worksheet 2, Answer the following questions for yourself and then ask your partner the same questions. Take notes and report to the

class.

6. Group work; Each group has to make situation about weather forecast in role-playing and supposes them to be newscasters and uses different symbols for day night, and variations of different symbols, depending on severity.

Lead & Allocate Roles

Directly, teacher leads in the role-play by explaining the situations, then asks them to take the roles.

Rehearse the role-play

After the students are assigned their roles, teacher gets them to create the role-play scripts and rehearse in groups.

Give tasks to observers

Teacher tells the students that while one pair is performing the role-play, the others observe and are expected to complete the tasks.

1. Students perform their role-play one group at a time.
2. To promote the students' talking and expressing themselves, the teacher tells the students to ask and answer the questions about the roles they have played and also about the situations. The students should voice their own opinion.
3. Teacher and students help to conclude about the weather.

Teaching Aids:

1. Vocabulary cards
2. Worksheet

Evaluation

1. Observe the students' doing activities.
2. Check their work.

Comment

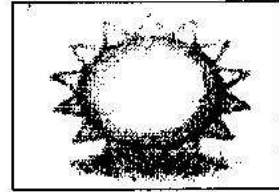

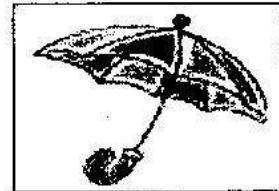
Worksheet 1

Make the sentences from these pictures.

1. _____

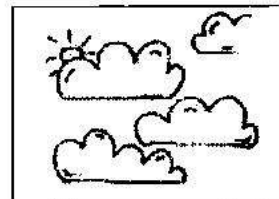
2. _____

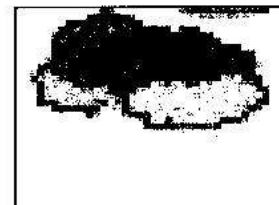
3. _____

4. _____

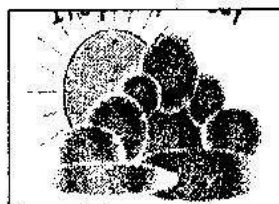
5. _____

6. _____

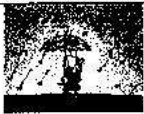

7. _____

Worksheet 2

Questionnaire : Weather survey

Answer the following questions for yourself and then ask your partner the same questions. Take notes and then to the class.

<i>Questions</i>	 <i>You</i>	<i>Your friend</i>
<i>1. Have you ever been caught in bad weather? If so, what did you do?</i>		
<i>2. What kind of climate do you prefer when choosing a place to go on vacation?</i>		
<i>3. Which season is the most comfortable for you? Why?</i>		
<i>4. Do you think weather patterns are changing? If so, why do you think this is?</i>		
<i>5. Which do you like better, hot weather or cold weather?</i>		

Lesson Plan**Period : 1-2****Mathayomsuksa 5****Time : 100 minutes**

Purpose : Students ask and answer about people's jobs.**Objectives** : By the end of this lesson, the students will be able to:

1. Pronounce the vocabularies about jobs correctly.
2. Ask and answer from the pictures.
3. Write the situation from the given task.

Content : Jobs**Vocabularies** : cashier, teacher, doctor, nurse, engineer, pilot, chef, secretary,
salesman, ...**Structures** : What do you do? I'm a/an _____ .

- like+ _____ ing

- get to+v.

Functions : Describing occupation.

Instructional Procedures:

Preparation for the Role-Play

Teacher writes up a situation and sets up the roles that the students will use to practice talking about the jobs.

Situation : Students have to make situation in role-playing about asking the jobs.

Performing the role-play

1. Teacher shows a name card and ask student "What is it?" Student answers " it's a card."

Then teacher suggests "It's a business card."

2. Students help to conclude from the name card and tell parts of the card 1. Name

2. Occupation 3. Place of work 4. Telephone number

3. Teacher shows picture cards about jobs and chooses volunteers to pronounce.

4. Pair work: Students do the exercise in worksheet 1 and choose some pairs to present.

5. Teacher gathers the paper and give out them again. Teacher writes the structures on the board

- What do you do?
- Where do you work
- Do you like your job?

Then ask the volunteers some questions until they can speak fluently and give them do the exercise in worksheet 2.

6. Play "Matching Game" Teacher gives out students pieces of paper and write occupation

Pair work: Students have to survey and ask other students to find their own answers

Teacher observes and advises some problems.

7. Group work: Divide student into group of five to six. Each group draws lots about jobs and writes conversations about job such as teacher, doctor, nurse, policeman, engineer, architect,..... Then practice activities in role- playing.

Lead & Allocate Roles

Directly, teacher leads in the role-play by explaining the situations, then asks them to take the roles.

Rehearse the role-play

After the students are assigned their roles, teacher gets them to create the role-play scripts and rehearse in groups.

Give tasks to observers

Teacher tells the students that while one pair is performing the role-play, the others observe and are expected to complete the tasks.

1. Students perform their role-play one group at a time.
2. To promote the students' talking and expressing themselves, the teacher tells the students to ask and answer the questions about the roles they have played and also about the situations. The students should voice their own opinion.
4. Teacher and students conclude about jobs.

Teaching Aids:

1. Paper
2. Name card
3. Pictures
4. Worksheet

Evaluation

1. Observe students' doing activities.
2. Check their work.

Comment

Worksheet 1

Unscramble the words to write the names of some jobs in tables. Then match each job item with the correct picture next to the item.

- A. e c c a c n m
- B. f c h e
- C. r e c h t a
- D. n o l e a p m l
- E. a n l e r m f
- F. e u r s h
- G. s n l d s t e
- H. e a a m p e r l d
- I. o c o t r d
- J. a u s l n e s n b m
- K. a o t p n s m
- L. u l r e d l b

A. _____

B. _____

C. _____

D. _____

E. _____

F. _____

G. _____

H. _____

I. _____

J. _____

K. _____

L. _____

Worksheet 2

Answer questions what people do and where they work.

1. What do Peter and Jim do?

Where do they work?

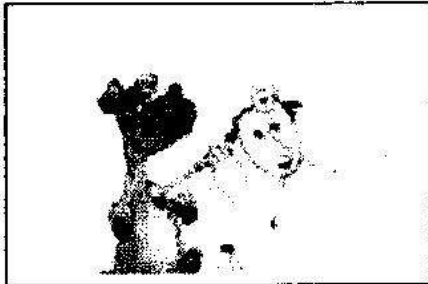

3. What does Molly do?

Where does she work?

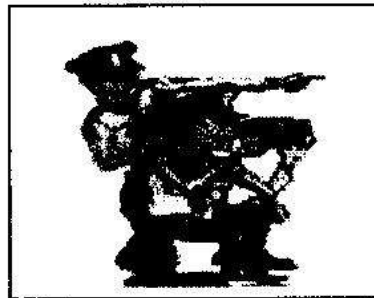

5. What does Tony do?

Where does he work?

---

2. What does Doreen do?

Where does he work?

---

4. What does Mr. Sam do?

Where does he work?

---

6. What does Steve do?

Where does he work?

Lesson Plan**Period : 1-2****Mathayomsuksa 5****Time : 100 minutes**

Purpose : Ask and answer about shopping**Objectives** : By the end of this lesson, the students will be able to:

1. Pronounce the vocabularies about things correctly.
2. Ask and answer about ordering things.
3. Make up the situation from the instruction.

Content : Shopping**Vocabularies** : carrot, sugar, cooking oil, egg, fish sauce, shoes, clothes, trousers, soap, toothpaste, powder.....**Structures** : Past Simple Tense/Future Simple Tense

- Can I help you?
- How much.....?

Functions : - Offering help
- Asking about prices

Instructional Procedures:

Preparation for the Role-Play

Teacher writes up a situation and sets up the roles that the students will use to practice talking about the shopping.

Situation : Students have to make situation in role-playing about going shopping.

Performing the role-play

1. Teacher makes situation that she just comes back from the grocery. Students guess what they are in teacher's bag and write them down in two minutes.
2. Teacher picks them up and students tell vocabularies of things in English. Teacher emphasizes about pronouncing correctly.
3. Students listen to the dialogue "In a clothes store" from the tape player and answer the questions from the dialogue.
4. Teacher gives out the worksheets 1 to students. Survey the class : Students walk around the class and talk to other class members. Compliment them on something they are wearing. And then ask them questions about clothes.
5. Group work: Go to a clothes shop...look in the clothes shop window; then go in and buy some clothes. Make up a conversation. Students practice speaking and make situation that they get the tasks.

Lead & Allocate Roles

Directly, teacher leads in the role-play by explaining the situations, then asks them to take the roles.

Rehearse the role-play

After the students are assigned their roles, teacher gets them to create the role-play scripts and rehearse in groups.

Give tasks to observers

Teacher tells the students that while one pair is performing the role-play, the others observe and are expected to complete the tasks.

1. Students perform their role-play one group at a time.
2. To promote the students' talking and expressing themselves, the teacher tells the students to ask and answer the questions about the roles they have played and also about the

situations. The students should voice their own opinion.

Teacher Aids:

1. Tape player
2. Worksheet

Evaluation

1. Observe the students' doing activities.
2. Check their work.

Comment

Lesson Plan

Period : 1-2

Mathayomsuksa 5

Time : 100 minutes

Purpose : Conversation about ordering food, beverages, services

Objectives : By the end of this lesson, the students will be able to:

1. Pronounce the vocabularies about foods correctly.
2. Ask and answer about ordering food and services
3. Write the situation about cooking food.

Content : Are you hungry?

Vocabularies : hamburger, pizza, fries, salad, hot dog, iced tea, ketchup, ice-cream, milk,
orange juice tomato, chilli, galingale, coriander,.....

Structures : - would like
- will have
- How to cook....first , next, then, finally.....

Functions : - Ordering food and drink
- How to cook food

Instructional Procedures:**Preparation for the Role-Play**

Teacher writes up a situation and sets up the roles that the students will use to practice talking about cooking food.

Situation : Students have to make situation in role-playing about cooking food.

Performing the role-play

1. Teacher asks students:

T: Do you like fast food?

S: _____

T: What kind of fast food do you like?

S: _____

2. Teacher makes a wild guess and gives vocabulary cards to ten students. Each student pronounces and other students listen and check vocabularies. Then repeat after the teacher again.

3. Teacher shows the picture of food at the supermarket and asks students and do the exercise in worksheet 1.

T: How much is _____ ?

S: It's _____ bath.

4. Teacher sticks the pictures about food on the board and asks the students – “What will I make food? Can you guess?” Teacher writes vocabularies such as First, Next, Then, Finally on the board after that students help to tell how to cook food.

5. Separate students into a group of five or six. Do the worksheets 2 by completing the conversation using the words. Students practice speaking and teacher chooses volunteers to show to the class.

6. Each group designs own menu and make the situation about cooking food. Use lots of healthy foods in menu.

Lead & Allocate Roles

Directly, teacher leads in the role-play by explaining the situations, then asks them to take the roles.

Rehearse the role-play

After the students are assigned their roles, teacher gets them to create the role-play scripts and rehearse in groups.

Give tasks to observers

Teacher tells the students that while one pair is performing the role-play, the others observe and are expected to complete the tasks.

1. Students perform their role-play one group at a time.
2. To promote the students' talking and expressing themselves, the teacher tells the students to ask and answer the questions about the roles they have played and also about the situations. The students should voice their own opinion.
3. Let them do the exercises in worksheet 3.

Teaching Aids:

1. Vocabulary card
2. Worksheet

Evaluation:

1. Observe students' doing activities.
2. Check their work

Comment

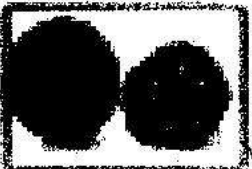

Worksheet 1

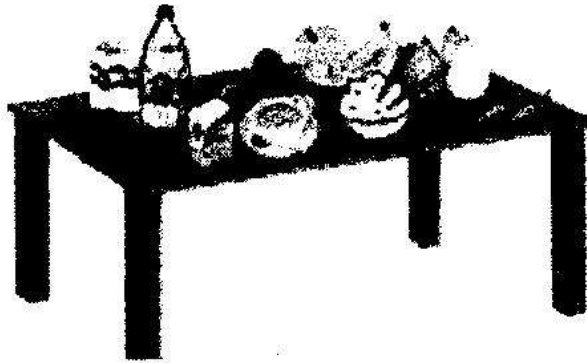
Ask and answer questions about pictures and using how much or how many.

	<p>You / buy / cookies</p>	<p>1. _____ _____</p>
	<p>Carol / get / potatoes</p>	<p>2. _____ _____</p>
	<p>Tom / eat / asparagus</p>	<p>3. _____ _____</p>
	<p>You and Bob / buy / chicken</p>	<p>4. _____ _____</p>
	<p>The children / have / ice- cream</p>	<p>5. _____ _____</p>
	<p>We / need / cakes</p>	<p>6. _____ _____</p>

Worksheet 2

Malcolm is helping his mother make a dinner. Complete the conversation using the following words:

Mix, any, can, how, help, then, only, first, need, little, make, know

Malcolm : Do you need any _____, Mom?

Mrs. Brook : Yes, please. You can _____ the salad.

Malcolm : But I don't _____ how to make a salad.

Mrs. Brook : You _____ learn. _____ cut the tomatoes, the lettuce an _____ onion. _____ add the salad dressing.

Malcolm : _____ do I make the dressing?

Mrs. Brook : _____ some oil and vinegar, and a little salt.

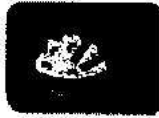
Malcolm : Mom, we don't have _____ tomatoes, and there's _____ a little oil.

Mrs. Brook : I guess you _____ to go to the supermarket.

Worksheet 3

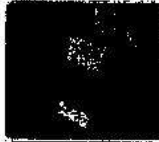
Look at the pictures and write what they are. Follow the example.

A glass of milk

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

Choose the ingredients that you need to make vegetable soup, a chocolate cake, and those no needed.

avocado, cereal, margarine, tomatoes, oil, onions, milk, mayonnaise, chocolate, lettuce, carrot, water, oranges, cheese, potatoes, eggs, beans, flour, sugar, salt,

Chocolate cake

Vegetable soup

Ingredients not needed

Lesson Plan**Period : 1-2****Mathayomsuksa 5****Time : 100 minutes**

Purpose : Conversation about activity in leisure time.**Objectives** : By the end of this lesson, the students will be able to:

1. Pronounce the vocabularies about activities.
2. Ask and answer from the activity correctly.
3. Write the words of recreation.

Content : Entertainment**Vocabularies** : watching TV, swimming, shopping, concert, cooking,.....**Structures** : - Frequency
- "Wh" Questions**Functions** : Talking about favourite entertainment.

Instructional Procedures:**Preparation for the Role-Play**

Teacher writes up a situation and sets up the roles that the students will use to practice talking about entertainment.

Situation : Students have to make situation in role-playing about entertainment.

Performing the role-play

1. Begin the class by going around the room and ask the students what sports on the board. Hold up a large photo or magazine picture of someone doing, but this time make it related to a sport. Ask the class, "What is this person doing?" Ask the class "What sport do you like playing?"
2. Play game: The first student comes to the front of the class. A randomly chosen picture is taped to them without seeing it. Now the student tries to guess whose picture is on his/ her back by asking question. The students can only use Yes/ No questions to find out who it is.

- Am I .....?

- Do I .....

Then pronounce vocabularies after the teacher and choose one by one again.

3. Class Survey in worksheet 1- Go around the classroom, asking as many students as you can. Write the names in the boxes on the right and write No.1-5 in each box. Note No.1=never, 2=seldom, 3=occasionally, 4=often and 5=very often.
4. Choose some students to share the tasks and the other students show their tasks on the board.
5. Separate students into groups of five or six. Each group has to make the situation about entertainment.

Lead & Allocate Roles

Directly, teacher leads in the role-play by explaining the situations, then asks them to take the roles.

Rehearse the role-play

After the students are assigned their roles, teacher gets them to create the role-play scripts and rehearse in groups.

Give tasks to observers

Teacher tell the students that while one pair is performing the role-play, the others observe and are expected to complete the tasks.

1. Students perform their role-play one group at a time.
2. To promote the students' talking and expressing themselves, the teacher tells the students to ask and answer the questions about the roles they have played and also about the situations.

The students should voice their own opinion.

3. Students join to tell the answer and summarize about vocabularies that they've learnt.

Teaching Aids:

1. Magazine, pictures
2. Worksheet

Evaluation:

1. Observe the students while they're doing the activities.
2. Check their work.

Comment

Worksheet 1

Class Survey-Go around the classroom, asking as many students as you can. Write the names in the boxes on the right and write No. 1-5 in each box. Note No. 1 = never , 2 = *seldom* , 3 = *occasionally* , 4 = *often* and 5 = *very often*

How often do you do the following things?													
Names / Activities													
1. watching TV													
2. swimming													
3. shopping													
4. concert													
5. going to the seaside													
6. playing sport													
7. cooking													
8. jogging													
9. picnic													
10. surfing the internet													

Worksheet 2

Puzzle—Circle the words of recreation in the table. Then write in the answers.

k	p	g	n	h	i	k	i	n	g	c	n
c	s	k	i	i	n	g	c	g	r	a	g
o	n	s	n	o	w	m	a	n	g	n	e
o	o	h	r	n	r	h	m	r	p	o	t
k	w	o	u	s	o	o	p	o	i	e	l
i	i	t	n	l	w	l	i	w	c	i	n
n	n	i	n	e	i	i	n	b	n	n	a
g	g	d	i	d	n	d	g	o	i	g	i
i	g	a	n	g	g	l	o	a	c	n	n
i	d	y	g	i	s	k	a	t	i	n	g
b	p	l	a	n	t	i	n	g	a	n	n
s	k	i	s	g	f	i	s	h	i	n	g
l	s	s	r	i	n	n	g	l	i	n	i

Answer

1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____
5. _____ 6. _____ 7. _____ 8. _____

Lesson Plan

Period : 1-2

Mathayomsuksa 5

Time : 100 minutes

Purpose : Talking about health, advice and practicing themselves appropriately.

Objectives : By the end of this lesson, the students will be able to:

1. Pronounce the vocabularies about sickness.
2. Ask and answer from the story correctly.
3. Write the situation from the given instruction.

Content : Keeping fit and healthy.

Vocabularies : headache, stomachache, stuffy nose, sore throat, cough, fever

Structures : -What's the matter?/What's wrong?/What's problem?
 - I have a .....
 - You should .....

Functions : - Discussing people's conditions.
 - Giving advice.

Instructional Procedures:

Preparation for the Role-Play

Teacher writes up a situation and sets up the roles that the students will use to practice talking about healthy food.

Situation : Students have to make situation in role-playing about healthy food.

Performing the role-play

1. Teacher asks students: Good morning. How are you today?
2. Teacher writes sentences on the board. I have a terrible headache and uses vocabulary cards such as headache stuffy nose, stomachache, ... Students read after teacher and find the meanings and do the exercise in worksheet 1.
3. Teacher writes vocabularies : headache, stuffy nose, ... on a little paper and give them out, then students show action. Other students can guess and say the sentence that you have ... and practice pronouncing the vocabularies.
4. Divide the students into group of five and show the action. Each group receives a piece of advice and shows the action. Then do the exercise in worksheet 1 about discussing : How can we improve our lives so that we stay healthy and grow up stronger? Compare your answers with those from other groups.
5. Teacher writes the dialogue on the board. Students pronounce together.

A : What' s the matter?/What' s wrong?/What' s the problem?

B : I have a terrible headache.

A : You should take some medicine

Students fill in the hospital admission form.

6. Each group writes dialogue about given situation and practice activities.

Students simulate the situation in role-playing about sickness and go to see the doctor.

Lead & Allocate Roles

Directly, teacher leads in the role-play by explaining the situations, then asks them to take the roles.

Rehearse the role-play

After the students are assigned their roles, teacher gets them to create the role-play scripts and rehearse in groups.

Give tasks to observers

Teacher tells the students that while one pair is performing the role-play, the others observe and are expected to complete the tasks.

1. Students perform their role-play one group at a time.
2. To promote the students' talking and expressing themselves, the teacher tells the students to ask and answer the questions about the roles they have played and also about the situations.

The students should voice their own opinion.

3. Teacher and students conclude about vocabularies and structure. And let them do the exercises.

Teaching Aids:

1. Sentence card
2. Worksheet

Evaluation:

1. Observe the students while they're doing the activity.
2. Check their work.

Comment

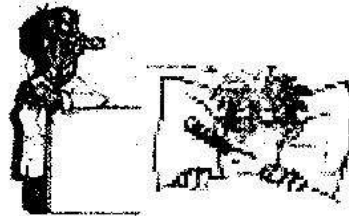

Worksheet 1

Complete the following conversation with words from the list.

cough doctor wait bottle teaspoons
 please syrup two away prescription
 night children help minutes suggest

At the chemist's

Chemist : Can I ..... you?

Jerry : Yes,.....The doctor has given me this.....Could
 you make it for me, please?

Chemist : I'll do it for you straight.....it will take about
 five.....,so perhaps you will.....here.

Jerry : This cough.....for.....Give her
 two.....before she goes to bed. If.....doesn't
 clear up in a day or.....,you should take her to a.....

Chemist : I will. Thanks.

Jerry : Here' s your prescription. You have the instruction on the.....

Chemist : OK. Thank you.

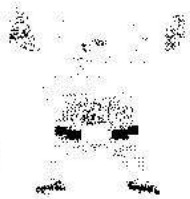
Worksheet 2

In groups of five, discuss L How can we improve our lives so that we stay healthy and grow up-stronger? Compare your answers with those from other groups.

Healthy Food :

Good Exercise :

Recreation :

Fill in this hospital admission form.

Patient Information Form

● Name _____ Surname _____

● Date of Birth : _____ Age : _____

● Address : _____

Tel : _____

*Insurance   Yes   No

*Insurance Company : _____

*Medical problem : _____

*How long have you had this problem?

_____

*Other: _____

*Previous hospital admission :

_____

*Note (Doctor)

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

ภาคผนวก ง

คำชี้แจง

แบบทดสอบนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1

เป็นชุดคำถาม Warm up ซึ่งนักเรียนจะตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวเป็นรายบุคคล
คำถามมีจำนวน 20 ข้อ เลือกคำถาม ตามนักเรียน 3 - 5 ข้อ

ตอนที่ 2

- เป็นแบบทดสอบสนทนาได้ตอบ นักเรียนจะสนทนาได้ตอบกันตามบทบาท สถานการณ์
หรือรูปภาพที่กำหนดให้

- เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ระดับ ความสามารถ	ระดับ คะแนน	ความหมาย
5 ดีมาก	9-10	สามารถสนทนาได้คล่องและมีความมั่นใจ ประสบความสำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา สามารถพูดแสดงความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งได้ในเรื่องที่คุ้นเคย แต่ต้องใช้เวลาคิดหาคำศัพท์ในเรื่องที่ไม่คุ้นเคย ความสามารถในเชิงไวยากรณ์พูดประโยคซับซ้อนได้ถูกต้อง การออกเสียงชัดเจน แม้จะเป็นสำเนียงไทย การพูดมีความราบรื่นต่อเนื่อง
4 ดี	7-8	สามารถสนทนาได้ค่อนข้างคล่อง และประสบความสำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา พูดแสดงความคิดเห็นอย่างผิวเผินได้แม้จะใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง พยายามอธิบายคำศัพท์ที่นึกไม่ออกบ้างครั้ง การออกเสียงค่อนข้างชัดเจน การพูดค่อนข้างราบรื่นและต่อเนื่อง
3 พอใช้	5-6	สามารถสนทนาได้แต่ไม่คล่อง ประสบความสำเร็จเกือบทุกเรื่องที่สนทนา ไม่สามารถพูดแสดงความคิดเห็นได้ การใช้ไวยากรณ์มีที่ผิดมาก มีการอธิบายคำศัพท์ที่นึกไม่ออกบ่อยครั้ง การออกเสียงบางครั้งไม่ชัดเจน การพูดไม่ต่อเนื่อง
2 เกือบพอใช้	3-4	สนทนาสามารถได้ในขั้นพื้นฐาน ส่วนมากใช้คำพูดได้ตอบประเภท Yes/ No หรือ คำเดียว คำศัพท์ที่ใช้อยู่ในวงจำกัดมาก การออกเสียงมักไม่ชัดเจน หยุดการสนทนาบ่อยครั้ง
1 อ่อน	1-2	พูดได้ตอบเกือบไม่ได้หรือไม่เข้าใจเรื่องที่กำลังสนทนา การออกเสียงไม่ชัดเจน การสนทนาไม่ต่อเนื่อง มีการหยุดระหว่างสนทนานานและบ่อยครั้ง

ตอนที่ 1

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

1. Hello, what's your name?
2. How old are you?
3. Where do you study?
4. Where do you live?
5. How many brothers and sisters have you got?
6. What time do you get up?
7. What do you usually have for breakfast?
8. How do you come to school?
9. What time does your school start?
10. What's your favorite subject?
11. What does your father/mother do?
12. What do you do in your free time?
13. Where do you go shopping?
14. What style of clothes do you wear?
15. What food do you like best?
16. Where would you like to go on the weekend?
17. Can you cook food? What?
18. Which country would you like to go most?
19. How much money do you spend in a day?
20. What would you like to be in the future?

ตอนที่ 2

1. นักเรียนเลือกสถานการณ์ที่กำหนดให้แล้วสนทนาโต้ตอบกับเพื่อนใช้บทบาทและภาพในการสนทนา ซึ่งสถานการณ์ที่กำหนดให้มี 4 สถานการณ์คือ
  - 1.1 การถามราคาสินค้า (Asking and answering about prices)
  - 1.2 การบอกอาชีพ (Asking for future plan)
  - 1.3 การบอกลักษณะส่วนบุคคล (Describing people)
  - 1.4 การทำอาหาร (Asking and answering about food)
2. นักเรียนและคู่สนทนาจะได้รับคำสั่งที่ไม่เหมือนกัน นักเรียนจะมีเวลาอ่านและทำความเข้าใจคำสั่งก่อนการสนทนาก่อน ประมาณ 3 นาที
3. นักเรียนสนทนาโต้ตอบกัน โดยแต่ละคู่ตั้งคำถาม อย่างน้อยคนละ 3 คำถามภายใน 5 นาที

แบบทดสอบก่อนเรียน ฉบับที่ 1

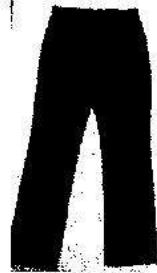
นักเรียน A

สถานการณ์ : วันนี้เป็นวันหยุด คุณแม่ของนักเรียนให้นักเรียนไปช้อปปิ้งอย่างที่ตลาด
ใกล้บ้าน จากนั้นนักเรียนไปที่ตลาดและถามคนขายเกี่ยวกับราคาสินค้า

- คำสั่ง :
- อย่าให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน
  - บอกคนขายว่า สินค้าที่จะซื้อจะมีอะไรบ้าง
  - ถามคนขายเกี่ยวกับราคาสินค้า แต่ละชนิด(How much _____?)
  - ราคารวมทั้งหมด(How much altogether _____?)

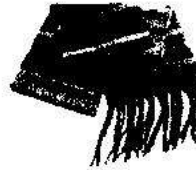
jacket

jeans

T-shirt

scarf

sun glasses

sweater

sneakers

caps

socks

luggage

แบบทดสอบก่อนเรียน ฉบับที่ 1

นักเรียน B

สถานการณ์ : นักเรียนเป็นเจ้าของร้านขายของที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง นักเรียนมีสินค้ามากมาย
ที่มีราคาแตกต่างกัน เข้าวันหนึ่งมีลูกค้ามาที่ร้าน และต้องการที่จะซื้อสินค้าจาก
นักเรียน

- คำสั่ง :
- ปล่อยให้เพื่อนดูในงานของนักเรียน
  - บอกราคาสินค้าแต่ละอย่างแก่ลูกค้า (It's _____ baht.)
  - บอกราคารวมของสินค้าทั้งหมดแก่ลูกค้า (They 're altogether _____ baht.)

				
jacket	jeans	T-shirt	scarf	sun glasses
				
sweater	sneakers	caps	socks	luggage

แบบทดสอบก่อนเรียน ฉบับที่ 2

นักเรียน A

สถานการณ์ : นักเรียนเป็นครูประจำชั้นของโรงเรียนแห่งหนึ่ง และต้องการทราบความประสงค์เกี่ยวกับอาชีพในอนาคตของนักเรียนแต่ละคน เพื่อให้คำแนะนำในเรื่องการเรียนต่อในมหาวิทยาลัย

- คำสั่ง :**
- อย่าให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน
  - สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวและถามนักเรียนเกี่ยวกับวิชาที่ชอบมีอะไรบ้าง
(Hello, How _____?)
(What's your favorite _____?)
  - ถามนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่อยากจะทำในอนาคต
(What would you like to be in the future?)
  - ให้คำแนะนำแก่นักเรียน

teacher

doctor

nurse

policeman

engineer

pilot

air hostess

chef

แบบทดสอบก่อนเรียน ฉบับที่ 2

นักเรียน B

สถานการณ์ : นักเรียนเป็นลูกศิษย์ของครูประจำชั้นที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง และให้บอกข้อมูลบางอย่างเกี่ยวกับการเรียน วิชาที่ชอบและอาชีพในอนาคตของนักเรียนกับครูประจำชั้น

- คำสั่ง :**
- อย่าให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน
  - ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว และวิชาที่นักเรียนชอบ (My favourite subject is _____ ?)
  - ตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพ (I would like to be _____.)

teacher

doctor

nurse

policeman

engineer

pilot

air hostess

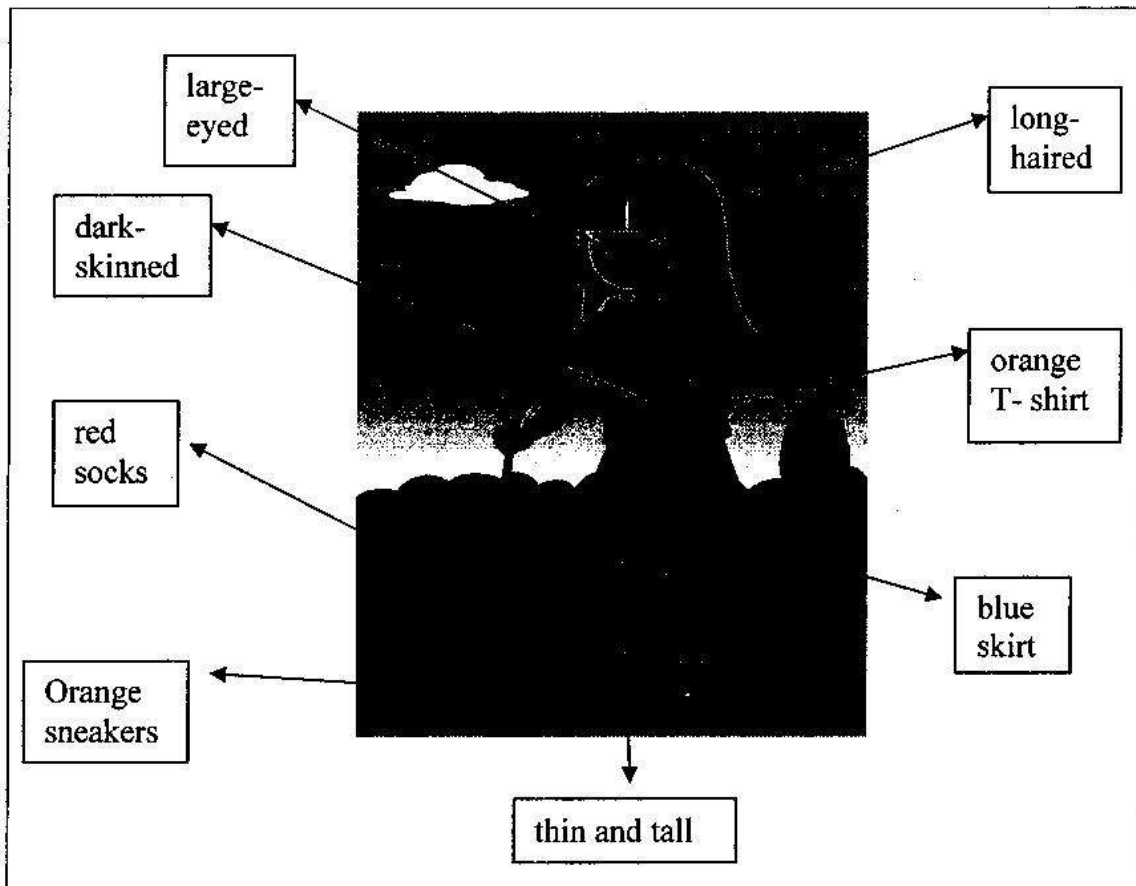
chef

แบบทดสอบก่อนเรียน ฉบับที่ 3

นักเรียน A

สถานการณ์ : นักเรียนไปเที่ยวที่ห้างสรรพสินค้ากับน้องสาวของนักเรียนในวันหยุด ในวันนั้นมีคนมากมาย จึงทำให้พลัดหลงกับน้องสาว นักเรียนจึงไปแจ้งความที่สถานีตำรวจ และบอกลักษณะ รูปร่างหน้าตาของน้องสาวให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ

- คำสั่ง :**
- อย่าให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน
  - แจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และบอกลักษณะน้องสาวของนักเรียน
ผอม , สูง , ตาโต, ผมหยาว , ผิวดำ
  - บอกการแต่งกายของน้องสาวนักเรียน เสื้อแจ็คเก็ตสีส้ม, กระโปรงสีน้ำเงิน, รองเท้าผ้าใบสีส้ม,ถุงเท้าสีแดง

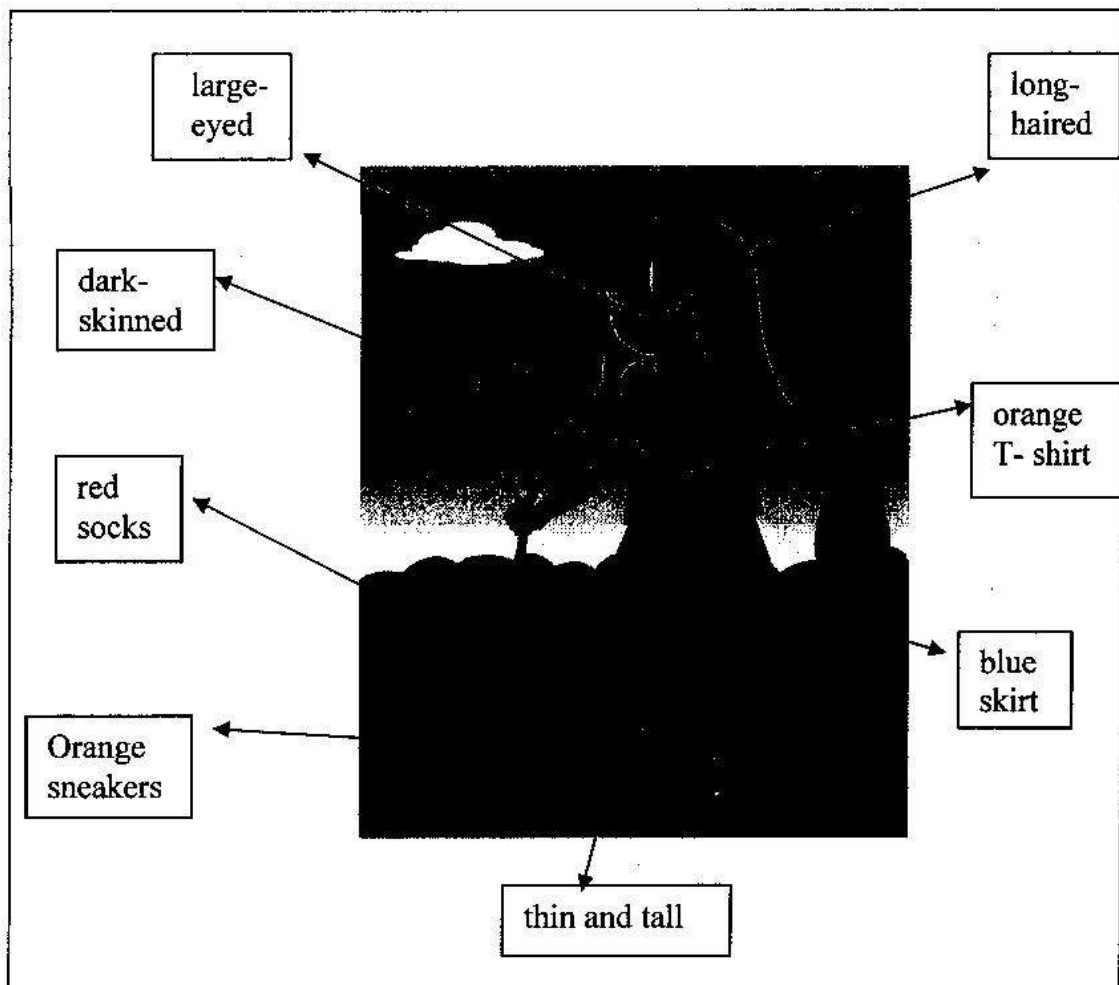

แบบทดสอบก่อนเรียน ฉบับที่ 3

นักเรียน B

สถานการณ์ : นักเรียนเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่สถานีตำรวจแห่งหนึ่งใกล้ ๆ กับห้างสรรพสินค้า
นักเรียนรับแจ้งความ และถามลักษณะ รูปร่างหน้าตาของน้องสาว และเครื่อง
แต่งกาย

- คำสั่ง :**
- ปล่อยให้เพื่อนดูงานของนักเรียน
  - ถามลักษณะรูปพรรณฐาน น้องสาวของนักเรียน
(What does she/he look like ?)
  - ถามเครื่องแต่งกาย
(What does she/he wear?)

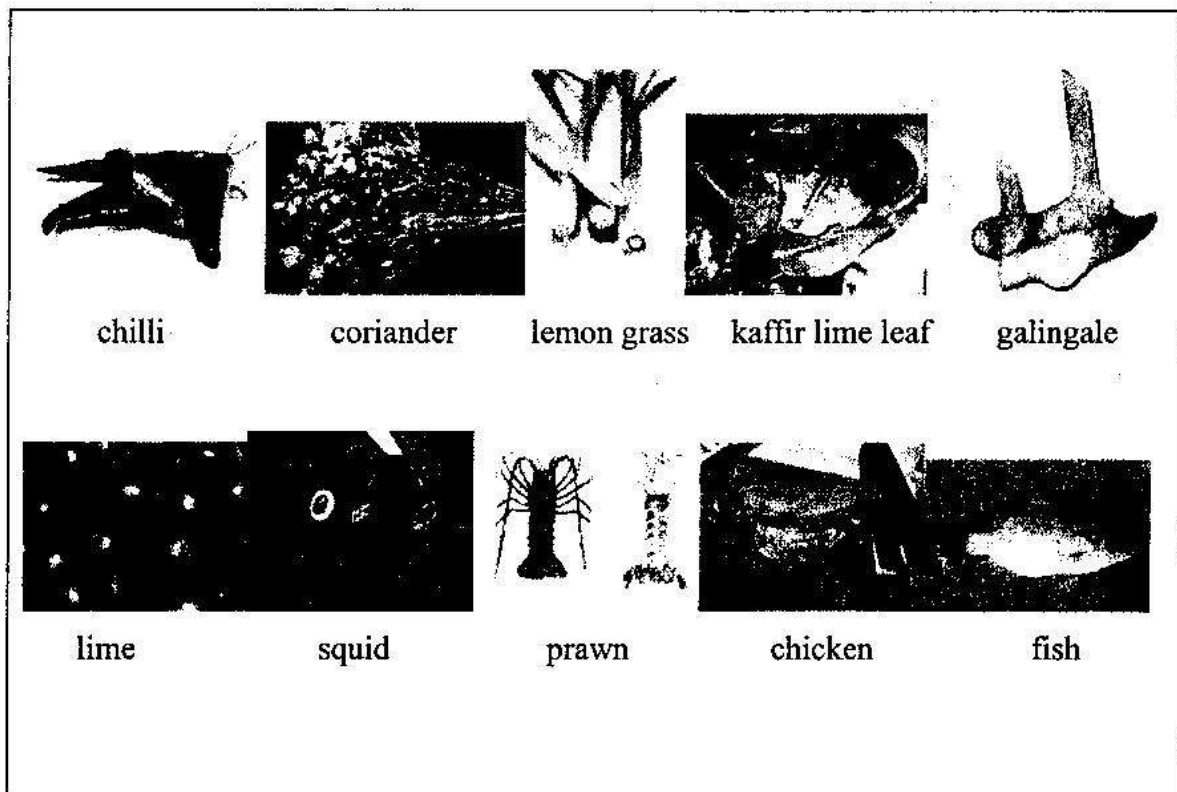

แบบทดสอบก่อนเรียน ฉบับที่ 4

นักเรียน A

สถานการณ์ : นักเรียนจัดงานวันเกิดของตนเองที่พาทเมนท์แห่งหนึ่ง และเชิญเพื่อนๆ มางานเลี้ยง และนักเรียนต้องการทำอาหารพิเศษ 1 อย่าง คือ “Tom yum kung seafood” แต่นักเรียนไม่รู้ส่วนผสมและขั้นตอนในการทำอาหาร จึงโทรศัพท์ถามเพื่อนสนิทคนหนึ่งเกี่ยวกับส่วนผสมและชื่อของเตรียมไว้ให้

- คำสั่ง :**
- อย่านำให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน
  - นักเรียนบอกส่วนประกอบในการทำอาหาร(There are _____)
  - ถามเพื่อนถึงขั้นตอนต่างๆในการทำ “Tom yum kung seafood”
(Please tell me how to cook _____.)

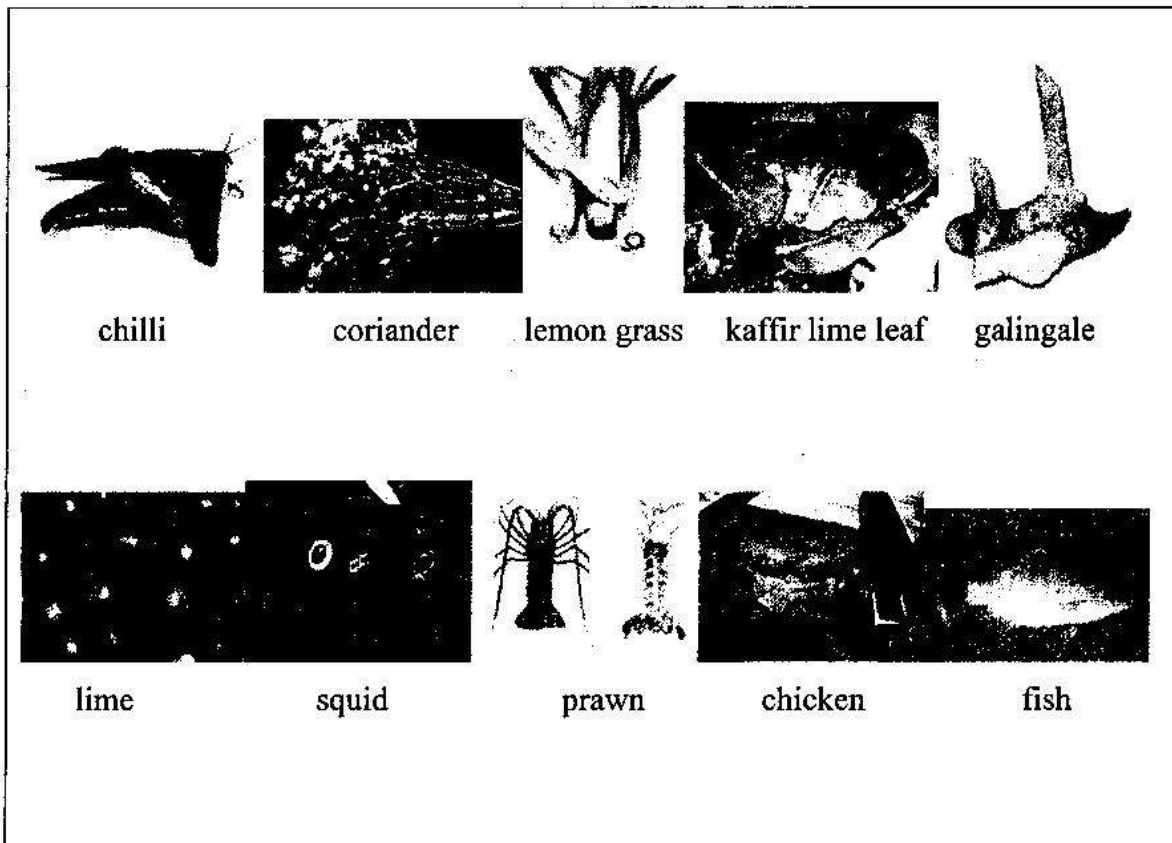

แบบทดสอบก่อนเรียน ฉบับที่ 4

นักเรียน B

สถานการณ์ : นักเรียนถูกเชิญไปงานวันเกิดของเพื่อนสนิทคนหนึ่งที่อพาทเมนต์ และถูกขอร้องให้ช่วยทำอาหารพิเศษ คือ “Tom yum kung Seafood” และบอกส่วนผสมในการทำเพื่อให้เพื่อนไปซื้อของเตรียมไว้ และต้องรีบไปทำอาหารให้เพื่อน

คำสั่ง : - อย่าให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน
- นำส่วนผสมทั้งหมดมาเตรียมไว้และทำตามขั้นตอน –ingredient (ส่วนผสม)
First - boil water in a pot.
Next - put all spices:
Then put prawn, _____, _____
Finally-add _____, _____

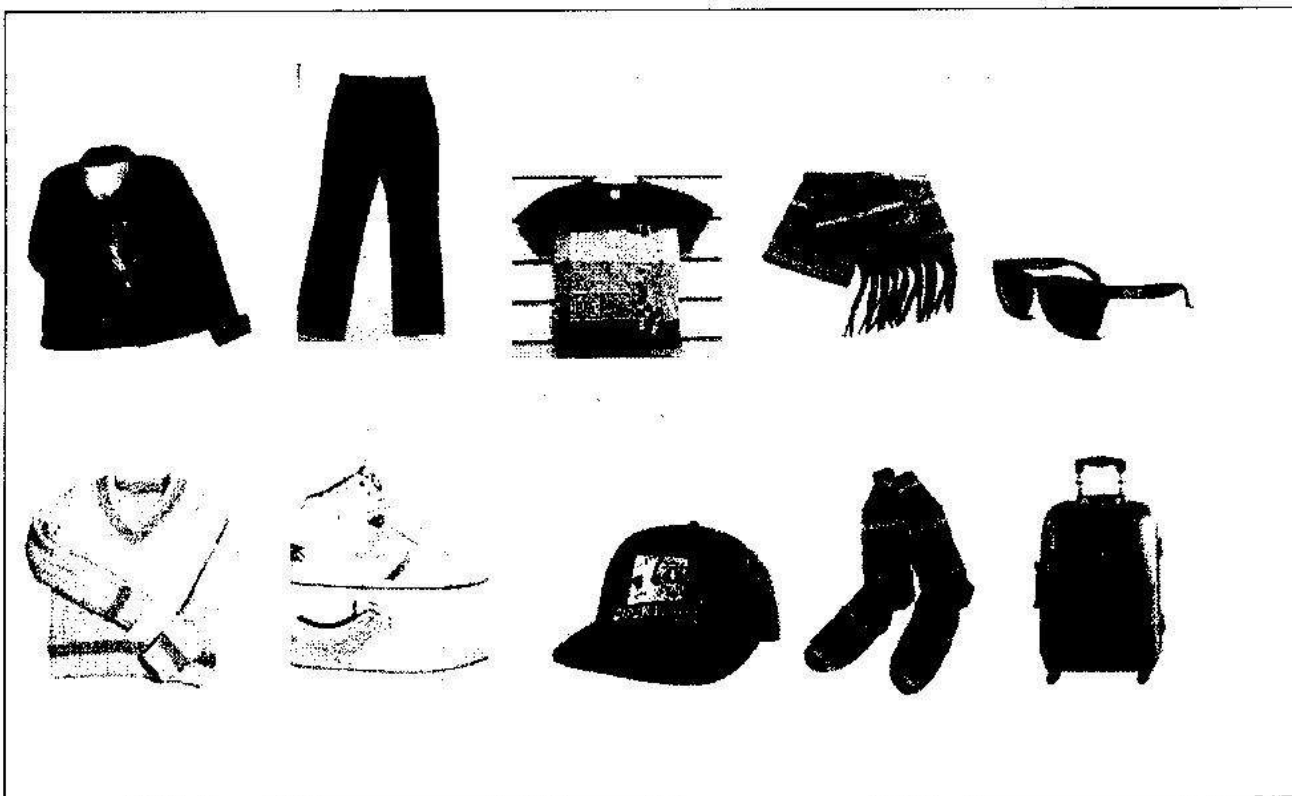
Post - Test

Test 1

Student A

Situation : Today is a holiday your mother tells you to buy something at the department store near your house. Then you go to the department store and ask your partner about goods.

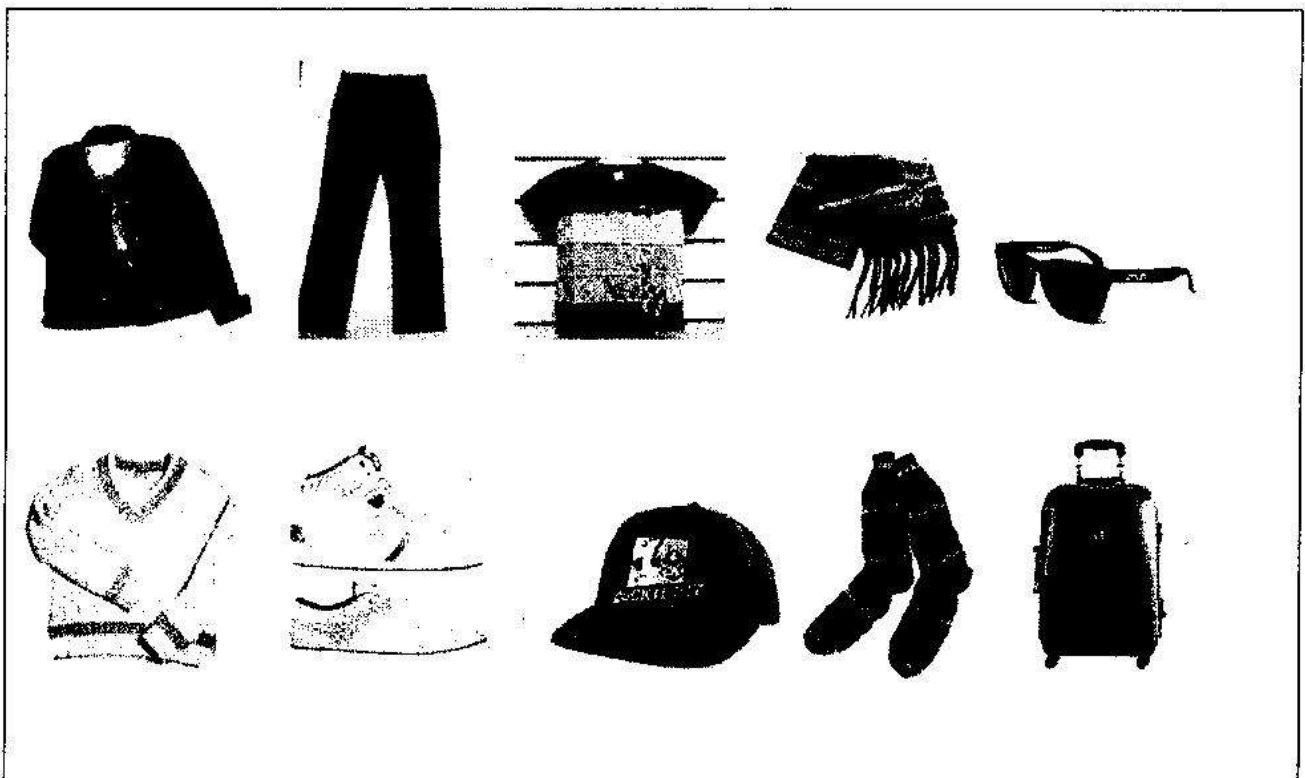
- Directions :**
- You are A. Your worksheet is different from B's.
  - Don't let B look at your worksheet.
  - Tell your partner that you want to buy _____
  - Ask your partner about the prices of goods.

Post- Test**Test 1****Student B**

Situation : You are a shopkeeper at the department store. You have a lot of different goods. One day your partner come to your shop and want to buy goods from you.

- Directions :**
- You are B. Your worksheet is different from A's.
  - Don't let A look at your worksheet.
  - Tell the prices of goods.
  - Tell the total expense.

Post - Test**Test 2****Student A**

Situation : You are a class teacher at school and want to know about careers in the future of your partner. You give advice about studying in the university.

- Directions :**
- You are A. Your worksheet is different from B's.
  - Don't let B look at your worksheet.
  - Talk about the students information and ask about their favourite subjects.
  - Give the advice to students.

Post - Test**Test 2****Student B**

Situation : You are a partner's student at school. You tell your information about studying, favourite subject and careers in the future to your partner.

- Directions :**
- You are B. Your worksheet is different from A's.
  - Don't let A look at your worksheet.
  - Answer your information and favourite subjects : English, Thai, Science, Maths, Social Study.
  - Answer the questions about careers.

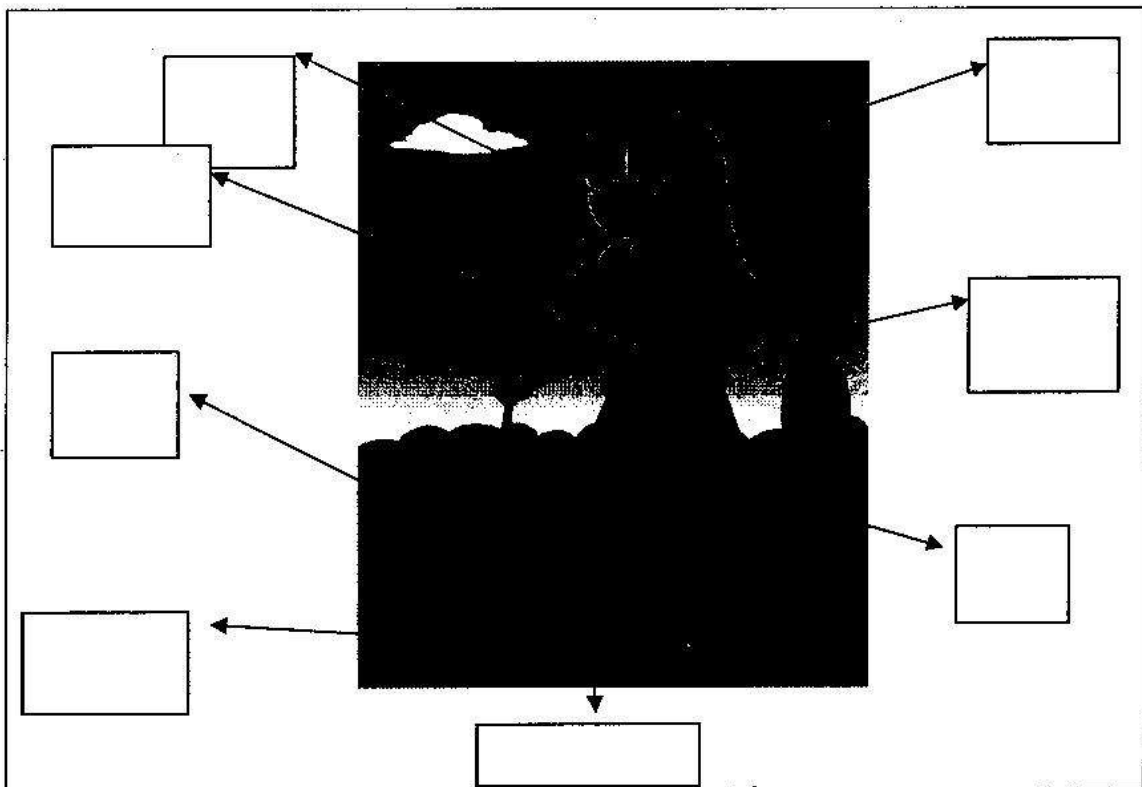
Post - Test

Test 3

Student A

Situation : You go to the department store with your sister on weekend. There are many people on that day. Your sister has lost the way. You can't find her. You go to report at the police station.

- Directions :**
- You are A. Your worksheet is different from B's.
  - Don't let B look at your worksheet.
  - Report the policeman and tell your sister's physical appearance : _____
  - Tell your sister's clothes : _____

Post - Test**Test 3****Student B**

Situation : You are a policeman at the police station near a department store. You get and ask for information from your partner about his/her sister's character and style of dressing.

- Directions :**
- You are B. Your sheet is different from A's.
  - Don't let A look at your worksheet.
  - Ask your partner about his/her sister's character and clothes.

Post - Test

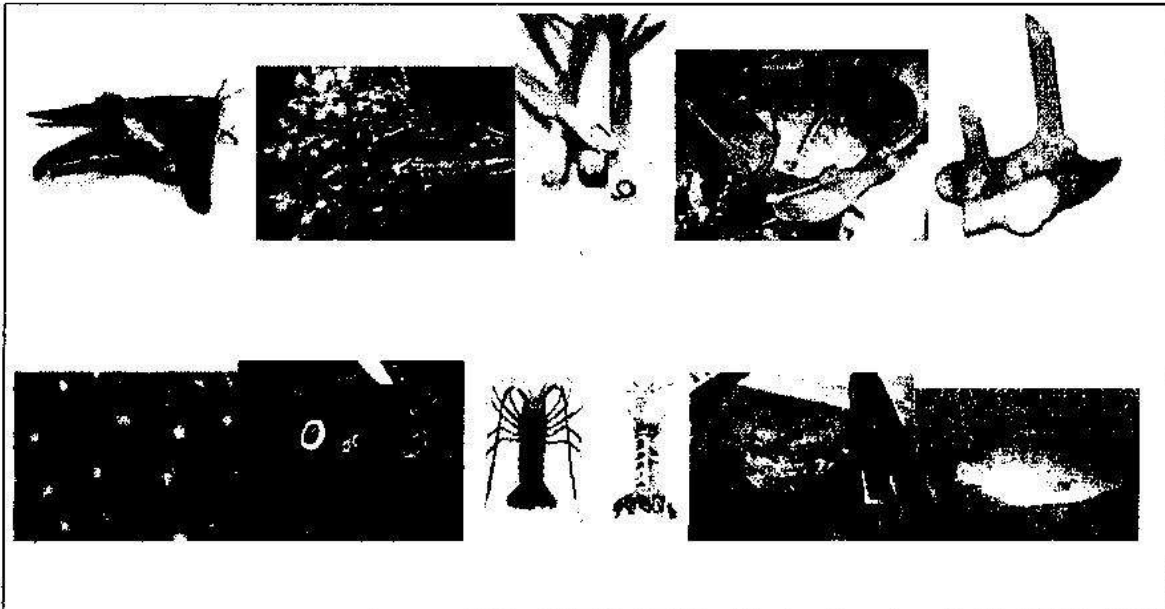
Test 4

Student A

Situation : You have a birthday party at your apartment and invite your friends to come to your party. You want to make special food "Tom Yum Kung seafood" but you don't know how to make it. You call to ask your partner to buy the necessary ingredients.

Directions :

- You are A. Your worksheet is different from B's.
- Don't let B look at your worksheet.
- You prepare all ingredients for your partner.
- You help your partner to make food.

Post - Test

Test 4

Student B

Situation : You are invited to go to your close friend's party. Your partner asks you to help him/her to make special food "Tom Yum Kung seafood" and you tell all ingredients for cooking.

Directions :

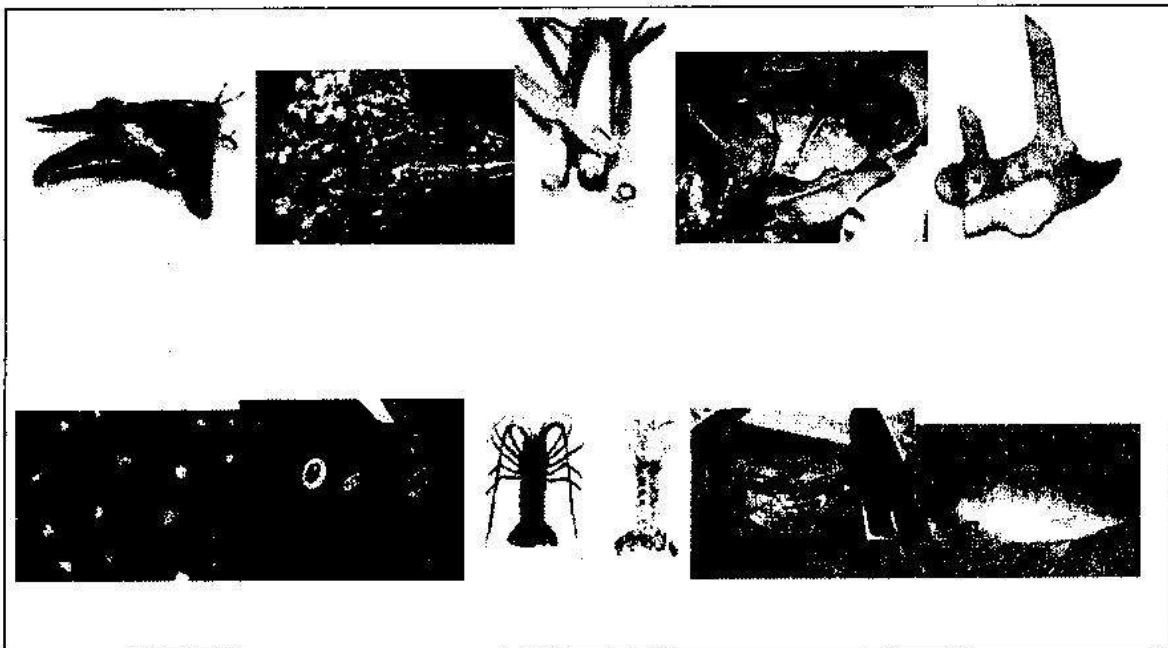
- You are B. Your worksheet is different from A's.
- Don't let A look at your worksheet.
- Prepare all ingredients and follow the steps.

First - boil water

Next - .....

Then - .....

Finally - .....

ภาคผนวก จ

เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ชี้แจง

ผู้ประเมินให้ระดับความสามารถและคะแนนที่ตรงกับความสามารถในการพูดของนักเรียนมากที่สุด โดยพิจารณาจากเกณฑ์แสดงระดับความสามารถดังนี้

ระดับ ความสามารถ	ระดับ คะแนน	ความหมาย
5 ดีมาก	9-10	สามารถสนทนาได้คล่องและมีความมั่นใจ ประสบความสำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา สามารถพูดแสดงความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งได้ในเรื่องที่คุ้นเคย แต่ต้องใช้เวลาคิดหาคำศัพท์ในเรื่องที่ไม่คุ้นเคย ความสามารถในเชิง ไวยากรณ์ พูดประโยคซับซ้อนได้ถูกต้อง การออกเสียงชัดเจน แม้จะเป็นสำเนียงไทย การพูดมีความราบรื่นต่อเนื่อง
4 ดี	7-8	สามารถสนทนาได้ค่อนข้างคล่อง และประสบความสำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา พูดแสดงความคิดเห็นอย่างผิวเผินได้แม้จะใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง พยายามอธิบายคำศัพท์ที่นึกไม่ออกบ้างครั้ง การออกเสียงค่อนข้างชัดเจน การพูดค่อนข้างราบรื่นและต่อเนื่อง
3 พอใช้	5-6	สามารถสนทนาได้แต่ไม่คล่อง ประสบความสำเร็จเกือบทุกเรื่องที่สนทนา ไม่สามารถพูดแสดงความคิดเห็นได้ การใช้ไวยากรณ์มีที่ผิดมาก มีการอธิบายคำศัพท์ที่นึกไม่ออกบ่อยครั้ง การออกเสียงบางครั้งไม่ชัดเจน การพูดไม่ต่อเนื่อง
2 เอบพอใช้	3-4	สนทนาสามารถได้ในขั้นพื้นฐาน ส่วนมากใช้คำพูดได้ตอบประเภท Yes/ No หรือ คำเดียว คำศัพท์ที่ใช้อยู่ในวงจำกัดมาก การออกเสียงมักไม่ชัดเจน หยุดการสนทนาบ่อยครั้ง
1 อ่อน	1-2	พูดได้ตอบเกือบไม่ได้หรือไม่เข้าใจเรื่องที่กำลังสนทนา การออกเสียงไม่ชัดเจน การสนทนาไม่ต่อเนื่อง มีการหยุดระหว่างสนทนา นานและบ่อยครั้ง

ภาคผนวก ฉ

ตาราง 7 แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบ
 ความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ
 ฉบับที่ 1

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
1	4	4	4	9	8	8.5	4.5
2	4	5	4.5	8	8	8	3.5
3	3	4	3.5	7	6	6.5	3
4	3	4	3.5	6	6	6	2.5
5	3	3	3	7	5	6	6
6	5	5	5	7	8	7.5	2.5
7	3	4	3.5	5	7	6	2.5
8	4	5	4.5	9	8	8.5	4
9	2	4	3	6	6	6	3
10	2	4	3	6	6	6	3
11	4	5	4.5	8	7	7.5	3
12	3	5	4	8	7	7.5	3.5
13	3	4	3.5	6	5	5.5	2
14	4	5	4.5	9	8	8.5	4
15	2	4	3	5	7	6	3
16	3	4	3.5	7	6	6.5	3
17	3	4	3.5	7	6	6.5	3
18	3	4	3.5	7	5	6	2.5
19	5	6	5.5	8	9	8.5	3
20	4	5	4.5	7	8	7.5	3
21	6	7	6.5	9	8	8.5	2
22	5	6	5.5	8	7	7.5	2
23	4	5	4.5	7	7	7	2.5

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
24	4	5	4.5	7	7	7	2.5
25	5	6	5.5	8	7	7.5	2
26	4	6	5	8	7	7.5	2.5
27	3	5	4	7	8	7.5	3.5
28	5	6	5.5	8	7	7.5	2
29	4	6	5	7	9	8	3
30	5	7	6	8	8	8	2
N = 30	$\bar{x}_1 = 4.32$		$\sum x_1 = 129$	$\bar{x}_2 = 7.17$		$\sum x_2 = 215$	88.5
S.D. = 0.92				S.D. = 0.89			

ตาราง 8 แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบ

ความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ

ฉบับที่ 2

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
1	3	4	3.5	7	9	8	4.5
2	4	6	5	8	7	7.5	2.5
3	3	5	4	7	7	7	3
4	3	5	4	7	7	7	3
5	3	5	4	8	6	7	3
6	4	6	5	8	7	7.5	2.5
7	4	5	4.5	7	6	6.5	2
8	5	7	6	9	8	8.5	2.5
9	3	5	4	7	6	6.5	2.5
10	3	5	4	7	6	6.5	2.5
11	4	7	5.5	8	8	8	2.5
12	4	7	5.5	7	8	7.5	2
13	3	5	4	7	6	6.5	2.5
14	5	7	6	9	8	8.5	2.5
15	3	5	4	7	7	7	3
16	4	6	5	8	7	7.5	2.5
17	4	6	5	8	7	7.5	2.5
18	3	5	4	8	6	7	3
19	6	6	6	9	8	8.5	2.5
20	5	6	5.5	8	7	7.5	2
21	6	7	6.5	9	8	8.5	2
22	6	7	6.5	9	8	8.5	2
23	5	7	6	9	8	8.5	2.5

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
24	5	7	6	8	8	8	2
25	6	6	6	8	7	7.5	1.5
26	6	7	6.5	9	8	8.5	2
27	4	6	5	8	7	7.5	2.5
28	6	7	6.5	9	8	8.5	2
29	5	6	5.5	9	8	8.5	3
30	6	7	6.5	7	8	7.5	1
N = 30	$\bar{X}_1 = 5.18$		$\sum x_1 = 155.5$	$\bar{X}_2 = 7.63$		$\sum x_2 = 229$	73.5
S.D. = 0.96				S.D. = 0.50			

ตาราง 9 แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบ

ความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ

ฉบับที่ 3

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
1	4	5	4.5	8	9	8.5	4
2	5	7	6	8	8	8	2
3	4	6	5	8	8	8	3
4	4	6	5	8	9	8.5	3.5
5	5	6	5.5	8	6	7	1.5
6	6	7	6.5	9	7	8	1.5
7	5	7	6	9	8	8.5	2.5
8	6	8	7	8	9	8.5	1.5
9	4	6	5	8	8	8	3
10	4	6	5	8	7	7.5	2.5
11	6	8	7	10	9	9.5	2.5
12	5	8	6.5	8	9	8.5	2
13	4	7	5.5	8	8	8	2.5
14	7	8	7.5	9	10	9.5	2
15	4	7	5.5	8	8	8	2.5
16	5	7	6	9	8	8.5	2.5
17	6	7	6.5	8	9	8.5	2
18	4	7	5.5	8	8	8	2.5
19	7	8	7.5	10	9	9.5	2
20	6	7	6.5	9	8	8.5	2
21	7	8	7.5	9	10	9.5	2
22	6	7	6.5	9	9	9	2.5
23	6	8	7	9	9	9	2

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
24	6	8	7	9	9	9	2
25	6	7	6.5	9	8	8.5	2
26	7	8	7.5	10	9	9.5	2
27	5	7	7.5	9	8	8.5	1
28	7	8	6.5	9	10	9.5	3
29	6	7	6.5	8	9	8.5	2
30	7	8	7.5	9	9	9	1.5
N = 30	$\bar{X}_1 = 6.32$		$\sum x_1 = 189.5$	$\bar{X}_2 = 8.57$		$\sum x_2 = 257$	67.50
S.D. = 0.82				S.D. = 0.41			

ตาราง 10 แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบ
ความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ
ฉบับที่ 4

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
1	6	8	7	10	9	9.5	2.5
2	7	9	8	10	10	10	2
3	6	8	7	10	10	10	3
4	7	8	7.5	10	9	9.5	2
5	5	7	6	9	10	9.5	3.5
6	7	9	8	9	10	9.5	1.5
7	6	8	7	9	9	9	2
8	8	9	8.5	10	10	10	1.5
9	5	7	6	9	9	9	3
10	5	7	6	9	9	9	3
11	6	9	7.5	8	10	9	1.5
12	7	9	8	8	10	9	1
13	5	7	6	9	9	9	3
14	9	9	9	10	10	10	1
15	5	7	6	9	9	9	3
16	6	7	6.5	9	9	9	2.5
17	7	8	7.5	8	9	8.5	1
18	5	7	6	9	10	9.5	3.5
19	8	8	8	10	10	10	2
20	7	7	7	10	9	9.5	2.5
21	8	8	8	10	10	10	2
22	7	8	7.5	10	9	9.5	2
23	7	8	7.5	10	10	10	2.5

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
24	7	8	7.5	9	9	9	1.5
25	7	8	7.5	9	9	9	1.5
26	7	8	7.5	10	9	9.5	2
27	7	7	7	9	8	8.5	1.5
28	8	8	8	9	9	9	1
29	7	8	7.5	10	9	9.5	2
30	8	8	8	10	10	10	2
N = 30	$\bar{X}_1 = 7.28$		$\sum x_1 = 218.5$	$\bar{X}_2 = 9.38$		$\sum x_2 = 281.5$	63
S.D. = 0.67				S.D. = 0.22			

ตาราง 11 แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบ

ความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยวิธีคู่มือครู ฉบับที่ 1

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
1	2	3	2.5	5	5	5	2.5
2	3	4	3.5	5	5	5	1.5
3	2	3	2.5	4	5	4.5	2
4	2	3	2.5	5	5	5	2.5
5	3	3	3	4	6	5	2
6	4	4	4	5	7	6	2
7	4	4	4	5	6	5.5	1.5
8	3	4	3.5	6	5	5.5	2
9	4	4	4	5	6	5.5	1.5
10	4	5	4.5	6	7	6.5	2
11	3	4	3.5	6	5	5.5	2
12	4	5	4.5	6	6	6	1.5
13	4	5	4.5	7	6	6.5	2
14	5	6	5.5	7	7	7	1.5
15	4	5	4.5	7	7	7	2.5
16	5	6	5.5	8	6	7	1.5
17	4	5	4.5	7	6	6.5	2
18	4	5	4.5	7	6	6.5	2
19	5	6	5.5	7	7	7	1.5
20	4	5	4.5	7	6	6.5	2
21	4	5	4.5	7	6	6.5	2
22	3	5	4	6	6	6	2
23	4	5	4.5	7	6	6.5	2
24	4	5	4.5	5	6	5.5	1

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
25	3	5	4	6	6	6	2
26	2	4	3	5	5	5	2
27	2	4	3	6	5	5.5	2.5
28	4	5	4.5	7	6	6.5	2
29	4	5	4.5	7	7	7	2.5
30	4	5	4.5	7	6	6.5	2
N = 30	$\bar{X}_1 = 4.12$		$\sum x_1 = 122$	$\bar{X}_2 = 6.03$		$\sum x_2 = 180$	58
S.D. = 0.64				S.D. = 0.53			

ตาราง 12 แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบ

ความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยวิธีคู่มือครู ฉบับที่ 2

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
1	3	4	3.5	6	6	6	2.5
2	4	5	4.5	7	7	7	2.5
3	3	4	3.5	6	6	6	2.5
4	3	4	3.5	6	5	5.5	2
5	4	4	4	7	5	6	2
6	4	5	4.5	7	6	6.5	2
7	4	5	4.5	6	6	6	1.5
8	3	4	3.5	6	5	5.5	2
9	4	5	4.5	7	6	6.5	2
10	5	5	5	7	6	6.5	1.5
11	4	5	4.5	7	6	6.5	2
12	4	5	4.5	7	6	6.5	2
13	4	5	4.5	7	6	6.5	2
14	5	6	5.5	8	8	8	2.5
15	5	6	5.5	7	7	7	1.5
16	5	6	5.5	8	8	8	2.5
17	4	5	4.5	7	6	6.5	2
18	4	5	4.5	8	7	7.5	3
19	5	6	5.5	8	8	8	2.5
20	5	6	5.5	8	7	7.5	2
21	4	5	4.5	7	6	6.5	2
22	4	5	4.5	7	6	6.5	2
23	4	5	4.5	7	7	7	2.5
24	5	5	5	8	6	7	2

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
25	4	5	4.5	7	6	6.5	2
26	3	4	3.5	6	5	5.5	2
27	3	4	3.5	7	5	6	2.5
28	5	6	5.5	8	8	8	2.5
29	4	5	4.5	8	7	7.5	3
30	4	5	4.5	8	7	7.5	3
N = 30	$\bar{X}_1 = 4.55$		$\sum x_1 = 135.5$	$\bar{X}_2 = 6.73$		$\sum x_2 = 201.5$	66
S.D. = 0.43				S.D. = 0.60			

ตาราง 13 แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบ
ความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยวิธีคู่มือครู ฉบับที่ 3

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
1	4	5	4.5	7	7	7	2.5
2	4	5	4.5	6	8	7	2.5
3	4	5	4.5	7	7	7	2.5
4	4	5	4.5	7	8	7.5	3
5	4	5	4.5	7	7	7	2.5
6	5	6	5.5	7	6	6.5	1
7	5	6	5.5	8	7	7.5	2
8	4	5	4.5	6	7	6.5	2
9	4	5	4.5	7	7	7	2.5
10	5	6	5.5	8	7	7.5	2
11	4	5	4.5	7	7	7	2.5
12	4	5	4.5	7	7	7	2.5
13	5	5	5	8	6	7	2
14	6	7	6.5	8	8	8	1.5
15	5	6	5.5	7	7	7	1.5
16	6	6	6	7	8	7.5	1.5
17	5	6	5.5	7	7	7	1.5
18	5	6	5.5	6	7	6.5	1
19	6	7	6.5	6	8	7	0.5
20	5	6	5.5	8	7	7.5	2
21	5	6	5.5	7	7	7	1.5
22	5	6	5.5	8	7	7.5	2
23	5	6	5.5	6	8	7	1.5
24	5	6	5.5	6	7	6.5	1

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
25	4	5	4.5	6	7	6.5	2
26	4	5	4.5	6	6	6	1.5
27	4	5	4.5	8	6	7	2.5
28	6	7	6.5	7	8	7.5	1
29	5	6	5.5	7	8	7.5	2
30	5	6	5.5	8	7	7.5	2
N = 30	$\bar{x}_1 = 5.25$		$\sum x_1 = 156$	$\bar{x}_2 = 7.07$		$\sum x_2 = 212$	56
S.D. = 0.44			S.D. = 0.20				

ตาราง 14 แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากการทดสอบ

ความสามารถด้านการพูด ก่อน และ หลังการทดลองด้วยวิธีคู่มือครู ฉบับที่ 4

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
1	6	7	6.5	7	8	7.5	1
2	5	7	6	7	8	7.5	1.5
3	6	7	6.5	7	9	8	1.5
4	5	6	5.5	8	7	7.5	2
5	5	6	5.5	7	8	7.5	2
6	5	6	5.5	6	8	7	1.5
7	6	6	6	8	8	8	2
8	6	7	6.5	7	8	7.5	1
9	5	6	5.5	7	8	7.5	2
10	6	7	6.5	8	9	8.5	2
11	5	6	5.5	7	7	7	1.5
12	6	6	6	8	8	8	2
13	5	6	5.5	7	8	7.5	2
14	8	9	8.5	9	8	8.5	0
15	7	8	7.5	8	9	8.5	1
16	7	8	7.5	9	9	9	1.5
17	6	7	6.5	7	8	7.5	1
18	6	7	6.5	7	8	7.5	1
19	7	8	7.5	9	8	8.5	1
20	6	7	6.5	8	8	8	1.5
21	5	7	6	6	8	7	1
22	5	6	5.5	8	7	7.5	2
23	6	7	6.5	6	8	7	0.5
24	7	7	7	8	8	8	1

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การทดลอง
	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	ผู้ประเมินคนที่		เฉลี่ย	
	1	2		1	2		
25	5	7	6	8	8	8	2
26	5	6	5.5	8	7	7.5	2
27	5	6	5.5	7	8	7.5	2
28	7	7	7	8	9	8.5	1.5
29	6	7	6.5	9	8	8.5	2
30	5	7	6	8	8	8	2
N = 30	$\bar{x}_1 = 6.30$		$\sum x_1 = 189$	$\bar{x}_2 = 7.82$		$\sum x_2 = 234$	45
S.D. = 0.62				S.D. = 0.30			

ภาคผนวก ข

ตาราง 15 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทักษะการพูดของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การสอนแบบกิจกรรมบทบาทสมมติ และวิธีสอนตามคู่มือครู
ก่อนการทดลอง และ หลังการทดลอง

ที่	กลุ่มทดลอง								กลุ่มควบคุม							
	ฉบับที่ 1		ฉบับที่ 2		ฉบับที่ 3		ฉบับที่ 4		ฉบับที่ 1		ฉบับที่ 2		ฉบับที่ 3		ฉบับที่ 4	
	Pre-Post		Pre-Post		Pre-Post		Pre-Post		Pre-Post		Pre-Post		Pre-Post		Pre-Post	
1	4	8.5	3.5	8	4.5	8.5	7	9.5	2.5	5	3.5	6	4.5	7	6.5	7.5
2	4.5	8	5	7.5	6	8	8	10	3.5	5	4.5	7	4.5	7	6	7.5
3	3.5	6.5	4	7	5	8	7	10	2.5	4.5	3.5	6	4.5	7	6.5	8
4	3.5	6	4	7	5	8.5	7.5	9.5	2.5	5	3.5	5.5	4.5	7.5	5.5	7.5
5	3	6	4	7	5.5	7	6	9.5	3	5	4	6	4.5	7	5.5	7.5
6	5	7.5	5	7.5	6.5	8	8	9.5	4	6	4.5	6.5	5.5	6.5	5.5	7
7	3.5	6	4.5	6.5	6	8.5	7	9	4	5.5	4.5	6	5.5	7.5	6	8
8	4.5	8.5	6	8.5	7	8.5	8.5	10	3.5	5.5	3.5	5.5	4.5	6.5	6.5	7.5
9	3	6	4	6.5	5	8	6	9	4	5.5	4.5	6.5	4.5	7	5.5	7.5
10	3	6	4	6.5	5	7.5	6	9	4.5	6.5	5	6.5	5.5	7.5	6.5	8.5
11	4.5	7.5	5.5	8	7	9.5	7.5	9	3.5	5.5	4.5	6.5	4.5	7	5.5	7
12	4	7.5	5.5	7.5	6.5	8.5	8	9	4.5	6	4.5	6.5	4.5	7	6	8
13	3.5	5.5	4	6.5	5.5	8	6	9	4.5	6.5	4.5	6.5	5	7	5.5	7.5
14	4.5	8.5	6	8.5	7.5	9.5	9	10	5.5	7	5.5	8	6.5	8	8.5	8.5
15	3	6	4	7	5.5	8	6	9	4.5	7	5.5	7	5.5	7	7.5	8.5
16	3.5	6.5	5	7.5	6	8.5	6.5	9	5.5	7	5.5	8	6	7.5	7.5	9
17	3.5	6.5	5	7.5	6.5	8.5	7.5	8.5	4.5	6.5	4.5	6.5	5.5	7	6.5	7.5
18	3.5	6	4	7	5.5	8	6	9.5	4.5	6.5	4.5	7.5	5.5	6.5	6.5	7.5
19	5.5	8.5	6	8.5	7.5	9.5	8	10	5.5	7	5.5	8	6.5	7	7.5	8.5
20	4.5	7.5	5.5	7.5	6.5	8.5	7	9.5	4.5	6.5	5.5	7.5	5.5	7.5	6.5	8
21	6.5	8.5	6.5	8.5	7.5	9.5	8	10	4.5	6.5	4.5	6.5	5.5	7	6	7.5
22	5.5	7.5	6.5	8.5	6.5	9	7.5	9.5	4	6	4.5	6.5	5.5	7.5	5.5	7
23	4.5	7	6	8.5	7	9	7.5	10	4.5	6.5	4.5	7	5.5	7	6.5	7.5

ที่	กลุ่มทดลอง								กลุ่มควบคุม							
	ฉบับที่ 1		ฉบับที่ 2		ฉบับที่ 3		ฉบับที่ 4		ฉบับที่ 1		ฉบับที่ 2		ฉบับที่ 3		ฉบับที่ 4	
	Pre-Post		Pre-Post		Pre-Post		Pre-Post		Pre-Post		Pre-Post		Pre-Post		Pre-Post	
24	4.5	7	6	8	7	9	7.5	9	4.5	5.5	5	7	5.5	6.5	7	8
25	5.5	7.5	6	7.5	6.5	8.5	7.5	9	4	6	4.5	6.5	4.5	6.5	6	8
26	5	7.5	6.5	8.5	7.5	9.5	7.5	9.5	3	5	3.5	5.5	4.5	6	5.5	7.5
27	4	7.5	5	7.5	7.5	8.5	7	8.5	3	5.5	3.5	6	4.5	7	5.5	7.5
28	5.5	7.5	6.5	8.5	6.5	9.5	8	9	4.5	6.5	5.5	8	6.5	7.5	7	8.5
29	5	8	5.5	8.5	6.5	8.5	7.5	9.5	4.5	7	4.5	7.5	5.5	7.5	6.5	8.5
30	6	8	6.5	7.5	7.5	9	8	10	4.5	6.5	4.5	7.5	5.5	7.5	6	8

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางเปรมศรี น้อยยาโน
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 2 กันยายน ปี พ.ศ. 2506
สถานที่เกิด	จังหวัดชัยนาท
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	181/73 ซอยหมู่บ้านสินทรัพย์นคร ตำบลอนุสาวรีย์ อำเภอบางเขน จังหวัด กรุงเทพมหานคร 10220
โทรศัพท์	02 - 9703316
ตำแหน่งหน้าที่	ครูสอนภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 4
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนกุหลาบวิทยา เขตสัมพันธวงศ์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2522	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
พ.ศ. 2525	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศบ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2534	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูจันทร เกษม
พ.ศ. 2551	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม) วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา